

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1991

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Η ορκωμοσία χιλίων οκτακοσίων δοκίμων αστυφυλάκων έγινε σε ολόκληρη τη χώρα, στις κατά τόπους αστυνομικές διευθύνσεις.

Παρουσία του Αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. κ. Ι. Αντωνόπουλου, του Απκάρχη κ. Σ. Παπαδογώργου, του διοικητή της Ασφάλειας Αττικής κ. Σ. Λαμπριάκη και άλλων αστυνομικών διευθυντών έγινε και η ορκωμοσία 184 δοκίμων αστυφυλάκων στο αμφιθέατρο της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής.

Αμέσως μετά την τελετή, ο Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. συνεχάρη τους δοκίμους για την επιτυχία τους και τους ευχήθηκε καλή σταδιοδρομία. Στη συνέχεια, ανέλυσε την αποστολή του αστυνομικού οργάνου και τόνισε ότι καθένας απ' αυτούς έχει μεγάλες υποχρεώσεις απέναντι στην πολιτεία και τον απλό πολίτη. Τελειώνοντας την ομιλία του ο κ. Αντωνόπουλος υπογράμμισε ότι οι δόκιμοι αστυνομικοί πρέπει να δείχνουν πειθαρχία στους βαθμοφόρους και τους καθηγητές των αστυνομικών σχολών.

Μετά το τέλος της ορκωμοσίας, οι δόκιμοι πήραν φύλλο πορείας για να γιορτάσουν με τις οικογένειές τους τον ερχομό του καινούργιου χρόνου, ενώ στις Σχολές τους παρουσιάστηκαν μετά την Πρωτοχρονιά.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1991

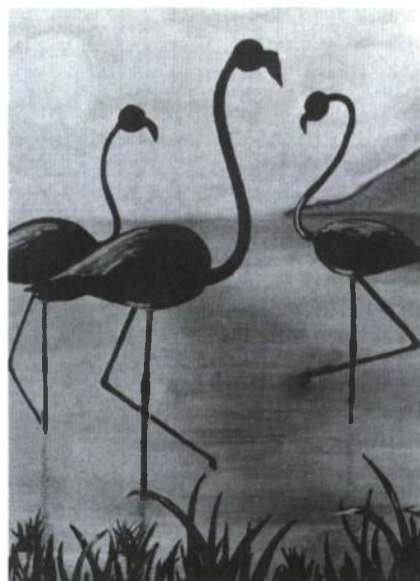
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η πληροφορία στην υπηρεσία της Εγκληματολογίας	72
Επιχειρηματικοί παράγοντες	
ενάντια στο οργανωμένο έγκλημα	76
Ο τηλεοπτικός πόλεμος	78
Η εθνική πολιτική για τα ναρκωτικά	81
Ιδού,λοιπόν,τί κάνει ένας γραφειοκράτης	83
Οι αυθαίρετοι και ο αστυνόμος	85
Η Αστυνομία στο Νομό Κιλκίς	87
Επισημάνσεις	92
Συντήρηση και υγιεινή τροφίμων	93
Παιδικά ατυχήματα	97
Επισημάνσεις	101
Διεθνές Συνέδριο	
Ανώτερης Εξειδίκευσης Αστυνομικών	105
Αναδρομή στην εξέλιξη των αυτοκινήτων	109
Βιβλιοπαρουσίαση	112
ESPERANTO,	
μια δεύτερη γλώσσα για όλους	113
Οι μεγάλες δίκες των αιώνων	116
Ιστορική Επιθεώρηση	122
Γεγονότα και Συμβάντα	124
Υπηρεσιακά Νέα	128
Αλληλογραφία	133
Για τις ελεύθερες ώρες	134

Οι θέσεις και οι γνώμες, που εκφράζονται
στην ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
είναι προσωπικές και δεν δεσμεύουν το Υ.Δ.Τ.
ούτε ερμηνεύουν αναγκαστικά τις απόψεις του.

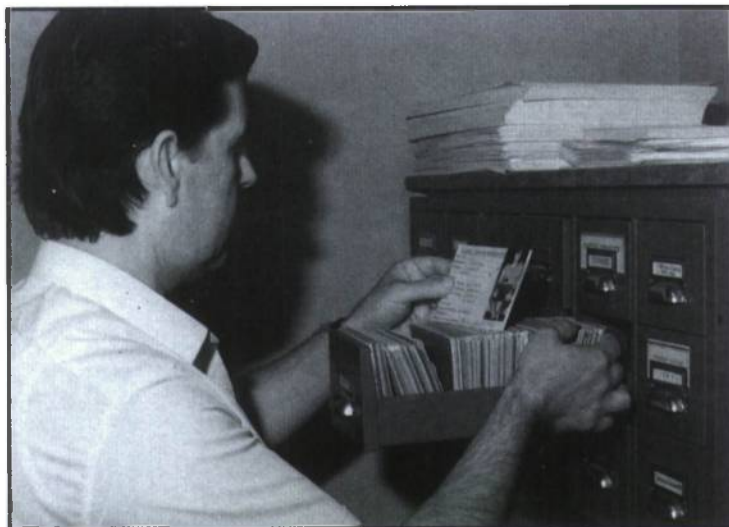
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ: Μηνιαίο περιοδικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.
Διευθυντής: Αστυνόμος Α' Αλέξανδρος Βλάχος. **Αρχειοστάτης:** Υπαστυνόμος Α' Νικόλαος Πολύμερος. **Σύνταξη:** Ανθυπαστυνόμος Κων. Καραγιάννης, Π.Υ. Ελισσαίος Αρτόπουλος, Π.Υ. Μαρία Πίσκου. **Desk Top Publishing:** Π.Υ. Κων/νος Πλευριτάκης. **Διαχείριση:** Υπαστυνόμος Β' Κων. Δανούσης. **Γραμματεία:** Π.Υ. Θεοδώρα Δερδελάκου, Π.Υ. Φιλιά Δελή. **Διαφημίσεις:** Π.Υ. Φώπος Μακροζακόπουλος. **Αρχείο:** Π.Υ. Αφροδίτη Κοκκίνου. **Διακτεράωση:** Αρχιφύλακας Ελευθέριος Μουτσώκος, Π.Υ. Γεώργιος Βόλης. **Φωτογραφική κάλυψη:** Φωτογραφικό Συνεργείο Δ/σης Δημ. Σχέσεων/ΥΔΤ. **Φίλμς - Μοντάζ:** Α.Ε.Β.Ε. ΧΡΩΜΑ (Αθήνα, Ερμού 133). **Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία:** Α.Ε. ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ (Αθήνα, Β. Ηρακλείου 145). **Τηλέφωνα περιοδικού:** Διευθυντής: 6916383, Αρχισυντάκτης: 8655505, Διαχείριση: 8677074, Διαφημίσεις: 8671360.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Αριστοτέλους 175, 11251

Η πληροφορία στην υπηρεσία της Εγκληματολογίας

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ

Γιάννη Απ. Πανούση
Καθηγητή Νομικής Θράκης.

Καθώς η Εγκληματολογική Κυβερνητική δεν έχει ακόμα συγκροτήσει μια αυτοτελή επιστημονική θεω-

ρία είναι σχετικά δύσκολο να περιγράψουμε τον ενιαίο, κοινά αποδεκτό ορισμό της ουσίας και του περιεχομένου της. Ας μην παραβλέπουμε άλλωστε το γεγονός ότι και τα δύο συνθετικά του νέου αυτού επιστημονικού τομέα γνώσης -η Εγκληματολογία και η Κυβερνητική- συνεχίζουν να προκαλούν διαμάχες στους ειδικούς ως προς το ακριβές αντικείμενό τους.

Είναι κατά συνέπεια φυσικό να δημιουργείται κάποια σύγχυση ως προς το σύστημα γνώσεων, τη μεθοδολογία έρευνας και τον τρόπο αξιοποίησης των ληφθέντων αποτελεσμάτων που αναπτύσσονται στο χώρο της Εγκληματολογικής Κυβερνητικής. Σε γενικές πάντως γραμμές μπορούμε να ορίσουμε την Εγκληματολογική Κυβερνητική ως: μια ειδική εγκληματολογία η οποία ασχολείται με τις μεθόδους μαθηματικοποίησης και αυτοματοποίησης των πληροφοριών που σχετίζονται: α) με την διάπραξη ενός εγκλήματος και την αποκάλυψη του δράστη, β) με την σύνταξη ενός dossier de personnalite για δράστη και θύμα, γ) με την παρακολούθηση του κρατούμενου κατά την έκτιση των κυρώσεων και την εφαρμογή εξαστομικευμένου προγράμματος κοινωνικής

επανάταξης και δ) με την προώθηση σύγχρονων μέσων αντεγκληματικής και σωφρονιστικής πολιτικής.

Είναι βέβαιο ότι ο υπό εξέλιξη αυτός επιστημονικός κλάδος σύντομα θα διευρύνει το αντικείμενο δράσης του ώστε να μην καλύπτεται από τον παραπάνω ορισμό. Σε κάθε περίπτωση όμως η Εγκληματολογική Κυβερνητική ως (υπο-)κλάδος της Εγκληματολογίας θα επηρεάζεται περισσότερο από την εξέλιξη αυτής και λιγότερο ίσως από την εξέλιξη της πληροφορικής. Παρόλο δηλαδή που η εμφάνιση αυτού του κλάδου αποτελεί ουσιαστικά προσπάθεια της Εγκληματολογίας να προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες που δημιουργεί η επιστημονική - τεχνική ραγδαία εξέλιξη δεν πρέπει η αποτελεσματικότητα της πληροφορικής διαδικασίας στον τομέα π.χ. της δίωξης του εγκλήματος, να υπερβεί τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου (ή τις βάσεις πολιτισμού μιας χώρας). Η εξερεύνηση π.χ. ενός εγκλήματος ως κυβερνητικού συστήματος δεν πρέπει να εκφυλιστεί σε μια φορμαλιστική μαθηματική απεικόνιση τύπων στην οθόνη ενός Η/Υ ή στη δημιουργία Τραπεζών για την υποτροπή ή για τα προβλήματα λειτουργίας κάθε σωφρονιστικού καταστήματος κ.λπ., αλλά πρέπει να μελετηθούν οι πιθανές επιπτώσεις σε πολιτικό, κοινωνικό, νομικό αλλά και ηθικό

επίπεδο. Η λύση προβλημάτων με μαθηματική μέθοδο έχει από τη φύση της όρια. Η εγκληματολογική εκπαίδευση και τεχνική πρέπει να εμπλουτιστούν όσο το δυνατό ταχύτερα με τα νέα δεδομένα, αλλά η εγκληματολογική θεωρία και μεθοδολογία της έρευνας πρέπει να ζυμώσει αρκετά τον τρόπο εναρμόνισής τους με τη γενική θεωρία της Εγκληματολογίας.

Για τους παραπάνω λόγους, θα ασχοληθούμε στο άρθρο αυτό με την εφαρμοσμένη Εγκληματολογική Κυβερνητική, την Κυβερνητική Ανακριτική, η οποία πλησιάζει περισσότερο στην τακτική και τεχνική και δεν θίγει -άμεσα τουλάχιστον- το θεωρητικό Corpus της Εγκληματολογίας.

ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Η Ανακριτική, είτε ως επιστήμη που διερευνά τους τρόπους διάπραξης ενός εγκλήματος και τους τρόπους εξιχνιάσής του, είτε ως επιστήμη που διερευνά τους τρόπους και τις μεθόδους εντοπισμού των αποδείξεων, είναι δεδομένο ότι δανείζεται και χρησιμοποιεί στοιχεία από τις θετικές επιστήμες. Αλλωστε κύρια στο θέμα αυτό διακρίνεται από την ποινική δικονομία.

Το κρίσιμο χαρακτηριστικό δεν είναι μόνον η συλλογή αλλά και η επιστημονική επεξεργασία του υλικού γύρω από το έγκλημα. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι η οργάνωση και δράση των φορέων δίωξης και ανάκρισης βρίσκονται έξω από το αντικείμενο της Ανακριτικής.

Αλλά, το κύριο ενδιαφέρον στρέφεται στις γνώσεις και την τεχνική τους και λιγότερο σε άλλα θέματα όπως η εκπαίδευσή τους, η ιεραρχία τους κ.λ.π.

Η ανακριτική ενέργεια, ως πληροφορικο-λειτουργικό σύστημα (συλλογή, μελέτη, αξιολόγηση αποδεικτικού υλικού) συνιστά τον κρίκο ανάμεσα στην Εγκληματολογία (εγκληματίας + θύμα) και την Κυβερνητική (τεχνικά στοιχεία πληροφόρησης για το έγκλημα). Το ατομικό βιο-κοινωνικό φαινόμενο συνδυάζεται με την τεχνογνωσία. Η εισδοχή των Η/Υ στη δίωξη του εγκλήματος αποτελεί το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα της αλληλεπίδρασης του συστήματος *άνθρωπος* με το σύστημα *μηχανή*.

Η μαθηματοποίηση και κυβερνητικοποίηση της εγκληματικής δράσης, επιφέρει, όπως είναι φυσικό, σημαντικές αλλαγές στην παραδοσιακή μεθοδολογία των εγκληματολογικών επιστημών. Η σώρευση τεράστιου αριθμού εμπειρικών

δεδομένων, η δυνατότητα ταχείας επεξεργασίας τους, η τυποποίηση, η αξιολόγησή τους, όχι μόνον επιβάλλουν τη δημιουργία νέων ανακριτικών ειδικοτήτων (π.χ. προγραμματιστής ποινικού μητρώου) αλλά και επηρεάζουν την ίδια τη θεωρητική προσέγγιση των προβλημάτων.

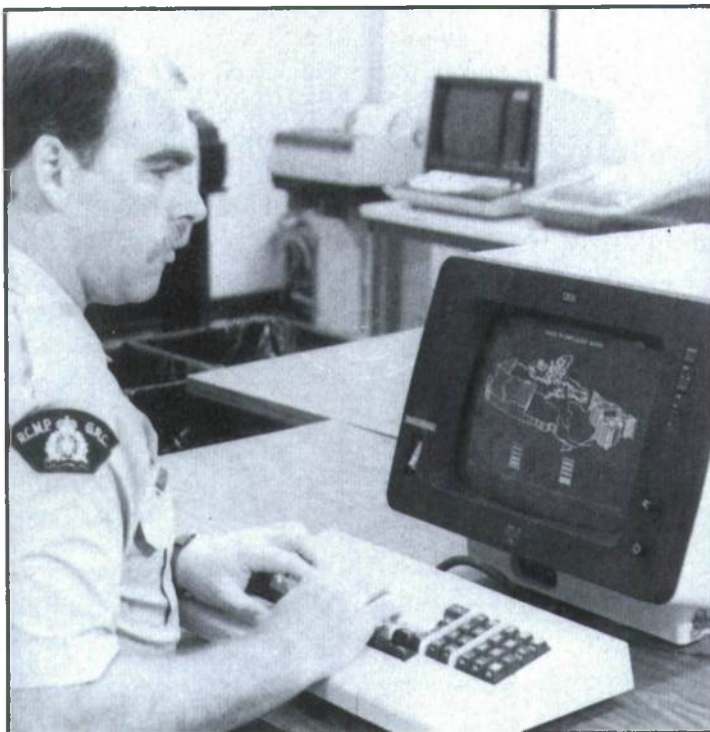
Από τις επινοήσεις του Bertillon μέχρι την αλλοίωση της εγκληματολογικής θεωρίας λόγω χρήσης Η/Υ έχει περάσει αρκετός χρόνος αλλά δεν έχει γίνει ακόμα εμπεριστατωμένη ανάλυση των προβλημάτων που δημιουργούνται. Η μηχανιστική μεταφορά μέσω και μεθόδων από τις θετικές επιστήμες στις κοινωνικές μπορεί να αποβεί μοιραία για τις τελευταίες, αν δεν κατοχυρώσουν τη δική

τους ιδεολογία. Η μετρική φωτογράφιση των χώρων, η γραφολογία, η δακτυλосκοπία, διευκολύνουν την εγκληματολογική έρευνα, αποκαλύπτοντας σταθερούς νόμους, αλλά δεν *κατευθύνουν* το σχηματισμό δικανικής πεποίθησης, διαδικασία με αποκλειστικά ανθρώπινα χαρακτηριστικά. Η μετάβαση από το δίπτυχο *Κυβερνητική και νομική επιστήμη* ή *Κυβερνητική της νομικής επιστήμης* στην ενιαία *Κυβερνητική νομική επιστήμη* θα είναι καταστροφική αν, πέρα από τη βελτίωση μεθόδων νομοθετικής τεχνικής, σημαίνει επέκταση στον τομέα της θεωρητικής θεμελίωσης και στον καθορισμό των μέσων δράσης των αρμοδίων οργάνων.

Η εφαρμογή της στατιστικής, των μαθηματικών και της κυβερνητικής -κατ' εξοχήν επιστημονικών μεθόδων ακρίβειας- στις ανθρωπιστικές νομικές επιστήμες πρέπει να εξαντλείται στην πραγματογνωμοσύνη και στην παροχή πληροφοριών κ.λ.π. και όχι να αντικαθιστά το σύστημα των νομικών επιστημών στο σύνολο του. Ανάμεσα στο πρωτότυπο αντικείμενο ως φορέα πληροφόρησης (π.χ. ύποπτος εγκλήματος) και στο λήπτη του σήματος πλη-

ροφόρησης (π.χ. ανακριτικός υπάλληλος) διαπλέκονται αντιλήψεις και επεξεργασίες, όχι μόνο μαθηματικές, αλλά και ιδεολογικοκοινωνικές. Η απεικόνιση ενός αντικειμένου συμβάλλει στην ταχύτερη αποκωδικοποίηση των σημάτων αλλά δεν προδικάζει τους συλλογισμούς για τις σχετικές αλληλεπιδράσεις (χώρου, χρόνου, προσώπων). Το αντικειμενικό στοιχείο είναι ένα από τα δεδομένα της γνωστικής διαδικασίας η οποία όμως

παραμένει πάντα μια ανθρώπινη υπόθεση. Οι απεικονίσεις επί της οθόνης και οι εικόνες στη συνείδηση του ανθρώπου δεν ταυτίζονται αναγκαστικά.

Η πληροφόρηση ως ενημέρωση μας συνδέει με τον έξω κόσμο δια των αισθητηρίων, αλλά ως αντανάκλαση του απεικονιζομένου αντικειμένου από το απεικονίζον προϋποθέτει την παρεμβολή άλλου συστήματος (του απεικονιζόντος), το οποίο μπορεί να αλλοιώσει τα πάντα. Η *συσκευή* που συνδέει την πληροφόρηση με την πηγή της, διασφαλίζει βέβαια τη μη-ύπαρξη υποκειμενικής εικόνας του αντικειμένου (όπως συμβαίνει π.χ. όταν ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται κάτι), κινείται όμως υποχρεωτικά σ'ένα σύστημα τυποποίησης.

Ενώ δηλαδή η μηχανή ενεργεί σύμφωνα με λογικές επεξεργασίες δεδομένων, που βασίζονται σε σωστά στοιχεία πληροφόρησης, ο άνθρωπος ως κατέχων κοινωνική πείρα, προσωπική ευαισθησία κ.λπ., μπορεί να καταλήξει σε μια σωστή απόφαση χωρίς να διαθέτει ολοκληρωμένη πληροφόρηση. Οι εκ των προτέρων επιλεγμένες μεταβλητές του Η/Υ δεν επιτρέπουν την προσαρμογή στο περιβάλλον ή την πρόσφορη επεξεργασία του συγκεκριμένου (που μπορεί ο άνθρωπος μέσω αίσθησης και νόησης). Το συνολικό είναι έξω από τις δυνατότητες του Η/Υ. Η σύνθεση των δεδομένων από έναν Η/Υ και η σύνδεση των δεδομένων με το χτες, το σήμερα και το αύριο από έναν άνθρωπο συνιστούν δύο

διαφορετικές διαδικασίες.

Το ανθρωπο-μηχανικό σύστημα έχει έννοια όταν ο άνθρωπος διατυπώνει το πρόβλημα, παίρνει πληροφόρηση, κατευθύνει την επεξεργασία και σε τελική ανάλυση αποκωδικοποιεί με τα δικά του δεδομένα, τα δεδομένα που του δίνει ο Η/Υ.

Ο ίδιος ο ορισμός ενός εγκλήματος, π.χ. της ανθρωποκτονίας (παρ.1: Οποιος με πρόθεση σκότωσε άλλον τιμωρείται..., παρ.2:

Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχής.....) συγκροτεί ένα δομικό σύστημα με σταθερά στοιχεία όπως υποκείμενο (δράστης), αντικείμενο (προσβαλλόμενο έννομο αγαθό), συνθήκες διάπραξης και αποτελέσματα. Στο σύστημα αυτό αναπτύσσονται σχέσεις και εξαρτήσεις χωροχρονικές (π.χ. αφαίρεση μεταφορικού μέσου για πολύ μικρό χρονικό διάστημα), αιτιακές (π.χ. μητέρα που σκότωσε το παιδί, ενώ εξακολουθούσε η διατάραξη του οργανισμού της ή και συνάφειες με το *έξω-σύστημα* (π.χ. διαφήμιση μέσων άμβλωσης με την κυκλοφορία εγγράφων).

Το *έγκλημα* ως πολυσυστατικό σύστημα περιλαμβάνει τόσο υποκειμενικές πληροφορίες (όψη, κίνηση, ιδιότητες του δράστη) όσο και αντικειμενικές πληροφορίες (ίχνη, όπλα κ.λ.π.). Η τυποποίηση και κατάταξη των πληροφοριών αυτών έχουν νόημα στο βαθμό που μπορούσε να εντοπίσουμε τις διασυνδέσεις μεταξύ τους, δηλαδή κυρίως να περιγράψουμε το *modus operandi* του δράστη.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΩΝ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

Τα σύμβολα και τα ψηφία στον τομέα της Εγκληματολογικής Κυβερνητικής δεν είναι εύκολο να εκφράσουν τη βαθύτερη ουσία των πραγμάτων, δηλαδή την ποιότητα, που κρύβεται πίσω από τις ποσότητες. Η απεικόνιση αντικειμένου ενός δεν καταλήγει οπωσδήποτε σε πλήρη γνώση των ιδιοτήτων του και των συ-

σχετίσεών του. (Αυτή άλλωστε η γνωστική διαδικασία είναι δουλειά εγκληματολόγου και όχι του χειριστή Η/Υ). Η τυποποίηση πολλές φορές διαψεύδεται από την πραγματικότητα. Η αυτοματοποίηση της πληροφορίας και η εκλογίκευση της επεξεργασίας δεν συμβιβάζονται με την πολυσημία των δικανικών συλλογισμών και τα διδάγματα της κοινωνικής πείρας. Η γλώσσα του Η/Υ εξακολουθεί (ευτυχώς) να διαφοροποιείται και να διαφέρει από τη γλώσσα του νομικού και του δικαστή.

Ο σχηματισμός μιας πληροφοριακο-επιχειρησιακής γλώσσας δεν μπορεί να σημαίνει το θάνατο της γλώσσας του εγκληματολόγου, του κοινωνιολόγου κ.λ.π. Το μαθητικό μοντέλο του εγκληματία και το κοινωνικό του στερεότυπο δεν θα ταυτιστούν ποτέ (όπως και η μαθητική διατύπωση ενός προβλήματος δεν συμπίπτει με την αγωνιώδη αναζήτηση τρόπων αντιμετώπισης ενός (αρνητικού) κοινωνικού φαινομένου. Αλλωστε και οι προτεινόμενες λύσεις δεν μπορεί να είναι όμοιες. Ο θετικισμός στην Εγκληματολογία εκπλήρωσε τον ιστορικό του ρόλο. Η μέσω Η/Υ επαναβίωσή του μόνο προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει.

Η αίσθηση της παγκόσμιας ισχύος που παρέχει η αντικειμενικότητα ενός τυποποιημένου συστήματος αναφέρεται μόνο στα ίχνη του εγκλήματος και όχι βέβαια στα ίχνη του εγκληματία.

Οι απεικονίσεις των αντικειμένων και οι νοητικοί συνειρμοί των απεικονιζομένων αντικειμένων, δηλ. η παρέμβαση της συνείδησης του ανθρώπου, σίγουρα δεν είναι το ίδιο πράγμα. Οι μηχανισμοί διαμόρφωσης μιας συνείδησης δεν υπακούουν στους ίδιους νόμους με τις τυποποιημένες απεικονίσεις. Η τυποποίηση αφαιρεί αυτά τα στοιχεία, που ο εγκληματολόγος προσθέτει, για να ανακαλύψει μια προσωπικότητα και να τη συνδέσει με την (εγκληματική) πράξη. Στην Εγκληματολογία

δεν υπάρχουν αιτίες, οι οποίες μπορούν να αποσπαστούν από την προσωπικότητα και τις διασυνδέσεις της ή ιδιότητες, που μπορούν να μη ληφθούν υπόψη χωρίς κίνδυνο αποπροσανατολισμού. Τίποτα δεν είναι ανεξάρτητο από τίποτα στη σχέση δράστης - χώρος - ενέργεια. Και κανείς δεν είναι συγκρίσιμος με κανέναν. Το πρωταρχικό υποκείμενο πρέπει να μείνει αλώβητο, αν θέλουμε να βρούμε την αλήθεια. Η διάσπασή του ή η απεικόνισή του μόνο κακό μπορούν να κάνουν και στον άνθρωπο - εγκληματία και στην απονομή της Δικαιοσύνης. Η πληροφορία πρέπει να μπει στην υπηρεσία της Εγκληματολογίας και όχι να γίνει ο εγκληματολόγος υπηρέτης της Πληροφορικής. Διαφορετικά ελοχεύει ο κίνδυνος η μηχανή να νικήσει τον άνθρωπο. Κι αυτή η ήττα στο χώρο της απονομής της ποινικής δικαιοσύνης θα σημαίνει ένα νέο Μεσαίωνα.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Στ. Αλεξιάδη, Εγχειρίδιον Ανακριτικής
2. Στ. Αλεξιάδη, Εγκληματολογία, 1989
3. P. F. Ceccaldi, La Criminalistique, Paris 1976
4. A. Chouraqui, L' informatique au service du droit, Paris 1979
5. Θ. Γιαννόπουλου, Οψεις και προβλήματα της ηλεκτρονικής εγκληματικότητας
6. Α. Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, Εγχειρίδιο Εγκληματολογίας, 1984
7. Χ. Δημόπουλου, Κυβερνητική Εγκληματολογία, Δελτ. Εγκλ. Ενημ. ε. 5-6, Αύγουστος-Νοέμβριος 1986
8. Journee d' etudes a Poitiers, Informatique et droit penal, Cujas 1983
9. E. Locard, Η ποινική ανάκρισις και αι επιστημονικά μέθοδοι, μεταφρ. Χρήστου Γιώτη, 1923
10. Τ. Μαρίνου, Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές και Δίκαιο, 1980
11. Χρήστου Μυλωνόπουλου, Η Ποινική Προστασία του Λογισμικού κατά το Ελληνικό Δίκαιο, Ποιν. Χρον. ΛΗ', 1, σ. 3 επ.
12. Γ. Πανούση, Πληροφορική και Εγκλημα, στο *Ζητούμενο στην Εγκληματολογία*, 1988, σ. 419 επ.
13. Πληροφορική και Δίκαιο, 1: 1987
14. Recommendation 83 (3), Council of Europe
15. Recommendation 85 (10), Council of Europe
16. Γ. Σταθεία, Εγχειρίδιον Ανακριτικής, 1973

B.L.O.C.

Επιχειρηματικοί Παράγοντες Ενάντια στο Οργανωμένο Εγκλημα

*Πόσες φορές η έλλειψη χρημάτων
δεν έχει ανακόψει κάποια δραστηριότητα της ποινικής δίωξης;
"Πολύ συχνά" είναι, δυστυχώς, η απάντηση.
Τις περισσότερες φορές ο προϋπολογισμός,
που αντιστοιχεί στην ποινική δίωξη δεν επαρκεί για να καλύψει
όλες τις ανάγκες λειτουργίας της.
Ομως, στην πόλη Weber County της Πολιτείας Utah των ΗΠΑ
έχει βρεθεί μια πηγή οικονομικής ενίσχυσης,
που συγκεντρώνει ικανοποιητικά ποσά για την Αστυνομία.
Αυτή η πηγή ονομάζεται B.L.O.C.
(Business Leaders Against Organized Crime),
δηλαδή "Επιχειρηματικοί Παράγοντες
Ενάντια στο Οργανωμένο Εγκλημα".*

Το B.L.O.C. είναι μια μορφή ιδιωτικής συντεχνίας, που απαρτίζεται από επιχειρηματίες και άλλους παράγοντες, οι οποίοι έχουν σαν στόχο την ανάδειξη μιας ασφαλέστερης κοινωνίας χωρίς έγκλημα. Αρχισε να λειτουργεί τον Ιούνιο 1987, οπότε η αρχική αποστολή του ήταν να προσφέρει συμπληρωματική οικονομική ενίσχυση και εξοπλισμό στους τοπικούς φορείς ποινικής δίωξης. Το B.L.O.C. προσφέρει βοήθεια σε "επιχειρήσεις" της Αστυνομίας εναντίον των ναρκωτικών, σε εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και "λευκού περιλαιμίου", όπως επίσης και για την εκπαίδευση των αστυνομικών.

Οργάνωση

Οι ειδικοί της ποινικής δίωξης, όταν οργάνωναν το B.L.O.C., καθόρισαν συγκεκριμένους στόχους, πολιτικές και διαδικασίες. Η καλή φήμη μέσα στην κοινότητα και η ειλικρινής αφοσίωση στην εξάλειψη των εγκληματικών στοιχείων ήταν ουσιαστικά κριτήρια για

να ενταχθεί μια επιχείρηση στο B.L.O.C. Επίσης, το B.L.O.C. δομήθηκε με τη μορφή εταιρείας, που διέπεται από "άρθρα συγχώνευσης" με σκοπό να προασπίσει τους αστυνομικούς της εταιρίας.

Το συμβούλιο διευθυντών της εταιρίας αποτελείται από ένα πρόεδρο, δύο αντιπροέδρους κι ένα οικονομικό διευθυντή, με αντίστοιχα καθήκοντα και υπευθυνότητες. Ο πρόεδρος είναι πρώην αστυνομικός και κατά συνέπεια καλός γνώστης τόσο των αναγκών της ποινικής δίωξης όσο και της "επιχειρηματικής κοινότητας". Σαν απευθείας σύνδεσμος ανάμεσα στην Αστυνομική Διεύθυνση και την εταιρία, ο πρόεδρος δέχεται όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, που αφορούν την κάθε αστυνομική ενέργεια (μορφή αδικήματος, αναγκαία οικονομική ενίσχυση για την διεκπεραίωση των ενεργειών της Αστυνομίας, πιθανή διάρκεια των ενεργειών κλπ), τις οποίες μεταφέρει στην εταιρία και ζητά έγκριση για την κάλυψη των δαπανών ή την αγορά του εξοπλισμού.

Ο πρώτος αντιπρόεδρος είναι συνήθως ένα

αιρετό πολιτικό πρόσωπο. Είναι υπεύθυνος για τον ετήσιο έλεγχο των λογαριασμών του προγράμματος και αναφέρει όλα τα πορίσματα στο συμβούλιο των διευθυντών. Συνυπογράφει με τον πρόεδρο και τον δεύτερο αντιπρόεδρο όλες τις δαπάνες, που αποδόθηκαν για ατομικές ενέργειες ή για προγράμματα της ποινικής δίωξης.

Ο δεύτερος αντιπρόεδρος είναι πολίτης, δημόσια αναγνωρισμένος για την κοινωνική του προσφορά και για την υπευθυνότητά του σαν άτομο. Τηρεί τα αρχεία των μελών, διενεργεί τις νέες εγγραφές και συνυπογράφει για τις δαπάνες.

Ο οικονομικός διευθυντής είναι ένας άνθρωπος με δεκαετή, τουλάχιστον, εμπειρία στα λογιστικά, ο οποίος είναι αρμόδιος για την τήρηση αρχείου όλων των εμπορικών πράξεων και υπεύθυνος για κάθε θέμα σχετικό με την Εφορία.

Από την αρχή, το B.L.O.C. ιδρύθηκε σαν ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός, που επέτρεπε στους επιχειρηματίες - μέλη του να έχουν φορολογική έκπτωση για τις δωρεές τους, προσδίδοντας με αυτό τον τρόπο ένα βαθμό εγκυρότητας και διαφάνειας στην εταιρία.

Πηγές οικονομικής ενίσχυσης

Τα χρήματα συγκεντρώνονται από τις ετήσιες οικονομικές εισφορές των μελών (περίπου 100 δολάρια το χρόνο), αν και ορισμένοι επιχειρηματίες προσφέρουν, εθελοντικά, μεγαλύτερα ποσά. Τα έσοδα επενδύονται σε "υψηλά τοκισόμενους" λογαριασμούς και οι τόκοι χρησιμοποιούνται για να χρηματοδοτήσουν προγράμματα κλπ. Το αρχικό κεφάλαιο παραμένει άθικτο έτσι ώστε να μπορεί να αποτελεί μια συνεχή οικονομική πηγή, δηλαδή διατίθενται μόνο οι τόκοι. Αν όλο το ποσό των τόκων αποδοθεί, τότε η εταιρία ζητά από τα μέλη της τη συμπληρωματική οικονομική ενίσχυση, που χρειάζεται.

Φυσικά, υπάρχει πάντα η περίπτωση κάποιο πρόγραμμα να σταματήσει. Αν συμβεί κάτι τέτοιο, τα χρήματα, που απέμειναν, χρησιμοποιούνται για την αγορά εξοπλισμού.

Ένα ζήτημα, που απασχολεί τα πιθανά νέα μέλη, είναι το μέγεθος της ευθύνης των αστυνομικών ή των μελών της εταιρίας. Όμως, έχει δοθεί η διαβεβαίωση στα μέλη ότι, επειδή δεν έχουν κανένα έλεγχο στη διεξαγωγή των "επιχειρήσεων" της Αστυνομίας, δεν φέρουν και καμιά ευθύνη.

Φάσμα ενεργειών του B.L.O.C.

Ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του B.L.O.C. είναι ότι δίνεται η δυνατότητα στα μέλη του να καθορίζουν τους τρόπους διάθεσης των χρημάτων. Στην πραγματικότητα, οι περισσότερες δωρεές διαχειρίζονται κατά την κρίση του συμβουλίου των διευθυντών. Τα μέλη γνωρίζουν, ότι τα χρήματα χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος ή για την διεξαγωγή ειδικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων για το αστυνομικό προσωπικό (και όχι π.χ. για μισθούς αστυνομικών).

Όταν κρίνεται αναγκαία η παροχή βοήθειας, τότε ο επικεφαλής αξιωματικός της αστυνομικής "επιχείρησης" επικοινωνεί με τον πρόεδρο.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, ζητά επιπλέον οικονομική ενίσχυση. Αρκετές φορές, όμως, μπορεί να ζητήσει εξοπλισμό, οχήματα, οικήματα ή άλλες υπηρεσίες, που να μπορεί να παρέχει η εταιρία. Δεν υπάρχει όριο στο ποσόν ή στις μορφές των νόμιμων προσφορών, που μπορούν να παρέχουν τα μέλη.

Άλλη μια αξιολογη ενέργεια του B.L.O.C. είναι ότι, στο ετήσιο συμπόσιό του, αναγνωρίζει και τιμά τις εξαιρετικές πράξεις και επιτυχίες των αστυνομικών. Πολλοί επίσημοι παρακολουθούν την απονομή βραβείων σε αστυνομικούς, που επέδειξαν εξαιρετικό ζήλο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ενώ γίνεται παράλληλα εκτεταμένη προβολή από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Επιτυχίες

Η προσφορά του B.L.O.C. στην ποινική δίωξη και στην κοινωνία είναι τεράστια. Χάρη στο B.L.O.C. πολλές αστυνομικές έρευνες, που θα είχαν εγκαταλειφθεί, συνεχίζονται και εγκλήματα αποκαλύπτονται και καταδικάζονται από τη Δικαιοσύνη. Τα τελευταία δύο χρόνια το B.L.O.C. συντέλεσε στην ανακάλυψη πλέον των 80 εγκλημάτων. Αποδείχθηκε περίτρανα ότι η ποινική δίωξη μπορεί να συνεργασθεί με τον ιδιωτικό παράγοντα για την καταπολέμηση του εγκλήματος, που αποτελεί πληγή για την κοινωνία.

Ελεύθερη μετάφραση της Μαρίας Πίσχου από το άρθρο "B.L.O.C. Business Leaders Against Organized Crime" by Mike King an' το περιοδικό FBI (June 1990).

“Ο ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ”

*Για πρώτη φορά, ολόκληρος ο κόσμος παρακολουθεί ταυτόχρονα,
λεπτό προς λεπτό τις εξελίξεις στο πεδίο των μαχών,
μέσω του αμερικανικού τηλεοπτικού σταθμού "CNN",
το οποίο αποτελεί πλέον αναμφισβήτητη πραγματικότητα.
Ποιές είναι, όμως, οι κοινωνικές επιπτώσεις και προεκτάσεις
του παγκόσμιου αυτού φαινομένου;*

Πολλοί το χαρακτήρισαν θρίαμβο της επικοινωνίας και της πληροφόρησης και άλλοι το αποκορύφωμα της ηλεκτρονικής αποκαύωσης και της έντεχνης ενεργοποίησης των κοινωνικών ενστίκτων.

Είναι γεγονός ότι τις ημέρες αυτές, που εξελίσσεται ο πόλεμος στον “κόλπο των πετρελαίων”, όποιο τηλεοπτικό κανάλι κι αν ανοίξεις “CNN” βλέπεις. Ένα κανάλι γρήγορο και αποτελεσματικό, που εκτός των άλλων, κατάφερε να μπει στα σπίτια μας και να μας επιτρέπει να βλέπουμε όλα τα πολεμικά γεγονότα την ώρα σχεδόν που συμβαίνουν. “Εί-

μαστε εκεί” μέσω των δορυφόρων, συμμετέχοντας σ’ όλα τα συναισθήματα του πολέμου (αγωνία, φόβο, συγκίνηση, σοκ), χωρίς να κινδυνεύουμε στο ελάχιστο.

Ετσι όλοι μας, τον τελευταίο καιρό, εθισμένοι και επηρεασμένοι από τη συναισθηματική φόρτιση, που προκαλεί η απευθείας μετάδοση των γεγονότων, ξαπλώνουμε για ώρες στο καναπέ και πιθανά μ’ ένα ποτήρι ουίσκι στο χέρι, μετρούμε καθημερινά νεκρούς και πεσμένα αεροπλάνα, ανάμεσα σε διαφημίσεις και χορευτικά μπαλέτα.

Ποιές θα είναι, όμως, οι επιδράσεις ενός

τέτοιου γεγονότος στους ενήλικες και πολύ περισσότερο στα παιδιά, είναι κάτι που δεν έχει ερευνηθεί ακόμα.

Κάποιοι περισσότερο απαισιόδοξοι προειδοποιούν ότι ήλθε η εποχή, που η ανθρωπότητα θα παρακολουθήσει με απάθεια από την τηλεόραση το πυρηνικό της ολοκαύτωμα.

Εάν εμβαθύνουμε λίγο στην έννοια του πολέμου θα διαπιστώσουμε ότι ο πόλεμος ανέκαθεν ήταν δύο πράγματα: α) Αυτή καθ' αυτή η πράξη του πολέμου και β) Η εικόνα του πολέμου.

Αν ανατρέξουμε στην ιστορία θα διαπιστώσουμε, ότι όλοι οι πόλεμοι χρησιμοποίησαν κάποιο είδος προβολής τους προς τα έξω, επιστρατεύοντας διάφορα μέσα, όπως αγγελιοφόρους, φωτογραφίες, εικόνες, ποιητές, ζωγράφους, κλπ. Επομένως η αίσθηση της συμμετοχής υπήρχε ανέκαθεν, αν όχι με τόσο έντονη μορφή όσο σήμερα.

Ιδιαίτερα για το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο θα μπορούσαμε να πούμε, ότι ήταν και αυτός ένας ραδιοφωνικός πόλεμος με την έννοια ότι και τότε η συμμετοχή του κόσμου ήταν έντονη, αφού μπορούσε π.χ. να ακούσει μέσω ραδιοφώνου τις βόμβες που έπεφταν στο Λονδίνο.

Επομένως, ανάλογα με τα μέσα επικοινωνίας της κάθε εποχής, χρησιμοποιούνταν και ανάλογες εικόνες ή απεικονίσεις προκειμένου να κάνουν το κοινό συμμετοχό των πολεμικών γεγονότων.

Σήμερα, χάρη στη τρομακτική εξέλιξη της δορυφορικής τηλεόρασης, κατορθώσαμε να έχουμε μια τρομακτική αμεσότητα με τα γεγονότα και πληρέστερη ενημέρωση, πράγμα που σημαίνει περισσότερους προβληματισμούς, περισσότερα ερεθίσματα και άρα περισσότερο ενδιαφέρον για τη ζωή και τον κόσμο μας.

Πάντως είναι γεγονός ότι, μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχουμε δει στη τηλεόραση πραγματικές στιγμές πολέμου. Ο,τι βλέπουμε μοιάζουν περισσότερο με πολεμικά παιχνίδια σε οικιακούς ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Βλέπουμε, δηλαδή, στρατιώτες να πατούν κουμπιά, να χρησιμοποιούν Η/Υ για εκτόξευση πυραύλων κ.ο.κ. Το πιο ανησυχητικό είναι το γεγονός, ότι ενώ πέφτουν βόμβες και σκοτώνονται άνθρωποι, δεν τονίζεται τόσο έντονα όσο θάπρεπε, με αποτέλεσμα με τον εθισμό που προκαλείται από τα ΜΜΕ, να έχουμε την εντύπωση ότι περιγράφονται κάποιες σκηνές μπάσκετ ή ποδοσφαίρου.

Δεν νιώσαμε, δηλαδή, και δεν είδαμε την

πραξιτελους 139, 185 35 πειραιας, τηλ. 41.26.218

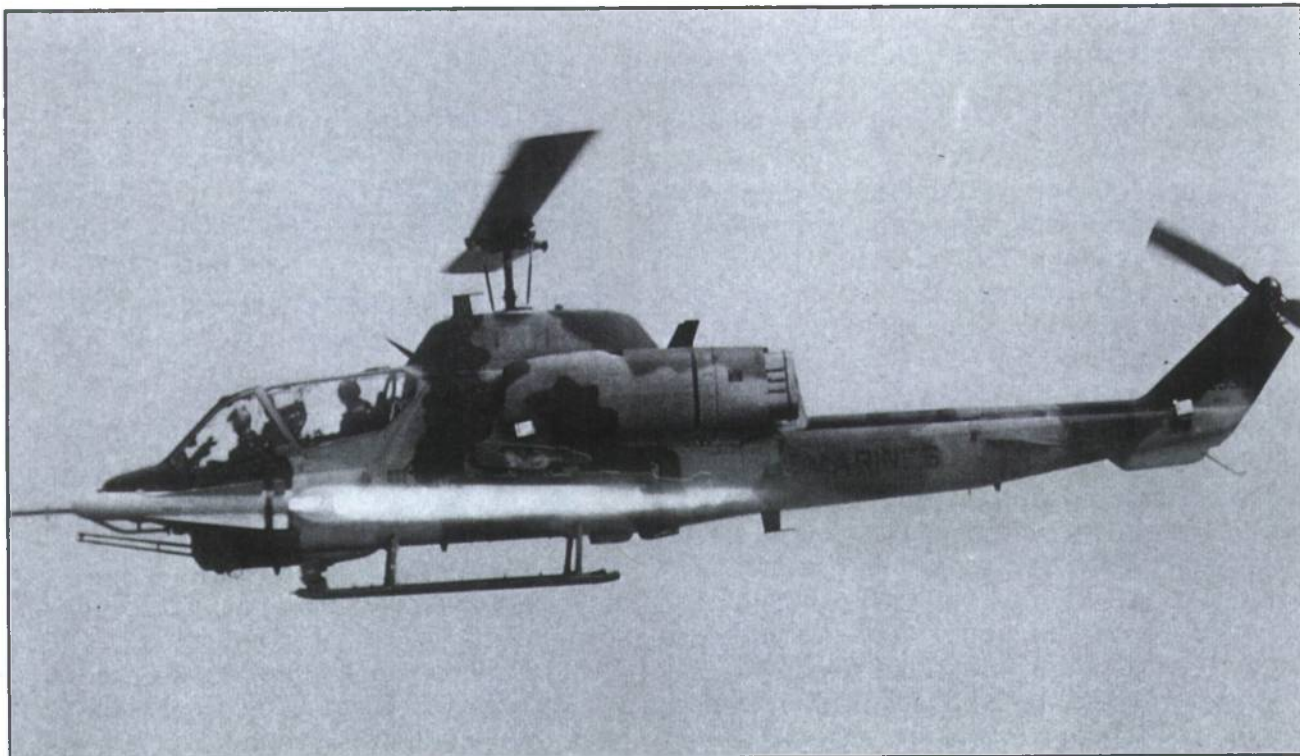
ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

επιθετικότητα του πολέμου στη πραγματική της διάσταση. Δεν είδαμε αίματα, πόνο, δάκρυα, ξεσπιτωμένους. Οι αναμεταδόσεις μοιάζουν περισσότερο με περιγραφή πολέμου. Ενα ραδιόφωνο, δηλαδή, με μια μόνιμη σταθερή εικόνα των ανταποκριτών. Από αυτή την άποψη εκφράζεται φόβος ότι η συνειδητοποίηση του πολέμου δεν έχει γίνει ακόμα παρ' όλο ότι οι πληροφορίες που δεχόμαστε είναι περισσότερο αληθοφανείς.

Ετσι ο τηλεθεατής ή μάλλον ο τηλεκαταναλωτής του πολέμου ύστερα από δύο ώρες "CNN" αρχίζει να βαριέται, επειδή πολλές φορές ο ρυθμός του πολέμου είναι πολύ αργός. Δεν μπορεί να περιμένει έως ότου απαντήσει το Ιράκ. Όπως λέγεται χαρακτηριστικά για να χρησιμοποιήσουμε ένα όρο του ποδοσφαίρου. Δεν μπορεί ο Σαντάμ να ρίχνει τους πυραύλους του στο Ισραήλ την ώρα που εμείς κοιμόμαστε με αποτέλεσμα να χάνουμε τη ζωντανή "φάση" χρειάζεται κάποιο "replay" στις καλές σκηνές, όπως οι βομβαρδισμοί αμάχων και οπωσδήποτε "slow motion", όπως στα πέναλτι, στις σχετικά συνταρακτικές στιγμές. Εκεί, δηλαδή, που κάποιος δεν προλαβαίνει να βάλει τη μάσκα του και αργοπεθαίνει από ασφυξία ή που προσβάλλεται από χημικά αέρια και παραμορφώνεται το δέρμα του.

Μόνο τότε θα συνειδητοποιήσουμε την θέση μας και τη στάση μας και αφού απογοητευτούμε θα έχουμε σαν παρηγοριά, ότι βιντεοσκοπήσαμε τουλάχιστον με όλη μας την άνεση από τη τηλεόραση το πυρηνικό μας ολοκαύτωμα και θα βλέπουμε στο καθρέφτη την αυτοκτονία μας, όπως ακριβώς την θέλαμε.

Αλλά και αν δεν φτάσουν εκεί τα πράγματα και μόνο η συνεχής παρακολούθηση σκηνικών βίας σε υπερβολικό βαθμό θα επηρεάσει οπω-

δήποτε τον ψυχισμό και την επιθετικότητά μας με πάρα πολύ δυσμενείς συνέπειες ιδίως για τα παιδιά, που έχουν τη τάση να συγκρατούν ακόμα και τις πιο ασήμαντες λεπτομέρειες των εκπομπών αυτών με αποτέλεσμα να αυξάνονται καθημερινά οι κίνδυνοι, που απειλούν τη ψυχική τους υγεία. Η θέα του πολέμου έχει γίνει, πλέον, παιδική ψυχαγωγία για εκατομμύρια παιδιά, αφού πατώντας ένα κουμπί μπορούν να ζουν τον όλεθρο και να ακούνε τις σειρήνες του πολέμου μέσα στα ίδια τα σπίτια τους. Ίσως, αργότερα, αποδειχθεί ότι αυτό υπήρξε το μεγαλύτερο έγκλημα του πολέμου στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Το μόνο θετικό στοιχείο, που θα μπορούσε να υποστηρίξει κανείς από τις απευθείας αυτές πολεμικές αναμεταδόσεις, είναι ότι βελτιώνεται συνεχώς η ποιότητα και η ποσότητα των πληροφοριών, που λαμβάνουμε πράγμα που μας επιτρέπει να έχουμε μια πιο αντικειμενική αντίληψη απέναντι στα γεγονότα.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι το "CNN" είναι ένα αμερικάνικο κανάλι με αμερικάνικη αντίληψη, το οποίο όμως προσπαθεί και ως ένα βαθμό το επιτυγχάνει να τηρεί τους κανόνες δεοντολογίας, όσο αφορά τον πλουραλισμό των πληροφοριών.

Ετσι παρ' όλο που η αντικειμενικότητα της παρουσίασης των γεγονότων μπορεί να προκαλεί αντεγκλήσεις και ιδεολογικές παραγνώρισεις, αφού για πολλούς χρησιμοποιούνται

μονόπλευρα για τη χειραφέτηση και διαμόρφωση της κοινής γνώμης ανάλογα με τις εντολές του Αμερικάνικου Πενταγώνου, πρέπει να παραδεχθούμε ότι το "CNN" ήταν μια ιδέα που επαληθεύτηκε στη πράξη και ορθώς ο δημοσιογραφικός κόσμος και γενικά ο κόσμος των ΜΜΕ πανηγυρίζει και αισθάνεται δικαιωμένος. Δεν θα είναι καθόλου παράξενο αν σε ένα ή δύο χρόνια δούμε να ξεφυτρώνουν δίπλα στο "CNN" δύο ή τρία ανάλογα κανάλια, πράγμα που θα συντελέσει ακόμα περισσότερο στη βελτίωση της ενημέρωσης του κόσμου.

Οι έρευνες και η πείρα έχουν δείξει, ότι όσο περισσότεροι άνθρωποι μεσολαβούν στη περιγραφή κάποιου πραγματικού γεγονότος, τόσο περισσότερο απομακρυνόμαστε από το γεγονός αυτό καθ' εαυτό.

Με την εξέλιξη των τηλεοπτικών μέσων η μεσολάβηση αυτή αρχίζει να παίζει όλο και λιγότερο ρόλο, αφού πλέον θα μπορούμε να βλέπουμε απευθείας όχι μόνο την εκτόξευση των πυραύλων και τη φωτιά του πολέμου αλλά και τον δημοσιογράφο. Και όσο η εικόνα θα γίνεται πιο άμεση και ζωντανή, τόσο το ποσοστό απόκλισης από τη πραγματική αλήθεια θα μειώνεται. Με αυτή την έννοια, πιστεύουμε ότι όλοι μας βγαίνουμε κερδισμένοι.

Το πόσο κοντά όμως στην αλήθεια είμαστε είναι ένα θέμα, που δεν θα το μάθουμε ποτέ....

Νικόλαος Πολύμερος
Υπαστυνόμος Α'

Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Οι αισιόδο-
ξοι δεν ανησυ-
χούν όσο πρέ-
πει, ίσως γιατί

Δρ. Λάμπρου Δ. Καραμπέλα - Εισαγγελέα Εφετών,
πρ. Προέδρου Κεντρικού Συμβουλίου καταπολέμησης Ναρκωτικών

βλήματος των
ναρκωτικών.

Η ποινή εί-
ναι το έσχατο

κάνουν τη σκέψη ότι, αφού από την αρχαιότητα χρησιμοποιούνται τα ναρκωτικά και δεν προ- κλήθηκε μέχρι τώρα καταστροφή στην αν- θρωπότητα, γιατί θα συμβεί αυτό τώρα;

Αλήθεια είναι, ότι τα ναρκωτικά ήταν γνωστά και στην αρχαιότητα και, ακόμη, μέχρι πριν από μερικά χρόνια, η χρήση τους ήταν “προ- νόμιο” των ολίγων και ειδικότερα της πόρνης, του σωματέμπορου, ορισμένων εργατών του λιμανιού και κάθε είδους “κοινωνικών πα- ρασίτων”. Τώρα, όμως, κάνουν χρήση ναρ- κωτικών πολλοί, από όλα τα κοινωνικά στρώ- ματα, και κυρίως νέοι. Το πρόβλημα, λοιπόν, “ναρκωτικά” δεν αφορά πλέον λίγους, αλλά πολλούς και κατεξοχήν νέους, γι’ αυτό ο κίνδυνος σήμερα είναι μεγάλος. Ο ημερήσιος και περιοδικός Ελληνικός τύπος (όπως και ο ξένος), στην προσπάθειά του να ενημερώσει την κοινή γνώμη, εμφανίζει με τρόπο εντυ- πωσιακό το πρόβλημα, όπως: “Ναρκωτικά - ώρα μηδέν”. “Ο θάνατος παραμονεύει ντυ- μένος στ’ άσπρα”. “Ο εκθρόνος έχει μπει πια μέσα στα τείχη και χτυπάει τις πόρτες μας” κλπ και στη συνέχεια κάνει περιγραφές το- ξικομανών, πώς αισθάνονται, πώς αντιδρούν κλπ.

Ακόμη, νευρολόγοι - ψυχίατροι, που ασχο- λήθηκαν με τη θεραπεία τοξικομανών κρα- τουμένων στο Ψυχιατρείο, αναφερόμενοι στα ναρκωτικά ομιλούν για “όλεθρο και χείμαρρο” και από αυτά μπορεί κανείς να καταλάβει, αν υπάρχει και σε ποιά έκταση πρόβλημα παράνομης χρήσης ναρκωτικών στην Ελλάδα. Το πρόβλημα “ναρκωτικά” και αν ακόμη, ο κίνδυνος απ’ αυτά ήταν “επί θύραις” και όχι “εντός των πυλών”, δεν είναι ασφαλώς, από εκείνα που λύνονται μόνο με ποινικούς νόμους, οι οποίοι αποβλέπουν με την ποινή κυρίως στην καταστολή και δευτερευόντως (με τον εκφοβιστικό ρόλο της ποινής) στη γενική ή ειδική πρόληψη. Μ’ αυτό, βέβαια, δε θέλουμε να πούμε ότι και ο τρόπος αυτός δε συμβάλλει στην αντιμετώπιση του προ-

μέσο που έχει η Πολιτεία στη διάθεσή της για να επιβάλλει τη θέλησή της. Συνεπώς πρέπει και το μέσο αυτό να το χρησιμοποιήσει και για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού.

Το Κράτος, όμως, έχει άλλα, πολλά, πάρα πολλά, μέσα και δυνατότητες για να κατα- πολεμήσει πολλές από τις αιτίες, που το προ- καλούν. Μπορεί η Πολιτεία να περιορίσει το πρόβλημα που προκαλείται από αιτίες, που είναι δυνατόν να αντιμετωπισθούν, αν ληφθούν μέτρα αποτελεσματικά. Αλλωστε ένα καλό κοι- νωνικό πρόγραμμα είναι η καλύτερη μέθοδος. Αλλά και οι γονείς και το σχολείο μπορούν να βοηθήσουν, όπως και κάθε άνθρωπος, σαν άτομο, μπορεί κάτι να συνεισφέρει στην προσπάθεια αντιμετώπισης του προβλήματος αυτού. Κάποιος από τους παραπάνω παράγοντες ίσως μπορέσει γύρω από το άμεσο, τουλά- χιστον, περιβάλλον του να καταπολεμήσει ή να μην προκαλέσει την αιτία σε άλλον για να καταφύγει σ’ αυτά. Πρέπει να τονίσουμε ότι οι απόπειρες αντιμετώπισης του προβλή- ματος, που γίνονται με γενικούς αφορισμούς και ευκολόγια, απλώς περνάνε δίπλα του χωρίς να το εγγίζουν καθόλου. Αν κάνουν όλοι οι άνθρωποι σκοπό της ζωής τους αυτό που είπε ο μεγάλος “Απόστολος” της αγάπης, Γάλ- λος Ανθρωπιστής Ραούλ Φολλερώ: “Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να ευτυχεί μόνος του”, ίσως γίνουν πάλι οι άνθρωποι “φιλόανθρωποι” και προβλήματα, όπως τα ναρκωτικά δε θα υπάρχουν, σε μεγάλη έκταση.

Κανείς δεν πρέπει να αισθάνεται ότι έκανε ότι έπρεπε και όσα μπορούσε για την αντι- μετώπιση του προβλήματος αυτού. Ούτε το Κράτος, αφού δεν έχει ακόμη ιδρύσει τα προβλεπόμενα από το Ν.1729/87 καταστήματα για την αποτοξίνωση, με αποτέλεσμα η προ- σπάθεια αποτοξίνωσης να γίνει στους τόπους κράτησης των ψυχοπαθών, ούτε άλλος κανείς φαίνεται να έπραξε πλήρως το καθήκον του σχετικά με το θέμα αυτό. Αν μερικοί νομίζουν

ότι έκαναν κάτι τέτοιο, φρονούμε ότι είναι λαθεμένη η γνώμη τους αυτή, γιατί μπορούμε να τους αντιπαραθέσουμε ότι όπου και να κοιτάξει κανείς θα βρεί αιτίες, που οδηγούν στη χρήση ναρκωτικών και άτομα, κυρίως νεαρής ηλικίας, που δέχονται άμεσα και πειστικά την επίδραση των ουσιών αυτών και είναι σχεδόν έτοιμα ή έστω "πρόσφορα" για τη χρησιμοποίησή τους.

Πολλοί μπορούσαν να βοηθήσουν τα άτομα αυτά αλλά δυστυχώς το παρέλειψαν. Δεν πρέπει να περιμένουν ανακοίνωση στατιστικής με αριθμούς για πολλούς από ναρκωτικά για να συνειδητοποιήσουμε ότι υπάρχει σοβαρό πρόβλημα ναρκωτικών. Τέτοιοι αριθμοί και να ανακοινωθούν, δε θα παρουσιάζουν την πραγματικότητα, συνήθως, γιατί τα θύματά τους δεν εμφανίζονται σαν θύματα των ναρκωτικών. Ο θάνατος των ναρκωτικών θα προκληθεί, τελικά, από κάποια οργανική βλάβη, όπως του ήπατος και αυτή θα γίνει γνωστή σαν αιτία θανάτου του (ή η αυτοκτονία). Δε θα φαίνεται, όμως, η πραγματική αιτία του θανάτου, που μπορεί να είναι η υπερβολική δόση ή η έλλειψη ναρκωτικών ή η λήψη νοθευμένου ναρκωτικού με επικίνδυνες ουσίες. Ο καθένας πρέπει να σκεφθεί, ότι το επόμενο θύμα των ναρκωτικών μπορεί να είναι ένα πολύ κοντινό του πρόσωπο και αυτό πρέπει να τον κάνει αμέσως να δραστηριοποιηθεί. Επομένως όλοι πρέπει να επωμισθούμε τις ευθύνες για την ανάληψη μιας καθολικής σταυροφορίας, για την αντιμετώπισή του.

Ειδικότερα, η Πολιτεία μέσω του σχολείου κυρίως και η οικογένεια πρέπει να έχει σαν στόχο τη διαμόρφωση ισχυρής προσωπικότητας, που θα πιστεύει σε ανώτερα ιδανικά. Έτσι το άτομο θα γίνει ικανό να αντέξει στις δυσκολίες της ζωής. Δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ότι η υπερπροστασία οδηγεί στη διαμόρφωση ασθενικών χαρακτήρων. Η μειωμένη αντοχή οδηγεί αυτόν που βρίσκεται μπροστά σε δυσκολίες, στην τάση για φυγή,

που την ικανοποιούν πρόσκαιρα, αλλά καταστρεπτικά τα ναρκωτικά.

Ατυχώς, στην εποχή μας, η προσωπικότητα του νέου διαμορφώνεται έτσι, ώστε τελικά να θέλει μόνο να παίρνει το άτομο και να απολαμβάνει και όχι και να δίνει. Όταν βρει δυσκολία στην ικανοποίηση της τάσης του να απολαμβάνει, καταφεύγει στα ναρκωτικά νομίζοντας ότι έτσι αποφεύγει τις δυσκολίες. Το ίδιο κάνει, όταν νομίζει ότι σ' αυτά θα βρει μια νέα ηδονή.

Μετά απ' αυτά φαίνεται καθαρά ότι το

πρόβλημα ναρκωτικά είναι και "αναγκαίο" αποτέλεσμα της προσωπικότητας, που διαμορφώνεται στην εποχή μας. Επομένως, αν δε διαμορφώσουμε προσωπικότητες, που θα εμπνέονται και θα καθοδηγούνται από υψηλά ιδεώδη, δεν πρέπει να περιμένουμε μείωση της εξάπλωσης της χρήσης των ναρκωτικών, όσο αυστηροί και να είναι οι νόμοι και η εφαρμογή τους.

Οι παραπάνω σκέψεις, πιστεύω, ότι πρέπει να πρυτανεύουν κατά τη διαμόρφωση της εθνικής πολιτικής για τα ναρκωτικά. Το ΚΕ.ΣΥ.ΚΑ.ΝΑ, το οποίο, κατά το νόμο (Ν.1729/87, άρθρο 1), έχει αρμοδιότητα να προτείνει την εθνική πολιτική για τα ναρκωτικά, κάτω από δυσμενείς συνθήκες, ήδη υπέβαλε κάποιες προτάσεις για το θέμα αυτό, αλλά οι αρμόδιοι να αποφασίσουν ακόμη τις μελετούν, αν και πέρασε μεγάλο χρονικό διάστημα από τότε που υποβλήθηκαν. Οι προτάσεις αυτές αναφέρονται: (α) στην ενημέρωση μαθητών, (β) στην ενημέρωση του κοινού κ.λπ. (γ) στην θεραπεία των κρατουμένων τοξικομανών κ.λπ.

Τελειώνοντας, οφείλω, να παρατηρήσω ότι η έλλειψη ενδιαφέροντος απ' αυτούς που οφείλουν να δείξουν ενδιαφέρον, θα οδηγήσει στην εγκατάλειψη του αγώνα και απ' αυτούς που θέλουν να εργασθούν, αφού οι προτάσεις τους ή δεν λαμβάνονται υπόψη ή για πάντα μελετώνται.

ΙΔΟΥ, ΛΟΙΠΟΝ, ΤΙ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΟΥ VARINDRA TARZIE VITTACHI

ΕΡ: Τι δουλειά κάνετε;

ΑΠ: Είμαι βοηθός του Διευθυντού Διοικητικού.

ΕΡ: Τι διοικεί ο διευθυντής σας;

ΑΠ: Εμένα.

ΕΡ: Κατάλαβα. Πως καταναλώνετε τον χρόνο σας;

ΑΠ: Φροντίζοντας να μείνω στη δουλειά μου.

ΕΡ: Και τι κάνετε για να κρατηθείτε στη δουλειά σας;

ΑΠ: Λέω όχι.

ΕΡ: Σε τι λέτε όχι;

ΑΠ: Σε όλα.

ΕΡ: Και γιατί, για όνομα του θεού;

ΑΠ: Γιατί αν έλεγα ναι θα έχανα τη δουλειά μου.

ΕΡ: Μήπως θα μπορούσατε να μου το εξηγήσετε;

ΑΠ: Μα είναι ολοφάνερο. Αν οι άνθρωποι ήσαν ελεύθεροι να αγοράζουν και να πουλάνε, να ταξιδεύουν, να μεγαλώνουν τα παιδιά τους όπως τους αρέσει και ούτω καθ' εξής κανείς δεν θα χρειαζόταν πιστοποιητικά γεννήσεως και θανάτου, διαβατήρια, άδειες εισαγωγής και εξαγωγής και γενικά όλο αυτό το χαρτομάνι που τυλίγει κάθε άνθρωπο από τη γέννηση μέχρι τον θάνατο του. Και τότε τι θα γινόμασταν

εμείς οι γραφειοκράτες; Θα βγαίναμε στην ανεργία!

ΕΡ: Όταν κάποιος έρχεται και σας ζητάει μια άδεια για κάτι που θέλει να κάνει, εσείς πως του λέτε όχι.

ΑΠ: Ένας καλός γραφειοκράτης δεν χρησιμοποιεί ποτέ τη λέξη όχι, προκειμένου να πει όχι. Λέει: Το θέμα βρίσκεται υπό εξέταση.

ΕΡ: Πράγμα που σημαίνει ότι βρίσκεται κάτω από μία στοίβα χαρτιών;

ΑΠ: Ακριβώς. Μπορεί ακόμη να πει: Η αίτησή σας έχει διαβιβασθεί στην αρμόδια υπηρεσία για τις δέουσες ενέργειες.

ΕΡ: Πράγμα που σημαίνει ότι έχει εκσφενδονιστεί στον κάλαθο των αχρήστων;

ΑΠ: Όχι αμέσως. Μένει στον φάκελλο εισερχομένων μέχρι που να κιτρινίσουν οι άκρες της από την πολυκαιρία. Μόνον τότε πετιέται στο καλάθι.

ΕΡ: Πώς σκέφτονται οι γραφειοκράτες;

ΑΠ. Το αποφεύγουμε. Δεν έχουμε σκέψεις. Έχουμε υποκατάστατα σκέψεων.

ΕΡ: Φερ' ειπείν;

ΑΠ: Προτιμούμε τις περιφράσεις από την κοινή γλώσσα και τις παχιές κουβέντες. Λέμε σε τούτο το χρονικό σημείο και εννοούμε τώρα. Δεν είμαστε ποτέ τρομαγμένοι, όπως άλλοι άνθρωποι. Εμείς αντιμετω-

πίζουμε με κάποιαν ανησυχία. Ποτέ δεν σκεφτόμαστε κάτι. Απλώς το ζήτημα επισύρει τη δέουσα προσοχή μας και δίνουμε στο ζήτημα υψηλή προτεραιότητα. Είναι πολύ διαφορετικοί από τους άλλους ανθρώπους οι γραφειοκράτες. Παραδείγματος χάριν, δεν σκοτώνονται ποτέ σε αυτοκινητιστικά δυστυχήματα. Υποκύπτουν στα τραύματά τους.

ΕΡ: Με ποιόν τρόπο καταφέρουν οι γραφειοκράτες να αποφεύγουν τη δολοφονία τους από εξαλλους πολίτες;

ΑΠ: Αυτό είναι πολύ εύκολο. Κρατούμε τις αποστάσεις μας από το κοινό τοποθετώντας τα γραφεία μας σε επιβλητικά, κακόγουστα κτίρια, τα οποία κάνουν τους ανθρώπους να αισθάνονται πυγμαίοι. Έχουμε θυρωρούς με στολή και ύφος που κάνουν όλους όσους έρχονται στα κτίρια μας να αισθάνονται κλέφτες και παραβάτες. Περιστοιχίζομαστε από μια τριπλή φρουρά γραμματέων για ραντεβού, κοινών

γραμματέων και προσωπικών συμβούλων, που όλοι τους απαιτούν από τους επισκέπτες μας να τους επαναλάβουν τι ακριβώς θέλουν, έστω κι αν δεν είναι αυτή η δουλειά τους. Ακόμη, κάνουμε ένα τρίωρο διάλειμμα φαγητού και στις πέντε σχολάμε.

ΕΡ: Δεν παραπονιέται ο κόσμος στους βουλευτές του και στις εφημερίδες;

ΑΠ: Φυσικά. Παραπονιέται αδιάκοπα. Αλλά ποτέ κανείς από μας δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος για τίποτε. Υπάρχει πάντα κάποιος άλλος που φταίει, ο οποίος μάλιστα δεν διαθέτει ούτε πρόσωπο ούτε όνομα. Αυτός ο Κάποιος ονομάζεται το σύστημα.

ΕΡ: Πώς μεγαλώνει ένας γραφειοκράτης τα παιδιά του;

ΑΠ: Τα στέλνουμε στα καλύτερα σχολεία, όπου μαθαίνουν να σέβονται την ιεραρχία, να ξεχωρίζουν τη διαφορά μεταξύ ενός Βοηθού του Διευθυντή και ενός Βοηθού Διευθυντή, να καταλαβαίνουν τι επιθυμεί να ακούει ο προϊστάμενος και να του το λένε πριν το πει ο ίδιος, να ενδιαφέρονται πε-

ρισσότερο να υποβάλλουν ερωτήσεις παρά να ακούσουν τις απαντήσεις - αυτό αποκαλείται ερευνητικό πνεύμα - και όπου συνειδητοποιούν ότι το σπουδαιότερο δεν είναι να εργάζεσαι αλλά να κάνεις τους ανωτέρους σου να πιστεύουν ότι εργάζεσαι.

ΕΡ: Τι είναι αυτό που κάνει την καρδιά ενός γραφειοκράτη να σκιρτήσει πραγματικά;

ΑΠ: Η εξουσία.

ΕΡ: Ποιά εξουσία; Η πολιτική εξουσία; Η οικονομική εξουσία; Η εξουσία που στηρίζεται στις κάννες των όπλων; Εσείς δεν διαθέτετε τέτοιες εξουσίες;

ΑΠ: Αυτά τα αφήνουμε στις αυταπάτες των πολιτικών, των μεγιστάνων του πλούτου και των στρατηγών. Αλλά όλοι τους, χωρίς εμάς, είναι ανίκανοι για το παραμικρό. Εμείς εισηγούμεθα, γράφουμε τις ενημερωτικές εκθέσεις και τους αφήνουμε να πιστεύουν ότι πήραν εκείνοι τις αποφάσεις. Κι ύστερα όταν οι αποφάσεις ανακοινωθούν, εμείς τις εφαρμόζουμε, όπως μας αρέσει.

ΕΡ: Γι αυτό βρίσκεται ο κόσμος σ' αυ-

τά τα χάλια;

ΑΠ: Αντιθέτως. Γι' αυτό κατάφερε να επιβιώσει τόσον καιρό.

ΕΡ: Οι γραφειοκράτες εμποδίζουν κάθε πρόοδο, κάθε κίνηση προς τα εμπρός.

ΑΠ: Ναι. Η κίνηση είναι επικίνδυνο πράγμα. Εμείς κρατάμε τα πράγματα στάσιμα. Το παλιό είναι καλό, παλιόφιλε. Ελπίζουμε στο χτές.

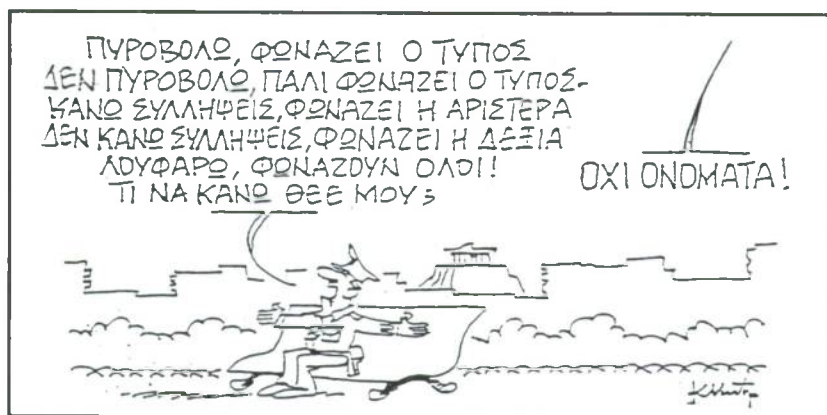
ΕΡ: Πώς διασκεδάζετε;

ΑΠ: Ασκώντας έλεγχο στη ζωή των ανθρώπων. Ασκούμε μια διαρκή εξουσία επάνω τους. Την εξουσία να τους υποχρεώνουμε να περιμένουν στην ουρά, να τους κάνουμε να ιδρώνουν από αγωνία περιμένοντας την καθυστερημένη αλληλογραφία τους, κλέβοντάς τους κάτι από την καθημερινή τους ζωή.

ΕΡ: Και φυσικά με την εξουσία να τους λέτε όχι.

ΑΠ: Και πάντοτε με την εξουσία να λέμε όχι.

ΟΙ “ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΙ” ΚΑΙ Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ

Του Υπαστυνόμου Α' Νικόλαου Πολύμερου

Στο τεύχος Δεκεμβρίου και σε σχετικό μας άρθρο με τον τίτλο “Η καταφρόνηση και ο σεβασμός των νόμων”, είχαμε επισημάνει ότι η υπακοή στους νόμους έχει αρχίσει να κλονίζεται και ότι οι νόμοι στην εποχή μας βρίσκονται σε κρίση καθώς τα κρούσματα παραβίασης και συνειδητής περιφρόνησής τους αυξάνονται καθημερινά. Και το πλέον ανησυχητικό, που επισημάναμε ήταν ότι η μη συμμόρφωση προς αυτούς τείνει να έχει μια κανονικότητα, αφού μειώνονται συνεχώς οι αντιδράσεις εναντίον τέτοιων συμπεριφορών.

Όταν κάναμε τις διαπιστώσεις αυτές δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι μέσα σε ένα μήνα από τότε θα φθάναμε σε δυναμικές διεκδικήσεις υπέρ της νομιμοποίησης της παρανομίας. Και δεν αναφερόμαστε, βέβαια, μόνο στα γνωστά γεγονότα της Αθήνας που στοίχησαν τη ζωή σε τρία άτομα αλλά στα όσα συνέβησαν στη νέα Καλλικράτεια Χαλκιδικής λίγο πριν από την Πρωτοχρονιά και τα οποία σηματοδοτούν τις δύσκολες ημέρες που έρχονται. Τριακόσιοι κάτοικοι του χωριού, το Σάββατο της 29ης Δεκεμβρίου, πολιορκήσαν από τις 10 το πρωί έως τις 6 το απόγευμα το Αστυνομικό Τμήμα φωνάζοντας “αγωνιστικά συνθήματα”: “Δώστε μας τη γη μας”. “Εδώ και τώρα να φύγει ο Αστυνόμος”.

Ποιό ήταν το αίτημα του λαού και ποιό το έγκλημά του περί ου ο λόγος Υπαστυνόμου Θάνογλου Γεωργίου; Οτι ο αστυνόμος δεν σεβάστηκε το πανελλήνιο έθιμο, όπου τα Χρι-

στούγεννα και τις Αγίες Ημέρες οι Αρχές και η Αστυνομία ειδικώτερα, πρέπει να αποσύρονται στα “ουράνια” καθήκοντά τους και να αφήνουν τα επίγεια στους αυθαιρετζήδες.

Το γεγονός δηλαδή ότι ο Διοικητής οργάνωσε περιπολίες από τους λίγους άνδρες που διαθέτει το Τμήμα και δεν επέτρεψε να χτισθεί κανένα αυθαίρετο, θεωρήθηκε μεγάλο αμάρτημα και παραβίαση του τοπικού εθίμου. Γι’ αυτό ο αστυνόμος έπρεπε να φύγει.

Την διαμαρτυρία διοργάνωσαν, όπως αναφέρθηκε στον Τύπο, όλες οι παραγωγικές τάξεις που ανήκουν στο κλάδο των “αυθαιρετζήδων” όπως εργολάβοι, μαντράδες οικοδομικών υλικών, οικοδόμοι, τσιλιαδόροι κλπ. Επειδή με τη συμπεριφορά του αστυνόμου ένοιωσαν να κλονίζονται τα βάθρα της ευημερίας τους και επειδή ο αστυνόμος με τη συμπεριφορά του “χαλούσε τη πιάτσα”, αφού δεν επέτρεψε να χτισθούν πρώτα τα σπίτια και στη συνέχεια να συντάξει τη μήνυση “για τα μάτια” και έτσι να μείνουν όλοι ικανοποιημένοι.

Τι νόημα είχε για αυτούς η νομοθεσία και ότι ο νεαρός Δ/τής στη Καλλικράτεια έκανε αυτό που επιτάσσουν οι νόμοι και το καθήκον;

Σύμφωνα με τον πρόεδρο του Σωματείου Οικοδόμων η περιοχή έχει προσαρμοσθεί στο... αυθαίρετο κτίσμα. Είκοσι χρόνια χτίζονται αυθαίρετα στην περιοχή. Και άρα, με τη λογική αυτή, όποιος δεν προσαρμόζεται πρέπει να

φύγει. Και ο απλός πολίτης δικαιολογημένα αναρωτιέται: υπάρχουν νόμοι στη χώρα μας; Και αν υπάρχουν, για ποιόν υπάρχουν; Μήπως έφτασε η στιγμή ν' αρχίσουμε να αυθαιρετούμε όλοι μας; Διότι ο οποιοσδήποτε καλόπιστος παρατηρητής βλέπει ότι έχει πλέον διαμορφωθεί στον Έλληνα η νοοτροπία ότι οι νόμοι υπάρχουν για να μην εφαρμόζονται. Φθάνουμε και στην αυτοδικία για να υποστηρίξουμε τα δίκαια αιτήματα μας.

Το περιστατικό αυτό φανερώνει τη γενικότερη αντίληψη που έχουμε απέναντι στους νόμους και στα κρατικά όργανα και προειδοποιεί για το ποιές κινδυνεύουν να είναι οι μελλοντικές εξελίξεις αν συνεχιστεί αυτή η νοοτροπία. Το πλέον ανησυχητικό στην περίπτωση αυτή είναι η διαπίστωση ότι μειώνονται συνεχώς οι δημόσιες αντιδράσεις εναντίων τέτοιων συμπεριφορών. Φαίνεται ότι αρχίζουμε να μην ξενιζόμαστε από παρόμοιες πράξεις, επειδή θεωρούμε ότι δεν θίγουν κάτι που μας αφορά άμεσα. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν υποψιαζόμαστε ότι από την παραβίαση των νόμων θίγεται σταθερά ένα άλλο λιγότερο άμεσο, αλλά πιο θεμελιώδες αγαθό του κοινωνικού συνόλου. Το αγαθό της ευνομίας και της τάξης στις κοινωνικές μας σχέσεις του οποίου φορείς και άρα θιγόμενοι είμαστε όλοι μαζί. Συνέπεια αυτής της αδράνειας είναι ότι τα πάντα αρχίζουν να διαβρώνονται ή να εμφανίζουν συμπτώματα αποδιοργάνωσης με αποτέλεσμα οι θεσμοί και οι νόμοι να μην ασκούν κανενός είδους εξουσία πάνω στα άτομα. Μια διαδικασία που υποσκάπτει τα θεμέλια της κοινωνικής μας εδραίωσης και που αρχίζει πλέον να ενεργεί φθοροποιά στη συλλογική μας ύπαρξη.

Το περιστατικό αυτό δεν είναι το μοναδικό. Δέκα πέντε ημέρες αργότερα, ολόκληρος ο λαός παρακολούθησε έκπληκτος μέσω τηλεοράσεως, το ανεπανάληπτο εκείνο περιστατικό όπου τρεις νέοι, εκπρόσωποι κάποιας "συντονιστικής", μπήκαν στο γραφείο του Εισαγγελέα Ποινικής Αγωγής και απαιτούσαν "εδώ και τώρα", να αφεθούν ελεύθεροι οι κρατούμενοι ως ταραξίες για τα επεισόδια της Αθήνας, γιατί αλλιώς "αυτός και η Κυβέρνηση θα φέρουν την ευθύνη για ό,τι επακολουθήσει...". Και ο εκπρόσωπος του Νόμου έμεινε εμβρόντητος μπροστά στο μέγεθος αυτής της πρωτοφανούς θρασύτητας.

Το τρίτο περιστατικό έλαβε χώρα στον ποδοσφαιρικό χώρο και ειδικότερα στον αγώνα Α.Ε.Κ.-Ο.Σ.Φ.Π. Εκεί, κάποιος παράγων της δυναστείας των γηπέδων, τράβηξε και πάλι

μπροστά στα μάτια των χιλιάδων τηλεθεατών, τον επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων αξιωματικό από τη στολή, κατά τρόπο προκλητικότατο, χρησιμοποιώντας τις "απαράμιλλες" αλλά και ακατανόμαστες φράσεις: "Έξω αλ....., έξω. Φύγετε από εδώ!". Ευτυχώς που η ψυχραιμία και ενδεδειγμένη στάση του αστυνομικού απέτρεψε τη δημιουργία μιας έκρυθμης κατάστασης, η οποία και θα μπορούσε να αποβεί μοιραία.

Ετσι, λοιπόν, με τη νέα "τάξη" πραγμάτων που αρχίζει να διαμορφώνεται, ένας εισαγγελέας προκαλείται και ένας ανώτερος αξιωματικός της Αστυνομίας εξυβρίζεται και σπρώχνεται βίαια, μέσα στο χώρο όπου βρισκόταν σε εντεταλμένη υπηρεσία. Και ο απλός πολίτης αναρωτιέται: "πού πάμε;"

Με αφορμή λοιπόν το περιστατικό αυτό όπως και πολλά άλλα των οποίων είμαστε καθημερινά μάρτυρες, είναι ευκαιρία με την καινούργια χρονιά που άρχισε, να εξετάσουμε εκ νέου τη στάση μας σε βάθος και χωρίς επιεικείς για να βρούμε το χρέος που μας βαραίνει και να το εντάξουμε σε κάποιες εμπειρίες και προοπτικές και να πάρουμε τις σωστές αποφάσεις. Προπάντων επιβάλλεται να αντισταθούμε, όπου κατά παράδοση ενδίδουμε, γιατί προτιμάμε την άνεση της υποχώρησης και τη μοιρολατρεία από το μόχθο της αντίστασης.

Όλοι μιλάμε για πολιτική κρίση, για γενικότερη ηθική κρίση, για κρίση θεσμών και κοινωνίας, ενώ εκείνο που συμβαίνει είναι ότι μερικοί παραβιάζουν τους νόμους, άλλοι τους ανέχονται και τους συγκαλύπτουν και άλλοι δεν αντιδρούν όσο θα έπρεπε. Διότι δεν είμαστε όλοι ένοχοι και δεν θάπρεπε να ανακατεύονται οι δίκαιοι με τους άδικους σε ένα μείγμα. Όπως υπάρχουν ένοχοι, υπάρχουν και αθώοι και αυτό δεν πρέπει να συσκοτίζεται από καμιά θεωρητική συζήτηση.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι στα χέρια μας κρατάμε τη μοίρα μας και ότι είμαστε οι αληθινοί φορείς, όχι μόνο των πολιτικών μας εξελίξεων αλλά και των πιο μακροπρόθεσμων ιστορικών μας προοπτικών. Οτι το μέλλον μας είναι ακόμα άγραφο και περιμένει τις πράξεις και τις αντιδράσεις μας.

Αξίζει επομένως να διαμορφώσουμε την πρακτική μας στάση απέναντι στις εξελίξεις με βάση την πεποίθηση ότι παρόμοια φαινόμενα μπορούν να καταπολεμηθούν. Ετσι, σαν στοιχείο. Αν το κερδίσουμε, θα έχουμε κερδίσει ένα κόσμο, αν το χάσουμε, θα έχουμε κερδίσει τουλάχιστον τη συνείδησή μας!...

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΚΙΛΚΙΣ

Από τους πιο ευαίσθητους Νομούς της Βόρειας Ελλάδας, γεωγραφικά και εθνικά, είναι αναμφισβήτητο και ο Νομός Κιλκίς.

Δεν θα ήταν υπερβολή να λεχθεί, ότι αποτελεί κυριαρχικά την Πύλη της Ελλάδας.

Το περιοδικό μας στα πλαίσια των επαφών του με ακριτικές υπηρεσίες,

επισκέφτηκε με την έναρξη του καινούργιου χρόνου

την Α.Δ. Κιλκίς και μίλησε με πολλούς συναδέλφους και παράγοντες της πόλης.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ο Νομός έχει δύο οδικές εισόδους - εξόδους από και προς την Ευρώπη (Εύζωνοι-Δοϊράνη) και μία σιδηροδρομική (Ειδομένη) με μεγάλη κίνηση χιλιάδων ταξιδιωτών. Έχει έκταση 2.519 τετρ. χιλ/τρα και πληθυσμό 81.562 κατοίκους. Χωρίζεται διοικητικά σε δύο Επαρχίες: την Επαρχία Κιλκίς (61.372 κάτοικοι) με πρωτεύουσα το Κιλκίς και πληθυσμό 12.648 κατοίκους και την Επαρχία Παιονίας (20.190 κάτοικοι) με πρωτεύουσα τη Γουμένισσα και πληθυσμό 4.301 κατοίκους.

Υπάρχουν 4 Δήμοι, 74 Κοινότητες και 174 συνολικά οικισμοί, από τους οποίους μεγαλύτεροι είναι το Πολύκαστρο, η Αξιούπολη, το Δροσάτο, οι Εύζωνοι, η Νέα Σάντα, το Χέρσο κ.α.

Ο Νομός συνορεύει από Β. με τη Γιουγκοσλαβία, από Α. με το Νομό Σερρών, από Ν. με το Νομό Θεσ/κης και από Δ. με το Νομό Πέλλας. Το Δυτικό Τμήμα του Νομού καταλαμβάνει το βουνό Πάϊκο, στο βορειοανατολικό εκτείνεται η οροσειρά της Κερκίνης (Μπέλλες) και στο ανατολικό το βουνό Κρούσια. Πρώτη θέση στις γεωργικές καλλιέργειες

έχουν τα δημητριακά (κυρίως σιτάρι, καλαμπόκι). Αναπτυγμένη είναι η κτηνοτροφία και η πτηνοτροφία. Οι κυριότεροι ποταμοί είναι ο Αξιός και ο Γαλλικός. Επίσης υπάρχει η φημισμένη λίμνη Δοϊράνης. Το κλίμα είναι ηπειρωτικό με κρύους χειμώνες και καλοκαίρια ζεστά και ξηρά. Υπάρχουν τρεις βιομηχανικές ζώνες: Στη Νέα Σάντα, στο Πολύκαστρο και στο Σταυροχώρι. Στα αξιοθέατα του Νομού, περιλαμβάνονται η λίμνη της Δοϊράνης, τα Χίλια Δένδρα, το Πάϊκο και πάρα πολλά τουριστικά αξιοθέατα (Σπήλαιο λόφου Αη - Γιώργη, που συγκαταλέγεται μεταξύ των πρώτων δέκα της Ελλάδας με ειδική σπηλαιολογική αξία - Βυζαντινό Κάστρο - Αρχαιολογικοί χώροι).

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Για τη σπουδαιότητα και τη σημασία των προσφερομένων υπηρεσιών της Αστυνομίας, στον παραμεθόριο και ευαίσθητο Νομό του Κιλκίς, καθώς και τα αστυνομικής φύσης προβλήματα, ο Διευθυντής της Αστικής Δ/σης Κιλκίς, Αστικός Διευθυντής Κων/νος ΠΙΑΚΟ-ΒΗΣ, μας είπε:

Ο Νομός Κιλκίς παρουσιάζει, πέρα από τα

Ο Διευθυντής της Αστυν. Δ/σης Κιλκίς, Αστυν. Δ/ντής ΓΙΑΚΟΒΗΣ Κων/νος.

προβλήματα που έχουν όλοι οι Νομοί της Ελλάδας και τα οποία ανάγονται στην αστυνόμευση της περιοχής, τη ρύθμιση της κυκλοφορίας, την τήρηση της τάξης, την εφαρμογή της Νομοθεσίας και την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας γενικά, έχει και ειδικότερα προβλήματα που ανάγονται στο διαβατηριακό και συναλλαγματικό έλεγχο των εισερχομένων και εξερχομένων στην Ελλάδα ημεδαπών και αλλοδαπών ταξιδιωτών και άλλες ευαισθησίες, ως παραμεθόριος περιοχή.

Στην περιοχή της Αστυνομικής Διεύθυνσης λειτουργούν επτά Αστυνομικά Τμήματα γενικής αρμοδιότητας, ένα αμιγές Αστυν/κό Τμήμα (Α.Τ. Κιλκίς), ένα Τμήμα Ασφαλείας και ένα Τμήμα Τροχαίας, καθώς και ένδεκα Αστυν/κοί Σταθμοί. Σ' όλες τις παραπάνω Υπηρεσίες υπηρετούν σήμερα 267 άτομα, αστυνομικό και πολιτικό προσωπικό, έναντι των προβλεπομένων 398 ατόμων. Από τα γενικής αρμοδιότητας Αστυν. Τμήματα, 3 από αυτά, ήτοι τα Α.Τ. Ειδομένης, Ευζώνων και Δοϊράνης, ασχολούνται κυρίως με το διαβατηριακό-συναλλαγματικό έλεγχο, καθώς και στις έδρες τους λειτουργούν Μεθοριακοί Σταθμοί. Από τους παραπάνω Σταθμούς διακινούνται καθημερινά μεγάλος αριθμός ταξιδιωτών και κάθε είδους τροχοφόρα. Τον προηγούμενο χρόνο, το 1990, διακινήθηκαν από αυτούς πέντε περίπου εκατ. άτομα με επιβατικά αυτοκίνητα και πούλμαν,

ως επίσης και 70.000 περίπου φορτηγά αυτοκίνητα διεθνών μεταφορών.

Από τις Υπηρεσίες της Α.Δ. Κιλκίς καταβάλλεται, πάντα μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων, ιδιαίτερη και συστηματική προσπάθεια για αποτροπή εισόδου στη Χώρα μας τρομοκρατών, λαθρεμπόρων και γενικά ατόμων υπόπτων διαπράξεως αδικημάτων λαθρεμπορίας, αρχαιοκαπηλίας, καθώς και εισαγωγής όπλων, εκρηκτικών υλών, πυρομαχικών και κυρίως ναρκωτικών, αν και ο Νομός Κιλκίς δεν αποτελεί πύλη εισόδου ναρκωτικών, όπως οι προς ανατολάς παραμεθόριες περιοχές της Ελλάδας.

Ειδικότερη και επισταμένη έρευνα γίνεται κατά την έξοδο σε αυ/τα και άτομα που προέρχονται από τις Χώρες παραγωγής ναρκωτικών ουσιών και ιδία από την Τουρκία, που κατευθύνονται μέσω των σημείων εξόδου μας στις Ευρωπαϊκές Χώρες, για τον εντοπισμό τυχόν μεταφοράς τέτοιων ουσιών. Επειδή το μεγαλύτερο τμήμα από τα 62 χιλ/τρα της οριογραμμής των Ελληνογιογυγκοσλαβικών συνόρων, που αντιστοιχεί στο Νομό μας, είναι ομαλό και ευκολοδιάβατο, παρατηρείται το φαινόμενο πολλοί, κυρίως Γιουγ/βοι, Βούλγαροι, Ρουμάνοι και Πολωνοί, οι οποίοι στερούνται παντελώς ταξιδιωτικών εγγράφων, βίζας ή του αναγκαίου ποσού συναλλάγματος, να επιχειρούν, ιδία τις νυχτερινές ώρες, να εισέλθουν λάθρα στη Χώρα, για ανεύρεση καλύτερης τύχης, λόγω της κακής οικονομικής κατάστασης των Χωρών τους. Συνέπεια τούτου, είναι μεγάλος αριθμός δυνάμεως της Δι-

εύθυνσής μας, να ασχολείται με την επιτήρηση των συνόρων, για την αποτροπή εισόδου τους, συνδράμοντας έτσι τα μεθοριακά φυλάκια του Στρατού.

Τα παραπάνω προβλήματα επιδεινώνονται από τη λειτουργία στη γειτονική Γιουγκοσλαβία τριών καζίνο, δύο στη Γιουγκ/κή Δοϊράνη και ενός στη Γευγελή. Αυτά επισκέπτονται, κυρίως τα Σαββατοκύριακα και τις άλλες αργίες, πολλοί Έλληνες ιδίως Θεσσαλονικείς, οι οποίοι ασφαλώς πραγματοποιούν και λαθραία εξαγωγή συναλλάγματος, πέραν της νομίμου εξαγωγής του δικαιουμένου ποσού συναλλάγματος.

Για την αποτροπή διαρροής του πολύτιμου για τη Χώρα μας συναλλάγματος, καταβάλλονται σοβαρές προσπάθειες από το αστυνομικό προσωπικό, τόσο με έρευνες οχημάτων, όσο και με σωματικές, των υπόπτων εξαγωγής. Η παντελής εξάλειψη αυτού του φαινομένου είναι δύσκολο να πραγματοποιηθεί για πολλούς και ποικίλους λόγους, όπως η μή ύπαρξη επαρκούς προσωπικού, τεχνικού εξοπλισμού, η μή λειτουργικότητα των εγκαταστάσεων, η αυξημένη κίνηση, ιδίως κατά τη θερινή περίοδο κ.α.

Η γεωγραφική θέση του Νομού, στον ευρύτερο χώρο των Βαλκανίων και ιδίως η γειτνιάσή του και η άμεση επικοινωνία με τη Γιουγκοσλαβία, έχει ευαισθητοποιήσει το αστυνομικό προσωπικό για την αντιμετώπιση της απροκάλυπτης προπαγάνδας που ασκείται συστηματικά, σε βάρος της Χώρας μας, στην προσπάθεια αμφισβήτησης της Ελληνικότητας της Μακεδονίας, από πλευράς Σκοπίων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Στο Νομό μας, δεν παρατηρείται γενικά, εγκληματικότητα σε ανησυχητικό βαθμό. Λαμβάνουν χώρα αδικήματα και περιστατικά συνήθους αστυνομικής μορφής, τα οποία και αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά. Το 1989 στην περιοχή της Διεύθυνσης, έλαβε χώρα μία ανθρωποκτονία, η οποία και εξιχνιάστηκε.

Στον αγώνα για την καταπολέμηση των ναρκωτικών, οι Υπηρεσίες της Δ/σης καταβάλλουν ιδιαίτερη προσπάθεια, τόσο για την παρεμπόδιση της καλλιέργειας ινδικής κάνναβης και υπνοφόρου μήκωνος, όσο και της εμπορίας και διακίνησης αυτών και άλλων ναρκωτικών ουσιών.

Την τελευταία διετία συνελήφθησαν δύο (2) άτομα για καλλιέργεια ινδικής κάνναβης, ο ένας από τους οποίους κατελήφθη να καλλιεργεί περίπου 15.000 δενδρύλια ινδ. κάνναβης -αριθμός που θεωρείται ρεκόρ για τα ελληνικά δεδομένα- και άλλα

δέκα άτομα για κατοχή ινδικής κάνναβης. Επίσης από περιπολίες των αστυνομικών υπαλλήλων, σε διάφορες αγροτικές περιοχές του Νομού, ανευρέθησαν 1.300 περίπου δενδρύλια ινδικής κάνναβης, τα οποία και κατεστράφησαν.

ΤΡΟΧΑΙΑ

Το οδικό δίκτυο του Νομού, βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση, και παρουσιάζει αυξημένη κίνηση οχημάτων. Ο αυτοκινητόδρομος Αθηνών-Ευζώνων και η Ε.Ο. Κιλκίς-Δοϊράνης, δέχονται μεγάλο αριθμό οχημάτων, ιδία τη θερινή περίοδο, οπότε και τα προβλήματα της τροχαίας κίνησης, παρουσιάζονται πιο αυξημένα.

Η κυκλοφοριακή αγωγή των οδηγών, μπορεί να θεωρηθεί ότι ανταποκρίνεται στο μέσο όρο του Έλληνα οδηγού. Όλοι οι αστυνομικοί, οι επιφορτισμένοι με τον έλεγχο τροχαίας, καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες για τον περιορισμό των τροχαίων ατυχημάτων, τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας και την ευαισθητοποίηση των οδηγών για τη συνειδητή συμμόρφωση προς τους κανόνες του Κ.Ο.Κ.

Προς το σκοπό αυτό, Αξ/κοί της Δ/σης, κατάλληλα προετοιμαζόμενοι, πραγματοποιούν

ΕΠΙΠΛΟ 2000

ΣΑΛΟΝΙΑ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΣ
ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ
ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΕΣ
ΣΥΝΘΕΤΑ
και όλα τα **ΜΙΚΡΟΕΠΙΠΛΑ**

ΔΟΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΕΛ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 4 ΠΕΥΚΗ
τηλ. 8053 046
Β. ΠΑΥΛΟΥ 111 ΣΠΑΤΑ
τηλ. 6633 668

Πάνω: Διαβατηριακός και Τεχνειακός έλεγχος στο Μεθοριακό Σταθμό Δοϊράνης.

Κάτω: Προσωπικό του Α.Τ. Δοϊράνης έξω από το οίκημα του Τμήματος.

διαλέξεις σε μαθητές δημοτικών και γυμνασίων, για την κυκλοφοριακή διαπαιδαγώγη-

ση. Επίσης, από τους τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς, σχεδόν καθημερινά, μεταδίδονται οδηγίες και συστάσεις της Τροχαίας για τη διαφώτιση του κοινού. Αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής ήταν να περιορισθούν το 1990 τα τροχαία ατυχήματα και οι συνέπειές τους, σε σύγκριση με τον προηγούμενο χρόνο, όχι όμως σε βαθμό τέτοιο για τον οποίο θα μπορούσαμε να αισθανόμαστε ευτυχείς. Συγκεκριμένα το 1989, έλαβαν χώρα 203 τροχαία ατυχήματα (με τραυματισμό), ενώ το 1990 145 ατυχήματα.

Παρά τις σοβαρές ελλείψεις που παρατηρούνται σε ανθρώπινο δυναμικό, σε τεχνολογικό εξοπλισμό, σε αυ/τα, σε μέσα επικοινωνίας και κομπιούτερ στους μεθοριακούς σταθμούς, σε ξενόγλωσσο και εξειδικευμένο προσωπικό, στη λειτουργικότητα των περισσότερων αστυνομικών καταστημάτων, έχω την πεποίθηση ότι η απόδοση των Υπηρεσιών θεωρείται και είναι πολύ ικανοποιητική και είμαι υποχρεωμένος να εκφράσω δημόσια τις ευχαριστίες μου σε όλο ανεξάρτητα το προσωπικό της Διεύθυνσης, για τις προσπάθειες που καταβάλλει, προκειμένου να φέρει σε πέρας την αποστολή του, προσφέροντας έτσι πολύτιμες υπηρεσίες στους κατοίκους του ακριτικού αυτού Νομού.

Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ο νεοεκλεγείς Δήμαρχος Κιλκίς Αναστάσιος Δ. Αμανατίδης, μας είπε σχετικά για τη συμβολή της Αστυνομίας στην επίλυση των προβλημάτων του Νομού και για τις προοπτικές στενής και αποδοτικής συνεργασίας του Δήμου με την Αστυνομία:

Είναι αναμφισβήτητο ότι, όταν λειτουργούν καλά οι δημοκρατικοί θεσμοί, έχουμε καλύτερες και τις σχέσεις της Αστυνομίας με τους πολίτες. Ο Νόμος του Κιλκίς έχει κατοίκους, τους πρόσφυγες των Βαλκανικών Πολέμων, της Μικρασιατικής καταστροφής και της παλινόστησης των πληθυσμών του Πόντου. Είναι άνθρωποι που ξεχώρισαν για την εργατικότητα τους και το φιλοπρόοδο πνεύμα τους. Και είναι επίσης άνθρωποι που διακρίθηκαν για τον πατριωτισμό τους, στα βουνά της Βορείου Ηπείρου κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο και στα ελληνικά βουνά της Αντίστασης κατά του κατακτητή. Ζούσαν πάντα αδελφωμένοι. Ήταν πάντα ο ακριτικός θώρακας της Ελλάδας. Και οι μόνες διαφορές ή προστριβές που είχαν μεταξύ τους, ήταν οι οικονομικές που δημιουργούσαν οι αγροζημίες. Αλλά και αυτές εξαφανίστηκαν σήμερα στο κλίμα της ευημερίας που απολαμβάνει ο λαός μας.

Θέλω να τονίσω και πάλι ότι στην ειρηνική ζωή της πόλης και του Νομού μας δεν είχε πολλά περιθώρια...δραστηριότητας η Αστυνομία μας. Και οι σχέσεις των πολιτών με τους αστυνομικούς ήταν μάλλον τυπικές ή εθιμοτυπικές. Νομίζω όμως ότι τώρα χρειάζεται να ενεργοποιηθούν. Μας χρειάζεται αυτός ο δεσμός. Γιατί τώρα έχουμε τρία νέα δεδομένα:

α) Το λαθρεμπόριο των ναρκωτικών, που λόγω της γεωγραφικής θέσης του Νομού μας, απαιτεί ιδιαίτερη ευαισθητοποίηση και επαγρύπνηση.

β) Την Ευρώπη της Ε.Ο.Κ. και των ανοιχτών συνόρων, που -πέρα από τις αγαθές επιπτώσεις της στην πολιτική και την οικονομική μας ζωή- θα ανοίξει τα σύνορα και στο οργανωμένο έγκλημα, στις οργανωμένες συμμορίες των κακοποιών που δρουν στις μεγάλες χώρες.

γ) Την αστάθεια των καθεστώτων στις βόρειες χώρες που εγκυμονεί πολλούς κινδύνους, ορατούς και αόρατους, για την εθνική μας ζωή.

Δεν ξέρουμε τι ακριβώς θα συμβεί, ούτε μπορούμε να προβλέψουμε τις εξελίξεις. Κι αυτό το άγνωστο, ακριβώς, εμπνέει πολλές και ποικίλες ανησυχίες στους κατοίκους του Νομού Κιλκίς.

Εχουμε, λοιπόν, νέα δεδομένα στη ζωή μας, που επιβάλλουν ενεργητική τη συνεργασία και

θερμότερη τη σχέση του λαού μας με την Αστυνομία. Αυτό αποτελεί συνείδηση των συμπολιτών μου. Κι ελπίζω, φυσικά, πως το κατανοεί και η Κυβέρνηση.

Από τη δική μας πλευρά η Δημοτική Αρχή της πόλης και εγώ προσωπικά, θα αναλάβουμε τις ευθύνες για να κατακτηθεί η ομοψυχία των πολιτών και των αστυνομικών. Το αναγνωρίζουμε σαν Εθνική Αναγκαιότητα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Από όλα όσα αναφέρθηκαν, διαφαίνεται η σπουδαιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών των αστυνομικών όλων των βαθμών που υπηρετούν στο Νομό Κιλκίς. Οι υπηρεσίες αυτές δεν περιορίζονται μόνο στους κατοίκους της ακριτικής και ευαίσθητης αυτής περιοχής, αλλά αφορούν ολόκληρη σχεδόν τη Β. Ελλάδα, επειδή ο Νομός ουσιαστικά αποτελεί την κύρια είσοδο της οδικής και σιδηροδρομικής σύνδεσης της Ελλάδας με την Ευρώπη. Γι' αυτό και κρίνεται επιβεβλημένη η ενθάρρυνση και άμεση ενίσχυση της Αστυνομίας στο Νομό από μέρους της πολιτείας, με ανθρώπινο δυναμικό -κατόπιν δημιουργίας κινήτρων- και υλικοτεχνολογικό εξοπλισμό, για να ανταποκριθεί πληρέστερα και πιο αποτελεσματικά στην αποστολή της, που πραγματικά είναι σημαντική τόσο για τη δημόσια όσο και για την εθνική μας ασφάλεια.

Το περιοδικό μας, θεωρεί υποχρέωσή του, να ευχαριστήσει το Δήμαρχο Κιλκίς Αναστάσιο Αμανατίδη, το Διευθυντή της Α.Δ. Κιλκίς, τους Διοικητές των Τμημάτων Τάξης, Ασφαλείας και Τροχαίας Κιλκίς και τον Υπασπυνόμο Β' Γεώργιο ΛΕΚΑΚΗ του Α.Τ. Δοϊράνης Κιλκίς, για τη σημαντική συμβολή του, στην παρουσίαση αυτού του άρθρου.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΓΑΠΗΣ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Σειρά εκδηλώσεων πραγματοποιήσε η **Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Θεσσαλονίκης**, με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων.

Συγκεκριμένα, ο Γενικός Αστυν. Δ/ντής Θεσσαλονίκης Υποστ/γος Παναγ. Κοσμάς, συνοδευόμενος από τον Διευθυντή της Δ/νσης Αστυνομίας Ταξίαρχο Κων/νο Ευθυμίου και αντιπροσωπεία αστυνομικών, επισκέφθηκε Νοσηλευτικές Μονάδες της

Θεσσ/κης και προσέφερε δώρα στο νοσηλευόμενο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας. Στους ασθενείς ευχήθηκε καλή ανάρρωση και γρήγορη επιστροφή στα σπίτια τους.

Εξ άλλου, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση προς τιμή των παι-

διών των Αστυνομικών (εν ενεργεία και αποστρατεία), που πέτυχαν στις εισιτήριες εξετάσεις για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Στους επιτυχόντες μίλησε ο Γενικός Αστυν. Δ/ντής Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια τους απένειμε τιμητικούς επαίνους. Στο τέλος της εκδήλωσης δόθηκε δεξίωση στο 2ο όροφο της Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης, όπου παραβρέθηκαν: ο Επιθεωρητής της Επιθεώρησης Αστυν. Κεντρικής Μακεδονίας Ταξίαρχος Χρήστος Ιωάννου, οι Διευθυντές των Δ/νσεων, πολλοί αξιωματικοί, οι συγγενείς των παιδιών και πλήθος κόσμου.

Τέλος διοργανώθηκε εκδήλωση προς τιμή των αποχωρούντων Αστυνομικών λόγω ορίου ηλικίας, στην Αίθουσα Συγκεντρώσεων της Γ.Α.Δ. Θεσσ/κης. Τους αποχωρήσαντες αστυνομικούς, καιρέτησε ο Γενικός Αστυν. Δ/ντής και τους απένειμε τιμητικά διπλώματα. Στην εκδήλωση παρέστησαν οι Δ/ντές των Δ/νσεων Θεσσ/κης, οι προϊστάμενοι των αποχωρούντων και άλλοι αξιωματικοί. Στο τέλος της εκδήλωσης δόθηκε δεξίωση.

Με αφορμή επίσης τις γιορτές των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους 1991, πραγματοποιήθηκαν εορταστικές εκδηλώσεις για τα παιδιά του αστυνομικού και πολιτικού προσωπικού των Αστυνομικών Διευθύνσεων **Αχαΐας, Λάρισας, Δράμας, Κορινθίας και Καβάλας.**

Στις γιορτές αυτές, που πραγματοποιήθηκαν στις Αστυνομικές λέσχες των πόλεων, μοιράστηκαν πολλά δώρα στα παιδιά, ανταλλάχθηκαν ευχές, έγιναν επίκαιρες ομιλίες και απαγγέλλθηκαν ποιήματα και τραγούδια από τα παιδιά. Τέλος, μια ανθρωπιστική προσπάθεια διενεργήθηκε από το προσωπικό της Α.Δ Αχαΐας, με τη διενέργεια προαιρετικού εράνου για την ενίσχυση πολύτεκνων και άπο-

ρων οικογενειών της περιοχής. Συγκεκριμένα, συγκεντρώθηκε ποσό 165.000 δραχμών, το οποίο διανεμήθηκε στις έντεκα πιο αναξιοπαθούσες οικογένειες, που επιλέχθηκαν από την ειδική επιτροπή που είχε συγκροτηθεί για την προσπάθεια αυτή.

Η αναφορά μας για τις εκδηλώσεις αυτές στο παρόν τεύχος, γίνεται γιατί έφθασαν καθυστερημένα στο περιοδικό μας οι σχετικές αναφορές των Διευθύνσεων.

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΤΟΥ ΚΩΝΝΟΥ ΛΙΑΣΚΑ
Υγειονολόγου - Αστυκηνιάτρου
Ταξάρχου ΕΛ.ΑΣ.

Διατηρημένα τρόφιμα σύμφωνα με τον Κώδικα Τροφίμων, χαρακτηρίζονται τα βρώσιμα προϊόντα ζωικής ή φυτικής προέλευσης, τα οποία κατέστησαν διατηρήσιμα με μία ή περισσότερες από τις επιτρεπόμενες επεξεργασίες. Τα πρώτα μέσα συντήρησης, που χρησιμοποιήθηκαν από τον άνθρωπο, σύμφωνα με αρχαιολογικές έρευνες, ήταν τα φυσικά στοιχεία π.χ. συντήρηση του κρέατος στον πάγο και των ψαριών μέσα σε άλμη.

Η χρήση του αλατιού και του καπνού θεωρούνται τα πρώτα μέσα συντήρησης με ιστορικά δεδομένα και διαδόθηκαν πολύ. Μετά την εκμετάλλευση των φυσικών στοιχείων ακολουθεί η έρευνα και ανακάλυψη των τεχνικών μέσων. Φαίνεται ότι την εποχή εκείνη επάλειφαν με κερί, μέλι, ξύδι και αλάτι μερικά τρόφιμα για να εμποδίσουν τις αλλοιώσεις.

Η χρήση πολλών χημικών ουσιών γινόταν χωρίς επιστημονική βάση, γιατί αγνοούσαν τις αλλοιώσεις των τροφίμων.

Στο Μεσαίωνα αυξήθηκαν τα παρασκευασμένα αλατισμένα ψάρια, όπου ειδικεύθηκαν οι Σκανδιναυοί και οι λαοί των Κατω Χωρών, ενώ συγχρόνως παρασκευάζονται αρκετά τα καπνιστά κρέατα και τα αλλαντικά. Σιγά-σιγά οι μέθοδοι τελειοποιήθηκαν σε επιστημονικό

επίπεδο. Η συντήρηση σε βιομηχανικό επίπεδο είναι αρκετά πρόσφατη. Το 1820 έγινε για πρώτη φορά στη Βοστώνη η βιομηχανική συντήρηση των φρούτων σε γυάλινα δοχεία.

Η σημερινή τεχνική έφθασε σε ψηλά επίπεδα τελειοποίησης, ώστε τα τρόφιμα με τους σύγχρονους τρόπους συντήρησης, μεταφέρονται και διανέμονται γρήγορα σε όλο τον Κόσμο. Παράδειγμα η μεταφορά των κατεψυγμένων κρεάτων από τις χώρες παραγωγής (Αργεντινή, Αυστραλία, Ν. Ζηλανδία κ.λπ.) στις φτωχές σε κρέατα χώρες. Επίσης οι μοντέρνοι εξοπλισμοί της αλιείας και η κατάψυξη των ψαριών της θάλασσας επέτρεψαν τη μεταφορά τους σε όλες τις χώρες.

Τα τρόφιμα μπορούμε να τα διαιρέσουμε σε **απλά** και **σύνθετα**. Απλά είναι το νερό, οι βιταμίνες, τα ιχνοστοιχεία, οι πρωτεΐνες, τα λίπη, οι υδατάνθρακες ζωϊκής προέλευσης. Σύνθετα (φυτικής ή ζωικής προέλευσης) είναι μίγματα απλών ουσιών όπως το ψωμί, το κρέας, το γάλα και τα ψάρια.

Τα απλά χημικώς διαιρούνται σε: α) **οργανικά**, δηλαδή πρωτεΐνες, λίπη, υδατάνθρακες, β) **ανόργανα**, δηλαδή νερό, ιχνοστοιχεία κ.λπ.

Όταν μια οργανική ουσία (πρωτεΐνες, λίπη) αφηθεί στις φυσικές συνθήκες περιβάλλοντος

αλλοιώνεται, δηλαδή μεταβάλλεται, μετασχηματίζεται λόγω της αποσύνθεσης, ζύμωσης, σήψης, ευρωτίσσης.

Τα αίτια που προκαλούν αλλοιώσεις ή μεταβολές στα τρόφιμα είναι πολλά:

- α) **Βιολογικά αίτια:** μικρόβια, ένζυμα, παράσιτα.
- β) **Χημικά αίτια:** οξυγόνο, νερό.
- γ) **Φυσικά αίτια:** Φώς, θερμότητα.

Τα βιολογικά αίτια (μικρόβια) είναι τα σπουδαιότερα γιατί ενεργούν συχνά, γρήγορα και με διάφορους τρόπους.

Συντήρηση ενός τροφίμου, σημαίνει προφύλαξη ιδιαίτερη από τη δράση των μικροβίων, αποφεύγοντας την αλλοίωση ώστε να μη χάσει τη θρεπτική του αξία και τους οργανοληπτικούς χαρακτήρες του. Η συντήρηση επέρχεται, λοιπόν, με την αποφυγή ανάπτυξης των μικροοργανισμών, που προκαλούν αλλοιώσεις καθώς επίσης με τη δημιουργία συνθηκών που αναστέλλουν την ανάπτυξη.

Η ζωή των μικροβίων εξαρτάται από ορισμένους παράγοντες όπως:

- α) η θερμοκρασία
- β) η υγρασία
- γ) η χημική αντίδραση του περιβάλλοντος στο οποίο ζούν (Ρ.Η.)

δ) η παρουσία ή μη οξυγόνου.

Τα μικρόβια ανάλογα με την συμπεριφορά τους στη θερμότητα διαιρούνται σε:

- 1) Ψυχρόφιλα (0-30C)
- 2) Μεσόφιλα (10-45C)
- 3) Θερμόφιλα (40-55C)

Κοντά στους 0C παύει ο πολλαπλασιασμός τους δεν επέρχεται, όμως, ο θάνατός τους. Κοντά στους 100C τα περισσότερα καταστρέφονται. Οι σπόροι έχουν μεγάλη αντοχή. Ο θάνατός τους γίνεται σε μικρό χρόνο στους 120C. Τα μικρόβια, ακόμα, έχουν ανάγκη από νερό. Δεν αναπτύσσονται σε αφυδατωμένες τροφές. Σπουδαίο ρόλο παίζει και το Ρ.Η.

Με τους διάφορους τρόπους καλής συντήρησης μπορούμε ή να εμποδίσουμε την ανάπτυξη και τη δράση των μικροβίων ενός τροφίμου ή να καταστρέψουμε όλα τα μικρόβια με αποστείρωση (με τη θερμότητα).

Οι τρόποι συντήρησης σύμφωνα με το Κώδικα Τροφίμων είναι οι παρακάτω:

- 1) Συντήρηση με θερμότητα: παστερίωση - αποστείρωση
- 2) Συντήρηση με ψύχος: πρόψυξη - ψύξη - κατάψυξη - υπερκατάψυξη

- 3) Συντήρηση με αποξήρανση (αφυδάτωση)
- 4) Συντήρηση με συμπίκνωση
- 5) Συντήρηση με αλάτιση
- 6) Συντήρηση με υποκαπνισμό
- 7) Συντήρηση με ξύδι, λάδι, οινόπνευμα, ζάχαρη

8) Συντήρηση με χημικά μέσα (αντισηπτικά επιτρεπόμενα)

Η παστερίωση γίνεται σε 70-85C επί 40 δευτερόλεπτα μέχρι 1 λεπτό στο γάλα (F.A.O.). Η αποστείρωση πάνω από 130C (κονσέρβες κρέατος).

Η δράση του ψύχους επιδρά εμποδίζοντας τον πολλαπλασιασμό των μικροβίων ή αναστέλλοντας ολοσχερώς την ανάπτυξή τους.

Σε θερμοκρασίες πολύ χαμηλές επιτυγχάνεται επίσης μια αξιόλογη μείωση της μικροβιακής χλωρίδας. Έτσι τα τρόφιμα μπορούν να συντηρηθούν για μεγάλο διάστημα με την επίδραση του ψύχους. Η ψύξη ενός τροφίμου επηρεάζεται από τη θερμοκρασία, την υγρασία και τον αερισμό. Η ψύξη επιτυγχάνεται τοποθετώντας τα τρόφιμα σε θερμοκρασίες μεταξύ +1C και +4C

Η κατάψυξη σε θερμοκρασίες πολύ χαμηλές και μπορεί να είναι: βραδεία -8 μέχρι -12C, ταχεία -20 μέχρι -30C, ταχύτατη -50 και περισσότερο. Η συντήρηση με κάπνισμα συνίσταται στη διαπότιση της σάρκας των ψαριών ή άλλων τροφίμων με αντισηπτικές ουσίες που περιέχονται στον καπνό μερικών ξύλων κατά την καύση.

Απαγορεύονται τα κωνοφόρα ρητινούχα (πχ.

πευκόξυλα), γιατί προσδίδουν αλλοίωση οσμής, δηκτική γεύση, είναι τοξικά (σχηματισμός πολυκυκλικών υδρογονανθράκων - βενζοπυρένια).

ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ ΖΑΝΤΕΣ-ΕΛΑΣΤΙΚΑ

Ελ.Βενιζέλου 15
Αγ.Βαρβάρα ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΗΛ.5441 488-5617556

ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Μερικές χρήσιμες οδηγίες για τη σωστή συντήρηση, την πρόληψη αλλοιώσεων και το βασικότερο την προστασία του καταναλωτή από τις τροφικές δηλητηριάσεις δίδονται παρακάτω:

Για τα τρόφιμα που συντηρούνται σε κενό αέρος, όπως κρέας νωπό και προϊόντα αυτού, μέσα σε διαφανή σακκίδια απαιτείται η ψύξη τους σε 0 μέχρι +2C, η απουσία του οξυγόνου και οι εργασίες να εκτελούνται από τις βιομηχανίες τροφίμων με άριστες υγειονομικές συνθήκες. Τα ζαμπόν, εγκυτιωμένα ή μή, να τοποθετούνται στην ψύξη σε 0 μέχρι +4C, γιατί πρόκειται για προϊόντα παστεριωμένα.

Τα νωπά κρέατα προσβάλλονται από βακτήρια και μύκητες. Όταν σχηματίζεται ρυπαρό και γλοιώδες κάκοσμο επίστρωμα στην επιφάνεια (σίχλιασμα), τότε θεωρείται ακατάλληλο για βρώση ή όταν εμφανίζει κηλίδες διαφόρου χρώματος πράσινες, μελανές από μύκητες. Τα τεταρτημόρια κρέατος να μην παρουσιάζουν στο εσωτερικό τους πράσινο χρώμα, οσμή υδροθείου ή αμμωνίας, ή άλλη κακοσμία ή σχηματισμό οξειδίων (κρυστάλλων τυροζίνης), που είναι σημεία εν τω βάθει σήψεως. Γι' αυτό πρέπει να γίνεται άμεση πρόψυξη μετά τη σφαγή τους. Μεγάλη προσοχή απαιτείται για την καλή μεταφορά, συντήρηση και τους χειρισμούς. Τα νωπά κρέατα συντηρούνται σε ψύξη 0 μέχρι +4C. Τα κρέατα να πλένονται μόνο όταν πρόκειται να μαγειρευτούν αμέσως.

Η συντήρηση των νωπών πτηνών να γίνεται σε ψύξη 0 μέχρι +2C. Προσοχή απαιτείται ιδιαίτερα κατά τους θερμούς μήνες. Να μην παρουσιάζουν επιφανειακή γλοιότητα (σίχλιασμα) με κακοσμία ή στο εσωτερικό τους δυσάρεστη οσμή ή οσμή υπονόμων ή εντέρων.

Το κρέας τους να μην έχει χρώμα φαιομέλαν ή πράσινο ή μελανό. Τα πτηνά να μη συσκευάζονται ζεστά προς αποφυγή του ανάμματος, να μην παρουσιάζουν κηλίδες ευρω-

τίαςσης (μούχλες), κακοσμία και να μην είναι καχεκτικά. Τα θηράματα πρέπει να εκσπλαχνίζονται αμέσως μετά το θάνατό τους και να ψύχονται σε θερμοκρασία 0C εάν είναι δυνατόν.

Ο συσκευασμένος νωπός κυμάς συντηρείται στα καταστήματα, σε προθήκες-ψυγεία με

θερμοκρασία 0 μέχρι +2C, φέρει ενδείξεις και ημερομηνία διάθεσης 2 ημερών από την τυποποιημένη περιτύλιξη. Τα κατεψυγμένα και υπερκατεψυγμένα να μην παρουσιάζουν αλλοίωση φαιού χρώματος ή υπέρμετρο αφυδάτωση με καστανές κηλίδες, να μην αποψύχονται και επανακαταψύχονται με αποτέλεσμα τη συγκόλληση των τεμαχίων, τη παραμόρφωσή τους και να μην παρουσιάζουν εκδορές και μωλωπισμούς. Το λίπος να μην είναι κίτρινο με δυσάρεστη οσμή λόγω ταγίσεως. Να μην παρουσιάζουν κηλίδες μυκήτων.

Τα κατεψυγμένα και υπερκατεψυγμένα κρέατα φέρουν ενδείξεις και ημερομηνία σφαγής ή κατάψυξης. Συντηρούνται σε θερμοκρασία -18C χωρίς διακοπή της αλυσίδας του ψύχους. Να μην αποψύχονται χωρίς λόγο τα κατεψυγμένα. Επίσης να μην αποψύχονται σε ζεστό περιβάλλον αλλά στη ψύξη του ψυγείου σε +4C περίπου. Όταν αποψυχθούν πρέπει να μαγειρευτούν. Να μην τοποθετούνται νωπά κρέατα, σπλάχνα, κοτόπουλα, έντερα, θηράματα, κρεατοσκευάσματα στην κατάψυξη. Η διάθεση στην κατανάλωση κατεψυγμένων κρεατοσκευασμάτων, θηραμάτων και παραπροϊόντων απαγορεύεται όταν έχουν αποψυχθεί.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Επιμέλεια: Άννα Ντινοπούλου.

Η περιέργεια ωθεί το μικρό παιδί, από τα πρώτα βήματα της ζωής του, να εξερευνήσει τον εαυτό του και τους γύρω του, να μάθει, να ανακαλύψει...Η φυσιολογική όμως αυτή ανάγκη μπορεί να αποδειχτεί θανάσιμος κίνδυνος αν οι ενήλικοι δεν παίζουν κυριολεκτικά το ρόλο του "φύλακα άγγελου".

200.000 παιδιά στις χώρες-μέλη της Ε.Ο.Κ. πέφτουν κάθε χρόνο θύματα κάποιου ατυχήματος. Από αυτά 20.000 βρίσκουν το θάνατο από πτώσεις, δηλητηριάσεις, πνιγμούς, κατάποση αντικειμένων [κυρίως παιχνιδιών], εισπνοές παρασκευασμάτων και χημικών προϊόντων, και 30.000 γίνονται μειονεκτικά άτομα για όλο το υπόλοιπο διάστημα της ζωής τους.

Κι όμως, σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ειδικών, το 90% των παιδικών ατυχημάτων θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί, αν πρόσεχαν περισσότερο οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί, οι άνθρωποι γενικά που βρίσκονται γύρω από τα παιδιά, αλλά και τα ίδια τα παιδιά.

Στη χώρα μας πάνω από 300 παιδιά χάνουν κάθε χρόνο τη ζωή τους σε διάφορα ατυχήματα. Δηλαδή, ένα παιδί πέφτει, σχεδόν κάθε μέρα, θύμα της άγνοιας, της αμέλειας και της απροσεξίας των μεγάλων.

Εκτός όμως από τους θανάτους, ένα μεγάλο ποσοστό του παιδικού πληθυσμού της χώρας [20% περίπου] τραυματίζεται μια φορά κάθε χρόνο από διάφορες αιτίες και μεταφέρεται στο νοσοκομείο για νοσηλεία, για απλή συρραφή τραύματος ή για εξέταση στα εξωτερικά ιατρεία. Στους παραπάνω αριθμούς δεν περιλαμβάνονται τα μικροατυχήματα που συμβαίνουν καθημερινά.

Σε όλες πάντως τις ανεπτυγμένες χώρες, τα ατυχήματα αποτελούν την πρώτη αιτία της παιδικής θνησιμότητας. Ετσι έχουμε το εξής παράδοξο: Να λιγοστεύει το ποσοστό των παιδιών που πεθαίνουν από σοβαρές αρρώστιες [λευχαιμίες, λοιμώξεις] και να πληθαίνουν τα παιδιά που χάνουν τη ζωή τους από ατυχήματα! Η χώρα μας φυσικά δεν αποτελεί εξαίρεση.

Από το ενημερωτικό έντυπο που κυκλοφόρησε η Διεύθυνση Τροχαίας Θεσσαλονίκης, με την ευκαιρία της πραγματοποίησης της Εκθεσης Τροχαίας.

Από το σύνολο των θανάτων που έχουμε στις μικρές ηλικίες [1-14 ετών], το 45% οφείλεται σε ατυχήματα.

Τα παιδικά ατυχήματα κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες: α) Στις μηχανικές β) στις θερμικές και γ) στις χημικές κακώσεις. Οι μηχανικές κακώσεις οφείλονται σε τροχαία, σε πτώσεις και σε πνιγμούς, οι θερμικές σε εγκαύματα και οι χημικές σε φάρμακα και τοξικές ουσίες.

ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Τα περισσότερα από τα θανατηφόρα ατυχήματα των παιδιών τα προκαλούν τα μεταφορικά μέσα [μοτοσυκλέτες και αυτοκίνητα κυρίως]. Εκτός όμως από τα παιδιά που θυσιάζονται στο Μολώχ της ασφάλτου, πολλά άλλα τραυματίζονται σοβαρά και υποφέρουν σε όλη τους τη ζωή από μόνιμες βλάβες του κεντρικού νευρικού συστήματος [παραλύσεις, επιληψίες, νοητικές καθυστερήσεις],

από παραμορφώσεις κ.α.

Τα τροχαία έχουν μεταξύ των ατυχημάτων την πρώτη θέση σαν αιτία θανάτου για παιδιά κι εφήβους μέχρι 19 ετών.

Περισσότερα από 100 παιδιά στη χώρα μας χάνουν τη ζωή τους κάθε χρόνο σε τροχαία δυστυχήματα, ενώ 350 τραυματίζονται σοβαρά και 2000 ελαφρότερα από αυτοκίνητα, δίκυκλα και γενικότερα στους δρόμους.

Το παιδί-πεζός

Τα παιδιά, σε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό που φτάνει το 65 με 70%, τραυματίζονται ή σκοτώνονται από τα τροχοφόρα όταν διασχίζουν ένα δρόμο ή όταν τρέχουν, παίζουν ή πετάγονται αφηρημένα στο δρόμο. Οι τροχαίες κακώσεις είναι πολύ πιο συχνές στις πόλεις παρά στην ύπαιθρο. Τα τελευταία χρόνια μάλιστα, ο αριθμός πεζών παιδιών που σκοτώθηκαν έχει τετραπλασιαστεί στις αστικές περιοχές. Η πιο κρίσιμη ηλικία για τέτοιου είδους ατυχήματα είναι ανάμεσα στα 5 και τα 9 χρόνια. Μετά, το παιδί γίνεται πιο έμπειρο, πιο λογικό.

Ο οδηγός πρέπει να είναι προετοιμασμένος να αντιμετωπίζει σωστά τη φυσιολογική άγνοια, την ανωριμότητα του παιδιού και την ελάχιστη

εκπαίδευσή του σε θέματα οδικής συμπεριφοράς.

Το παιδί-επιβάτης

Το ποσοστό να πάθει ένα παιδί ατύχημα μέσα στο αυτοκίνητο κυμαίνεται γύρω στο 30%. Οι ικανότητες του οδηγού, η σωματική και η ψυχική του υγεία, η κατάσταση του δρόμου και του αυτοκινήτου, η έλλειψη προστατευτικών μέτρων για τον μικρό επιβάτη, είναι οι βασικοί παράγοντες που μπορεί να προκαλέσουν ή να αποτρέψουν ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα.

Τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν ότι τα παιδιά που δεν είναι δεμένα με ζώνη ασφαλείας κινδυνεύουν 10-15 φορές περισσότερο από τα παιδιά που φορούν τη ζώνη. Επίσης, τα πιο συχνά θύματα είναι τα παιδιά ηλικίας 1 έως και 14 ετών. Υπολογίζεται ότι, αν τα παιδιά φορούσαν ζώνες ασφαλείας και ήταν καθισμένα στα ειδικά καθίσματα ασφαλείας, θα είχε σωθεί η ζωή του 90%, ενώ το 80% θα είχε αποφύγει τον τραυματισμό.

Το παιδί-οδηγός

Το ποσοστό των παιδιών που σκοτώνονται ή τραυματίζονται οδηγώντας ποδήλατο είναι

μικρό. Η οδήγηση μοτοσυκλέτας και αυτοκινήτου επιτρέπεται μετά το 18ο έτος της ηλικίας. Στη χώρα μας ωστόσο, πολλά παιδιά χάνουν τη ζωή τους επειδή οδηγούν παράνομα μοτοποδήλατα, μοτοσυκλέτες, αυτοκίνητα και διάφορα άλλα οχήματα [τρακτέρ, π.χ.]!

Η συνεισφορά του παιδικού αίματος στην ασφάλτο μεγαλώνει επικίνδυνα χρόνο με το χρόνο, έτσι που να γίνεται ακόμα πιο επιτακτική η ανάγκη για περιορισμό των ατυχημάτων, κυρίως με την πρόληψη. Η έλλειψη εκπαίδευσης και ενημέρωσης είναι βασική αιτία πρόκλησης των περισσότερων ατυχημάτων.

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ

Εγκαύματα στα παιδιά προκαλούν τα θερμαντικά σώματα. Δηλαδή, οι σόμπες, τα τζάκια, οι ηλεκτρικές θερμάστρες, οι κουζίνες [ηλεκτρικές ή υγραερίου], το σίδερο, το ηλεκτρικό και κυρίως οι κατσαρόλες που περιέχουν καυτά υγρά. Από τις πρίζες, ιδιαίτερα αυτές που τοποθετούμε χαμηλά, τα παιδιά κινδυνεύουν να πάθουν ηλεκτροπληξία.

Σύμφωνα με στατιστικές, τα εγκαύματα στην

ηλικία 1-5 χρόνων είναι τρεις φορές συχνότερα από ό,τι στην ηλικία των 5-14 χρόνων. Στην Ελλάδα, νοσηλεύονται κάθε χρόνο για εγκαύματα περίπου 400-500 παιδιά και το 70% περίπου από αυτά προέρχονται από την περιοχή της πρωτεύουσας. Το 90% των εγκαυμάτων προκαλούνται από ζεστά υγρά και το 10% από ξηρή θερμότητα. Από τον αριθμό των θερμικών ατυχημάτων τα πιο πολλά δεν είναι επικίνδυνα. Μερικά βέβαια μπορεί να αφήσουν δυσμορφίες στο παιδί ή να του προκαλέσουν λειτουργικές ανωμαλίες.

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ

Το σπίτι είναι το καταφύγιο, το κάστρο, ο παράδεισος της οικογένειας. Αλλά είναι και ένας τόπος κινδύνων για τα παιδιά, αν οι ενήλικες δε δείξουν την απαιτούμενη προσοχή και δε λάβουν τα κατάλληλα μέτρα. Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο υπερβολής σ' αυτό τον ισχυρισμό.

Οι οξείες δηλητηριάσεις των παιδιών με διάφορα φάρμακα και χημικές ουσίες που υπάρχουν μέσα στο σπίτι αποτελούν πολύ σημαντικό κίνδυνο για τη ζωή και την υγεία τους. Οι δηλητηριάσεις είναι ατυχήματα που προκαλούνται κατά κανόνα από το αθώο και

Η ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΑΥΣΗΣ

Πολύτιμη ευκαιρία!

10 τοις εκατό έκπτωση
για κάθε αγορά

4 άτοκες, ισόποσες,
μηνιαίες δόσεις

για αγορές
μέχρι 100.000 δραχμές

7 άτοκες, ισόποσες,
μηνιαίες δόσεις

για αγορές
πάνω από 100.000 δραχμές

Αυτές είναι οι προσφορές
του "RITORNO"

για τους συνδρομητές της
Αστυνομικής Επιθεώρησης
με την επίδειξη
αυτού του κουπονιού

Η ποιότητα στο δέρμα,
η κομψότητα στο σχέδιο
και η τελειότητα στην
εμφάνιση λέγονται
"RITORNO"

INDUSTRY AND EXPORT CO.
BOUTIQUE-SHOWROOM

ΑΡΑΠΙΑΚΗ 27, ΚΑΛΛΙΘΕΑ,
ΤΗΛ: 9585-365
ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 71, Ι.ΦΑΛΗΡΟ,
ΤΗΛ: 9838-292

ανυποψίαστο παιδί λόγω αβλεψίας, ανεπαρκούς προστασίας ή ασυγχώρητης αμέλειας των μεγάλων.

Στη χώρα μας οι συνηθέστερες ουσίες με τις οποίες δηλητηριάζονται τυχαίως τα παιδιά είναι τα διάφορα φάρμακα και μάλιστα όχι τα φάρμακα που προορίζονται για τα ίδια τα παιδιά αλλά τα φάρμακα εκείνα που χρησιμοποιούν οι ενήλικες της οικογένειας. Αυτά συνήθως είναι φάρμακα αγχολυτικά, ηρεμιστικά, διάφορα παυσίπονα. Δεύτερα σε συχνότητα δηλητηριάσεων στα παιδιά είναι τα διάφορα απορρυπαντικά και υγρά καθαρισμού, στις δε αγροτικές περιοχές τα διάφορα φυτοφάρμακα.

Μεταξύ των διαφόρων ηλικιών ιδιαίτερα επικίνδυνη στις δηλητηριάσεις είναι η νηπιακή ηλικία 1-4 ετών. Στην περίοδο αυτή της ζωής το παιδί εκ φύσεως επιδιώκει την απόκτηση προσωπικής εμπειρίας και γνώσης του κόσμου που το περιβάλλει και μέσα στο οποίο ζει.

Καμιά από τις ουσίες που αναφέραμε πιο πάνω, δεν πρέπει να φυλάσσεται σε μέρη που είναι προσπελάσιμα στα παιδιά. Τα βρέφη 6-12 μηνών και 1-4 ετών πρέπει να βρίσκονται υπό συνεχή επιτήρηση. Ποτέ δεν πρέπει να αφήνουμε μόνα τους τα νήπια μέσα στο σπίτι σ' αυτή την ηλικία. Σ' αυτή την ηλικία οι συμβουλές πολύ λίγο ωφελούν. Η ενημέρωση γύρω από τους κινδύνους των δηλητηριάσεων και η αλλαγή εκπαίδευσης μπορεί να γίνει στα παιδιά της σχολικής ηλικίας και είναι απαραίτητη μετά το 4ο έτος μαζί με την παράλληλη προστασία τους. Τα παιδιά απαιτούν επίγνωση των κινδύνων του περιβάλλοντος μετά το 10ο έτος της ηλικίας και πάλι έχουν ανάγκη από συνεχή ενημέρωση στην πληθώρα των προϊόντων της σύγχρονης βιομηχανίας.

ΠΤΩΣΕΙΣ

Οι πτώσεις είναι πιο συχνές στα πέντε πρώτα χρόνια της ζωής του παιδιού και οφείλονται:

- α) Στη μεγάλη υπερκινητικότητα των παιδιών, που ανεβαίνουν και κατεβαίνουν από παντού.
- β) Στην άγνοια. Τα μικρά δεν μπορούν να υπολογίσουν το ύψος ή την απόσταση.
- γ) Στην αμέλεια των μεγάλων που δε συνειδητοποιούν τον κίνδυνο.

Οι περισσότερες πτώσεις δε συμβαίνουν ούτε στο σχολείο ούτε στην παιδική χαρά ούτε στην κατασκήνωση. Συμβαίνουν μέσα στο σπίτι.

Στατιστικές αναφέρουν ότι τα παιδιά κατά τον πρώτο χρόνο της ζωής τους πέφτουν δύο φορές περισσότερο από ό,τι τα παιδιά 1-5 χρόνων και δέκα φορές συχνότερα από ό,τι τα παιδιά 5-14 χρόνων.

ΚΑΤΑΠΟΣΗ ΞΕΝΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Τα παιδιά, ιδίως τα μικρότερα, έχουν την τάση να βάζουν στο στόμα τους κάθε μικρό αντικείμενο που θα πέσει στα χέρια τους. Αν το καταπιούν, καταλαβαίνετε τι μπορεί να συμβεί. Γι' αυτό χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή ως προς τα αντικείμενα ή και τις τροφές ακόμη που μπορεί να βρεθούν εντός του πεδίου δράσης του μικρού παιδιού.

ΆΛΛΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Εκτός από τους εξωτερικούς παράγοντες, υπάρχουν και οι κοινωνικοί, οι ψυχολογικοί και οι μορφωτικοί παράγοντες, που παίζουν σημαντικό ρόλο στην πρόκληση των παιδικών ατυχημάτων.

Μιλάμε βέβαια για τη φτώχεια, την κοινωνική απομόνωση, τη συναισθηματική ανωριμότητα, την έλλειψη γονικής επίβλεψης, την έλλειψη διδασχής, την έλλειψη πειθαρχίας. Μιλάμε για τη χαλαρή οικογένεια και τη διαλυμένη οικογένεια. Όλα αυτά επηρεάζουν το παιδί κάνοντάς το υπερκινητικό, επιθετικό, απείθαρχο, βίαιο, αφηρημένο.

Από τη μεριά των γονιών οι κυριότεροι παράγοντες που συντελούν στην πρόκληση ενός παιδικού ατυχήματος είναι η άγνοια, η αμέλεια, η απροσεξία, η ηλικία τους και η μόρφωσή τους.

Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος πρόληψης και περιορισμού των παιδικών ατυχημάτων είναι η ενημέρωση και η εκπαίδευση. Ο ενήλικος, στο πέρασμα του χρόνου, έχει πάθει και έχει μάθει. Το παιδί, όμως, ανάλογα με την ηλικία και το στάδιο της ανάπτυξής του, άλλοτε δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει τη σχέση αίτιου με αιτιατό, κάποτε παραβλέπει τον κίνδυνο στην ανάγκη του για ανεξαρτησία και πειραματισμό και άλλες φορές πάλι τον επιδιώκει, προκειμένου να γίνει αποδεκτό από τους συνομήλικούς του. Ετσι, κάθε στιγμή, παίζει με την υγεία και τη ζωή του, αν ο ενήλικος δεν προνοήσει να το προφυλάξει, διδάσκοντάς το συνάμα.

Τα παιδιά λοιπόν θα πρέπει να εκπαιδεύονται στο σχολείο και στο σπίτι. Οι γονείς μπορούν να εκπαιδευτούν παρακολουθώντας ειδικά σεμινάρια και διαβάζοντας σχετικά βιβλία. Προηγουμένως όμως θα πρέπει να έχουν συνειδητοποιήσει ότι κανένας μας δεν μπορεί να γίνει σωστός πατέρας ή σωστή μητέρα από ενστικτο και μόνο. Το ρόλο του γονιού οφείλεις να τον μάθεις για να μπορέσεις να ανταποκριθείς στα καθήκοντα και στις υποχρεώσεις του.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.Φ.Ε.Α.

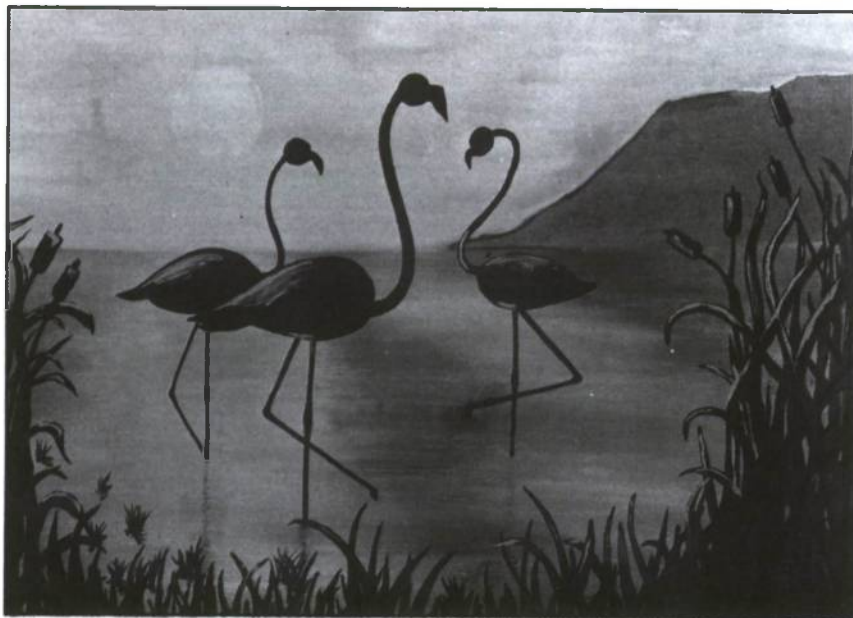
Στην επιτυχημένη εκδήλωση που διοργάνωσε πρόσφατα η Αθλητική Ένωση Φίλων της

πίτας, παρουσία όλων των παιδιών της Ένωσης, τα οποία και παρουσίασαν τις αθλητικές τους επιδόσεις του προηγού-

σύσφιγξης των σχέσεων μεταξύ των μελών του Ομίλου και της Αστυνομίας.

Ο πρόεδρος του Ομίλου κ. Διαμαντόπουλος σε σύντομη ομιλία του αναφέρθηκε στο δύσκολο και σημαντικό έργο που επιτελεί σήμερα η Αστυνομία, στην ανάγκη συμπαράστασης και συνεργασίας του Κοινού με την Αστυνομία για την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας και τόνισε τις προσπάθειες που έχει κάνει ο όμιλος μέχρι σήμερα προς την κατεύθυνση αυτή.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του και ο Α' υπαρχηγός του Σώματος Αντισιττήγος κ. Συμβουλίδης Ιωάννης, ο οποίος ευχαρίστησε τον Όμιλο για τις προσπάθειες που κατβάλλει στον ευαίσθητο τομέα της σύσφιγξης των σχέσε-

Ελληνικής Αστυνομίας (με έδρα το Αιγάλεω) στο εκθεσιακό κέντρο του Ο.Λ.Π. στον Πειραιά, διενεργήθηκε και διαγωνισμός έργων Ζωγραφικής, από αστυνομικούς - ζωγράφους και πολίτες. Τα έργα ήταν όλα αξιόλογα και με μεγάλη προσπάθεια διέκρινε και βράβευσε η ειδική κριτική επιτροπή -που απαρτιζόταν από ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών- τα 12 καλύτερα έργα, παρουσία του Β' Υπαρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. Αντ/γου Κων. Τασάκου και πολλών άλλων επισήμων. Μεταξύ των βραβευμένων πινάκων ήταν και ο δημοσιευόμενος πίνακας, έργο του Αστυνόμου Α' Βασ. Ντόβολου.

Εξάλλου σε ειδική εκδήλωση που οργάνωσε η Αθλητική Ένωση Φίλων Ελληνικής Αστυνομίας Αιγάλεω, έγινε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης

μένου χρόνου σε πολλά αθλήματα.

Στην εκδήλωση παρέστησαν το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης, ο Δ/ντής και ο Υποδ/ντής της Διεύθυνσης Αστυνομίας Δυτ.Αττικής καθώς και εκπρόσωποι της Διεύθυνσης Δημόσιων Σχέσεων του Υ.Δ.Τ.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ Ο.Φ.Α. ΑΙΓΑΛΕΩ

Ο Όμιλος Φίλων Αστυνομίας Δυτικής Αττικής με έδρα το Αιγάλεω, διοργάνωσε πρόσφατα σε κοσμική ταβέρνα της περιοχής συνεστιάση γνωριμίας με τους Δ/τές και τους αστυνομικούς των υπηρεσιών της Αστυν. Δ/σης Δυτικής Αττικής, σε μια προσπάθεια αλληλογνωριμίας, ανταλλαγής απόψεων πάνω σε πολλά θέματα που απασχολούν την Αστυνομία της περιοχής, και

ων μεταξύ Αστυνομίας και πολιτών και τόνισε ότι παρόμοιες εκδηλώσεις και πρωτοβουλίες συμπαράστασης των πολιτών προς την Αστυνομία δίνουν την απαραίτητη δύναμη και το κουράγιο να συνεχίσει το δύσκολο έργο της.

Η Π.Ε.ΠΡΟ.ΖΩ ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Την κοινωνική πράξη της προσφοράς οργάνων σώματος εκ μέρους των αστυνομικών, που δείχνει τα πηγαία και αυθόρμητα αισθήματα ανθρωπισμού και άδολης αγάπης τους προς τους πάσχοντες συνανθρώπους μας, βράβευσε πρόσφατα η Π.Ε.ΠΡΟ.ΖΩ (Πανελλήνια Ένωση Προσφοράς Ζωής). Το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας έχει υιοθετήσει σε ικανοποιητικό βαθμό την ιδέα αυτή, γι' αυτό η πρόεδρος της Ένωσης κ. Νίκη Λεοντίου σε ειδική εκδήλωση που οργάνωσε η Π.Ε.ΠΡΟ.ΖΩ., απένειμε στον εκπρόσωπο του Αρχηγού της Αστυνομίας υποστράτηγο κ. Διονύσιο Γεωργακόπουλο ειδικό δίπλωμα, μαζί με τις ευχαριστίες της, σαν ηθική επιβράβευση για την τεράστια συμβολή των αστυνομικών υπαλλήλων στην εξάπλωση της ιδέας της μετά θάνατο δωρεάς σώματος.

ΞΑΝΑΖΕΙ

Ο ΑΤΥΧΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ

Ξαναγύρισε το χαμόγελο στα χείλη της 28χρονης Αθηνάς,

4 μήνες μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του συζύγου της, αστυφύλακα Δημήτρη Βούλγαρη, από τον αδιάτακτο κακοποιό Αντώνη Καραμαλέγκο. Τη χαρά τόσο σ' αυτή, όσο και σ' ολόκληρη την οικογένεια της Ελληνικής Αστυνομίας, την έφερε το υγιέστατο κοριτσάκι που γέννησε και θα πάρει το όνομα του πατέρα του.

Το δωμάτιο 629 του μαιευτηρίου **Μπιέρα** γέμισε γλά-

στρες, λουλούδια και γλυκά, από πολλούς συγγενείς και συναδέλφους του άτυχου συζύγου -ιδίως της Αμεσης Δράσης- που κατέφθασαν εκεί με την αναγγελία της είδησης. Δώρα προς το νεογέννητο προσέφεραν επίσης εκ μέρους της Ελληνικής Αστυνομίας ο Α' Υπαρχηγός του Σώματος κ. Συμβουλίδης και εκ μέρους της Δ/σης Αμεσης Δράσης ο Αστυν. Δ/ντής κ. Κατσιφής. Η γυναίκα του αδικοχαμένου αστυφύλακα φανερά συγκινημένη, και κρατώντας με περισσή στοργή στην αγκαλιά την κόρη τους, τους ευχαρίστησε και δήλωσε ότι *θα την βαπτίσω Δημήτρα*.

Η ΑΣΤΥΝ. Δ/ΝΣΗ ΑΧΑΪΑΣ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΑΥΤΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

Προαιρετικό έρανο διενήργησαν οι συναδέλφοι της Α.Δ. Αχαΐας για να ενισχύσουν και οικονομικά την προσπάθεια της ΟΥΝΕΣΚΟ Αχαΐας, για τη δημιουργία ιδρύματος αυτιστικών παιδιών, αποδεικνύοντας

έτσι έμπρακτα τα καθαρά ανθρωπιστικά τους αισθήματα προς τους πάσχοντες συνανθρώπους μας. Ήταν μιά αξιόπαινη πράγματι πρωτοβουλία που σκοπό έχει ν' ανακουφίσει το ανθρώπινο δράμα των αθώων αυτών παιδιών αλλά και των γονέων τους και η οποία απέσπασε τα ευγενή σχόλια του κοινού της Πάτρας και του τοπικού τύπου.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Σε ειδική εκδήλωση, που οργάνωσαν οι πολ. υπάλληλοι του Υ.Δ.Τ., ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Ιωάννης Βασιλειάδης έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα τους, παρουσία και της αστυνομικής ηγεσίας του Σώματος.

ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Σε άλλη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε επίσης στο Υ.Δ.Τ. με την ευκαιρία της Πρωτοχρονιάς, ο Υπουργός κ. Ιωάννης Βασιλειάδης προσέφερε δώρα και αντάλλαξε

ευχές με τα παιδιά και τις οικογένειες του προσωπικού του Υπουργείου.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΠΙΤΤΕΣ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Μέσα σε γιορταστική και χαρούμενη ατμόσφαιρα, έγινε στη Λέσχη Αστυνομίας Αλεξανδρούπολης η κοπή της βασιλόπιτας του αστυνομικού και πολιτικού προσωπικού της

Αστυνομικής Διεύθυνσης από το Διευθυντή Αναστάσιο Τοπακάρη.

Σε ανάλογη εκδήλωση που έγινε στη Λέσχη της Διεύθυνσης Αστυνομίας Ανατ. Αττικής, ο Διευθυντής της Ταξίαρχος Αλέξιος Παλυβός έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα. Παραβρέθηκε όλο το προσωπικό της Διεύθυνσης καθώς και των συστεγασμένων Υπηρεσιών.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ Υ.Δ.Τ.

Διεξήχθησαν πρόσφατα σε πανελλήνια κλίμακα, εκλογές των Πολιτικών Υπαλλήλων του Υ.Δ.Τ. για την ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων στο Πενταμελές Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Υ.Δ.Τ.

Όπως προέκυψε από τα Πρακτικά της καθολικής μυστικής ψηφοφορίας, εκλέχτηκαν οι:

1. Για το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Μονίμων Πολιτικών Υπαλλήλων/Υ.Δ.Τ. με το Ενωτικό Ψηφοδέλτιο (ποσοστό 50,96%) οι κ.κ. Γεώργιος Τριανταφυλλόπουλος και Γεώργιος Κολοβός, ενώ με το ψηφοδέλτιο Ανεξάρτητη Κίνηση Εργαζομένων/Υ.Δ.Τ. (ποσοστό 49,04%) οι κ.κ. Στέφανος Τολιόπουλος και Νικόλαος Δαδάκης.

2. Για το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Υπαλλήλων επί συμβάσει οι: Δήμητρα Αναγνωστοπούλου και Γεώργιος Αργυρόπουλος με τη ΔΑΚΕ/Υ.Δ.Τ. (ποσοστό 62%) και Ιωάννης Γουνελάκης και Ελευθερία Σκαλτισογιάννη με το Ενωτικό Ψηφοδέλτιο (ποσοστό 38%).

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΠΑΛΙΩΝ ΣΥΜΜΑΘΗΤΩΝ

Συναντήθηκαν, πρόσφατα, σε κοσμική ταβέρνα της Αθήνας, τριάντα περίπου υπαστυνόμοι Α' της εκπαιδευτικής σειράς 1980-83. Η πρόσκληση για τη συνάντηση αυτή έγινε από όλους αποδεκτή με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση και τους έδωσε την ευκαιρία να θυμηθούν ξανά τα όμορφα χρόνια της Σχολής.

Ετσι, οι παλιοί συμμαθητές συναντήθηκαν ξανά, όχι μόνοι βέβαια, αλλά οι περισσότεροι

με γυναίκες και παιδιά και εμφανή τα σημάδια του χρόνου επάνω τους, και με τη συντροφιά παλιών εκπαιδευτών της Σχολής. Βρήκαν την ευκαιρία να επιβεβαιώσουν τους στενούς δεσμούς φιλίας που τους ενώνουν πάντα, να φέρουν στη μνήμη τους εύθυμες ιστορίες της σχολικής ζωής, να διηγηθούν πιπεράτα ανέκδοτα από εκείνη την εποχή και να ανταλλάξουν επαίνους αλλά και πειράγματα.

Ήταν μία πραγματικά συγκινητική βραδιά, που έκλεισε με την υπόσχεση για την επόμενη συνάντηση.

ΔΕΞΙΩΣΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ ΜΕ ΑΠΟΣΤΡΑΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

Μέσα σε κλίμα συγκίνησης και συναδέλφωσης, δόθηκε δεξίωση γνωριμίας στη Λέσχη της Αστυν. Δ/σης Αχαΐας, με-

ταξύ των αποστράτων - συνταξιούχων και των εν ενεργεία αστυνομικών, που διαμένουν ή υπηρετούν, στο νομό Αχαΐας. Την πρωτοβουλία είχαν οι αστυνομικοί της Α.Δ. Αχαΐας, οι οποίοι υποδέχτηκαν, συνόδευσαν, πλαισίωσαν και περιποιήθηκαν τους προσκεκλημένους τους, που ανέρχονταν σε 350. Στους συγκεκριμένους μίλησε ο Αστυν. Δ/ντής Γεώργιος Μπάδας και ανταπάντησαν οι Πρόεδροι των τοπικών Ενώσεων Συνταξιούχων και Αποστράτων Αστυνομικών, ενώ σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε ο Γ' Γενικός Επιθεωρητής Αστυνομίας, Υπ/γος Ιωάννης Αντωνόπουλος. Η εκδήλωση διάρκεσε περίπου δύο ώρες, κατά την διάρκεια της οποίας προσφέρθηκαν πλούσια εδέσματα, ενώ ανταλλάγησαν ευχές, γνώμες και απόψεις.

Διεθνές Συνέδριο Ανωτέρας Εξειδίκευσης Αστυνομίας

Διοργανώθηκε, πρόσφατα, στη Λευκωσία από το Υπουργείο Εσωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας, σε συνεργασία με το INTERCENTER MESSINA (Διεθνές Κέντρο Κοινωνικών, Ποινικών και Σωφρονιστικών Μελετών και Ερευνών, με Έδρα τη Μεσσίνα Σικελίας), το 13ο Διεθνές Σεμινάριο Ανωτέρας Εξειδίκευσης Αστυνομικών, στο οποίο έλαβαν μέρος 120 εκπρόσωποι από 40 χώρες και 2 Διεθνείς Οργανισμούς, τη χώρα μας από πλευράς Ελληνικής Αστυνομίας εκπροσώπησαν οι Αστυνομικοί Α' ΠΗΧΑΣ Κλέαρχος της Δ/σης Μελετών/ ΥΔΤ, ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Ηλίας

της Δ/σης Κρατικής Ασφάλειας/ΥΔΤ και ΒΛΑΧΟΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος της Δ/σης Ασφάλειας Αττικής (Υποδ/ση Αλλοδαπών).

Το κύριο θέμα του σεμιναρίου ήταν: Η αστυνομία μπροστά στη δημογραφικές αλλαγές του 21ου αιώνα, και σκοπός του η προετοιμασία των αστυνομικών δυνάμεων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων, που θα προκληθούν από μια κοινωνία σε εξέλιξη. Ένας μεγάλος αριθμός διεθνώς αναγνωρισμένων εμπειρογνομόνων από την ΕΥΡΩΠΗ, τις ΗΠΑ, την ΑΦΡΙΚΗ και την ΑΣΙΑ παρουσίασαν τις Εισηγήσεις τους για το θέμα του Σεμιναρίου. Αξίζει να μνημονευθεί ότι μεταξύ των ομιλητών, ως προσκεκλημένος του INTERCENTER MESSINA και εμπειρογνομώνων επί θεμάτων δημογραφίας, ήταν και ο Υποστράτηγος ε.α. της Ελληνικής Αστυνομίας κ. Χαρ. ΖΙΑΝΙΚΑΣ, του οποίου η ομιλία προξένησε άριστες εντυπώσεις και σχολιάσθηκε ευμενέστατα.

ΤΑ ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΘΕΜΑΤΑ

Τα επιμέρους θέματα, που αναπτύχθηκαν, αφορούσαν μεταξύ των άλλων τα εξής:

α. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα

σύγχρονα κράτη, ως αποτέλεσμα των δημογραφικών εξελίξεων - αλλαγών (υπερπληθυσμός και μείωση των γεννήσεων, εσωτερική μετακίνηση πληθυσμού, μετανάστευση και αποδημία κ.λ.π.).

β. Παγκόσμιες δημογραφικές αλλαγές: επιπτώσεις στην εγκληματολογική πολιτική και στις προοπτικές αστυνόμευσης του 21ου αιώνα.

γ. Μεταναστευτικές τάσεις και οι συνέπειες για το νόμο και την τάξη.

δ. Νόμος και τάξη και αντιμετώπιση των μειονοτήτων.

ε. Δημόσια τάξη και φαινόμενα που συνδέονται με την εξωτερική και εσωτερική μετανάστευση, ως

αποτέλεσμα κοινωνικών, πολιτικών και οικονομικών αλλαγών.

στ. Αστυνομικά μέτρα αντιμετώπισης των δημογραφικών μεταβολών.

ζ. Ορια δικαιοδοσίας των αστυνομικών δυνάμεων και το δικαίωμα δίωξης σε σχέση με το άνοιγμα των συνόρων.

η. Η αντιμετώπιση από την Αστυνομία του γρήγορου ρυθμού αστικοποίησης και δημιουργίας μεγάλων πόλεων.

θ. Δημογραφικές αλλαγές και εισαγωγή νέων μορφών ναρκωτικών.

ι. Ευαισθητοποίηση της Αστυνομίας στις κοινωνικές αλλαγές.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

α. Τα τελευταία χρόνια, και με αυξανόμενους ρυθμούς, παρατηρούνται σημαντικές μετακινήσεις πληθυσμών εκτός των εθνικών συνόρων των κρατών με πλήθος σοβαρών συνεπειών. Οι μετακινήσεις αυτές οφείλονται κυρίως στους εξής λόγους: 1. Εθνικές συγκρούσεις, 2. Οξύτατες κοινωνικές εντάσεις, 3. Η φιλελευθεροποίηση διαφόρων καθεστώτων, 4. Μεγάλες καταστροφές, 5. Ανισορροπία στη γεννητικότητα των πληθυσμών της γης.

Υπάρχουν χώρες με υψηλό δείκτη γεννητικότητας (κυρίως της Αφρικής και της Ασίας) και χώρες με ιδιαίτερα χαμηλή γεννητικότητα. Συνέπεια του φαινομένου αυτού είναι η εκροή μεγάλου αριθμού μεταναστών από τις χώρες της Αφρικής και της Ασίας προς τις Δυτικές Χώρες.

β. Υπολογίζεται ότι στον πλανήτη μας υπάρχουν 80.000.000 μετανάστες. Το φαινόμενο της μετανάστευσης, κατά τα προσεχή έτη, θα λάβει εκρηκτικές και ανησυχητικές διαστάσεις. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι, εντός του έτους 1991, 8.000.000 Σοβιετικοί πολίτες πρόκειται να μεταναστεύσουν από την Ε.Σ.Σ.Δ. σε χώρες της Δύσης μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα. Επισημαίνεται, μάλιστα, ότι σε κατ' ιδίαν συζήτησή μας με τους εκπροσώπους της Ε.Σ.Σ.Δ., δηλώθηκε απ' αυτούς ότι το πρώτο κύμα των μεταναστών αυτών θα απαρτίζεται, κατά το μεγαλύτερο μέρος, από κακοποιά και τυχοδιωκτικά στοιχεία.

γ. Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να εγκαταλείπει τη χώρα του και να επιστρέφει σ' αυτή. Το δικαίωμα όμως αυτό δε συνεπάγεται και δικαίωμα να εισέρχεται ελεύθερα σε μια άλλη χώρα ή αντίστοιχη υποχρέωση μιας χώρας να δέχεται οποιονδήποτε και αδιακρίτως.

δ. Οι περιορισμοί της ελευθερίας κάποιου που εισέρχεται παράνομα σε μια άλλη χώρα είναι επιτρεπτοί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο της χώρας αυτής και τις διεθνείς συμβάσεις.

ε. Οι αστυνομικές δυνάμεις πρέπει να προστατεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών και των μειονοτήτων.

στ. Παράλληλα με την εξωτερική μετανάστευση παρατηρείται και μια ροή, αργή αλλά σταθερή, του αγροτικού πληθυσμού προς τις μεγάλες πόλεις. Είναι ανησυχητική η εκτίμηση ότι το έτος 2.001 οι πόλεις θα έχουν προ-

σελκύσει το 1/2 του αγροτικού πληθυσμού, ενώ άλλοτε, στις αρχές του αιώνα, περιλάμβαναν μόνον το 1% του πληθυσμού αυτού.

ζ. Φαινόμενα και συνέπειες της εξωτερικής και εσωτερικής μετανάστευσης είναι:

1. Αύξηση της βίας και της εγκληματικότητας κυρίως στις μεγαλουπόλεις, ως αποτέλεσμα της ανασφάλειας των κατοίκων τους και των αντιθέσεων των κοινωνικών ομάδων.

2. Λόγω της περιθωριοποίησης των ατόμων στις μεγαλουπόλεις, παρατηρούνται αντικοινωνικές εκδηλώσεις επιθετικότητας, κουλινγκανισμού, βανδαλισμού κ.λ.π.

3. Η εγκληματικότητα των ημερών μας δεν έχει απλό χαρακτήρα, αλλά είναι καλά οργανωμένη και πολλές φορές εισχωρεί με διάφορα κυκλώματα ακόμη και στους χώρους της Αστυνομίας και της Δικαιοσύνης. Κατάφεραν διάφορες εγκληματικές ομάδες, με την εκμετάλλευση των οικονομικών κεφαλαίων που προέρχονται από το ξέπλυμα χρημάτων από διαπραττόμενα εγκλήματα, να ελέγχουν ολόκληρους τομείς σε μερικές χώρες.

4. Αύξηση της διακίνησης των ναρκωτικών.

η. Για την αντιμετώπιση των φαινομένων-συνεπειών

των δημογραφικών μεταβολών οι χώρες πρέπει να χαράξουν μια σωστή δημογραφική, οικονομική και κοινωνικοπολιτιστική πολιτική. Ειδικότερα και αναφορικά με τις αστυνομικές δυνάμεις επιβάλλεται:

1. Να γίνει αποδεκτό ότι ο αστυνομικός πρέπει να αποτελεί ένα βασικό ρυθμιστικό στοιχείο απαραίτητο για την ομαλή κοινωνική συμβίωση.

2. Η αστυνομία δεν είναι ούτε παιδαγωγός, ούτε ψυχολόγος, ούτε κοινωνιολόγος. Έχει όμως το υπέρτατο χρέος να εκπληρώσει την αποστολή της που συνίσταται στην πρόληψη

και την καταστολή του εγκλήματος, σύμφωνα με τους νόμους και προστατεύοντας πάντοτε τα ανθρώπινα δικαιώματα.

3. Μία καλώς ενημερωμένη στα σύγχρονα προβλήματα Αστυνομία, με συνείδηση της υψηλής αποστολής της και με βελτιωμένο επαγγελματικό προσανατολισμό, θα είναι ικανή να κερδίσει την εμπιστοσύνη του κοινού και να πετύχει στο έργο της.

4. Η επαρκής εκπαίδευση των αστυνομικών δυνάμεων των χωρών και ο πληρέστερος εξοπλισμός τους με σύγχρονα υλικοτεχνικά μέσα, σε συνδυασμό και με τη στενότερη συνεργασία τους, θα τις καταστήσουν ικανές να αντισταθούν στη μεγάλη απειλή της μάστιγας των σύγχρονων κοινωνιών, δηλαδή των ναρκωτικών, καθώς και του οργανωμένου εγκλήματος.

5. Η Αστυνομία αποτελεί τη βιτρίνα των συνθηκών υποδοχής και φιλοξενίας των μεταναστών. Πράγματι με την εισοδό τους σε μια χώρα οι μετανάστες συναντούν την Αστυνομία με την αποστολή της πρόληψης και αυτή πρέπει να ενσαρκώνει τη διαβεβαίωση για ομαλή κοινωνική πρόοδο, αλλά και την ομαλή κοινωνική ένταξη των μεταναστών.

6. Το ενδεχόμενο άνοιγμα των εθνικών συνόρων των χωρών είναι μεν δυνατό, αλλά πρέπει να μελετηθεί σοβαρά, διότι περικλείει πολλούς κινδύνους από την χωρίς έλεγχο διακίνηση ατόμων και αγαθών. Το ενδεχόμενο αυτό επιβάλλει πρόσθετες υποχρεώσεις στις αστυνομικές δυνάμεις.

7. Η Αστυνομία προκειμένου να εκπληρώσει την αποστολή της και να εξασφαλίσει συνθήκες ασφάλειας, που να εγγυώνται την ομαλή και ειρηνική κοινωνική συμβίωση και πρόοδο των πολιτών, μπορεί να προσφύγει στη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας χωρίς όμως να βλάψει τα δικαιώματα του ανθρώπου και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

8. Η επιλογή του κατάλληλου συστήματος στρατολογίας αστυνομικών, η βελτίωση και ο εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού τους συ-

στήματος αποτελούν σημαντικούς σταθμούς στην πορεία για τη δημιουργία μιας Αστυνομίας υγιούς και με υψηλή απόδοση, ικανής να ανταποκριθεί στις προσδοκίες της Πολιτείας και τις απαιτήσεις του κοινωνικού συνόλου.

ΘΕΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Η Ελληνική αντιπροσωπεία συμμετείχε στην αγγλόφωνη ομάδα εργασίας και στις επανειλημμένες συνεδριάσεις των ομάδων εργασίας, μεταξύ των άλλων, υποστήριξε θέσεις που έγιναν πλήρως αποδεκτές και είναι συνοπτικά οι κατωτέρω:

1. Χρήση του όρου *μειονότητες* πρέπει να γίνεται μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τις διεθνείς συνθήκες. Στις άλλες περιπτώσεις να χρησιμοποιούνται οι όροι *αλλοδαπές κοινότητες* ή *αλλοδαπές ομάδες* ή *αλλοδαποί*.

2. Τα θέματα των προσφύγων ρυθμίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις, τις οποίες όλες οι χώρες θα πρέπει, αφενός να αποδεχθούν και προσυπογράψουν και αφετέρου να τις εφαρμόζουν χωρίς εξαιρέσεις.

3. Τα ανθρώπινα δικαιώματα δε θα πρέπει να συγχέονται με την άσκηση των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων μιας χώρας.

4. Η χώρα μας λόγω της γεωγραφικής της θέσης αλλά και της κατάστασης που επικρατεί στις γειτονικές χώρες και της στάσης που αυτές επιδεικνύουν, αντιμετωπίζει οξύτατα προβλήματα λα-

θρομετανάστευσης αλλοδαπών και για τον περιορισμό των προβλημάτων αυτών επιβάλλεται να κληθούν αρμοδίως οι εν λόγω χώρες να προσυπογράψουν τη Σύμβαση της Γενεύης του έτους 1951, για τους πρόσφυγες, καθώς και το σχετικό Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, να τις εφαρμόζουν και να μην ενθαρρύνουν το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης.

5. Κατά τη διάρκεια των εργασιών του σεμιναρίου, στα πλαίσια των επισήμων και διακηρυγμένων θέσεων των κυβερνήσεων Ελλάδας και Κύπρου και κατά τη συζήτηση του προβλήματος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων,

έγινε κατάλληλη και εύστοχη παρέμβαση της Ελληνικής αντιπροσωπείας υπέρ των δικαιών της Κύπρου. Αφού τονίστηκε η ανάγκη προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ανεξαρτήτως φυλής, χρώματος και θρησκείας, επισημάνθηκαν οι διαστάσεις του δράματος της Κύπρου με τους 180.000 Ελληνοκύπριους πρόσφυγες που εκδιώχθηκαν από τις πατρογονικές τους εστίες και κατέστησαν πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα, λόγω της αυθαίρετης εισβολής των τουρκικών στρατευμάτων και της συνεχιζόμενης από το έτος 1974 παράνομης κατοχής του 37% του εδάφους του ανεξαρτήτου κυπριακού κράτους. Κλήθηκαν οι εκπρόσωποι των χωρών που συμμετείχαν στο Συνέδριο, να μεταφέρουν στις χώρες τους τις τραγικές διαστάσεις του προβλήματος - κλασικής περίπτωσης παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων - και να βοηθήσουν με κάθε δυνατό τρόπο για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης και την εξάλειψη του τελευταίου διαχωριστικού τείχους στον κόσμο.

Η παραπάνω εύστοχη παρέμβαση της Ελληνικής αντιπροσωπείας έτυχε της γενικής αποδοχής των εκπροσώπων όλων των χωρών, προκάλεσε τα παρατεταμένα και θερμά χειροκροτήματά τους και έδωσε την ευκαιρία στον πρόεδρο του Συνεδρίου να υποστηρίξει και τονίσει τις επίσημες θέσεις της Κύπρου επί του θέματος. Για το θέμα αυτό διατυπώθηκαν στην Ελληνική αντιπροσωπεία, τόσο από τον Αρχηγό της Κυπριακής Αστυνομίας όσο και από άλλους αξιωματούχους της Κυπριακής Δημοκρατίας, συγχαρητήρια και ευχαριστίες.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής της στην Κύπρο η Ελληνική αντιπροσωπεία πραγματοποίησε συναντήσεις με αξιωματούχους της Κυπριακής Δημοκρατίας (Αρχιεπίσκοπος κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, Υπουργός Εσωτερικών κ. Χ. BENIAMIN, Υφυπουργός Προεδρίας κ. Π.

ΣΤΑΥΡΟΥ, Αρχηγός της Κυπριακής Αστυνομίας κ. Φ. ΠΙΑΓΚΟΥ), τον Πρόσβη της Ελλάδας στην Κύπρο, την Ελληνίδα Πρόξενο, το Διοικητή της ΕΛΔΥΚ και ανώτατους αξιωματικούς του Γ.Ε.Ε.Φ., οι οποίοι εξέφρασαν τη χαρά τους και την ικανοποίησή τους για την παρουσία της Ελληνικής αντιπροσωπείας στην Κύπρο με σκοπό τη συμμετοχή της στο Διεθνές Σεμινάριο που διοργανώθηκε από την Κυπριακή Δημοκρατία. Από την Κυπριακή πλευρά διατυπώθηκε η επιθυμία για την ανάπτυξη στενότερων σχέσεων συνεργασίας των Αστυνομιών Ελλάδας και Κύπρου, ώστε σε συνδυασμό και με τις σχέσεις των δύο χωρών στους άλλους τομείς να ισχυροποιείται συνεχώς και διεθνώς η ύπαρξη και η θέση της Κύπρου ως ανεξάρτητου και κυρίαρχου κράτους.

Η θερμή φιλοξενία και οι πολύπλευρες διευκολύνσεις, που επεφύλαξαν οι Κυπριακές Αρχές και ειδικότερα η Κυπριακή Αστυνομία στις ξένες αντιπροσωπείες και ιδιαίτερα στην ελληνική, απέδειξαν για μια ακόμη φορά το

μέτρο των διαθέσεων και αισθημάτων των Κυπρίων προς την Ελλάδα, τα οποία άλλωστε δεν παρέλειπαν να εκδηλώνουν σε κάθε περίπτωση και σε διάφορα επίπεδα. Εξ άλλου η επισήμανση των πολλών και πολύ-

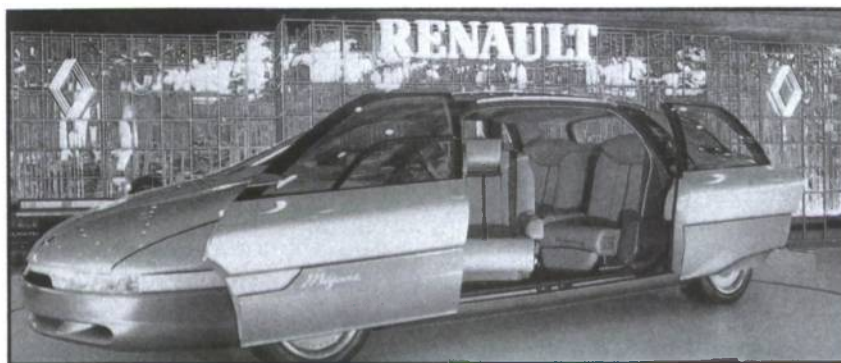

μορφων προβλημάτων που προκύπτουν από την εξωτερική μετανάστευση και κυρίως τη λαθρομετανάστευση, οι δυσοίωνες προοπτικές σε συνδυασμό και με το ενδεχόμενο ανοίγματος των εθνικών συνόρων, στο άμεσο μέλλον, πρέπει να απασχολήσουν ιδιαίτερα τη χώρα μας, δεδομένης και της γεωστρατηγικής της θέσης και επιβάλλουν την προετοιμασία λήψης ορισμένων απαραίτητων μέτρων, με στόχο τον περιορισμό και την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων και την ελαχιστοποίηση των συνεπειών τους.

ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ

Κάποια στιγμή της ιστορίας του, ο άνθρωπος, κατασκεύασε τους πρώτους τροχούς, προσθέτοντας έναν εντελώς καινούργιο τρόπο στην χερσαία μετακίνηση, για την εποχή εκείνη, πραγματικά επαναστατικό, την κύλιση.

ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ (ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ).

Επιμέλεια: Φώτης Μακροζαχόπουλος

Οι προηγούμενοι αιώνες ήταν οι αιώνες της βασιλείας των αμαξών και ειδικά ο προηγούμενος, που η άμαξα έφθασε σε υψηλά επίπεδα πολυτέλειας, λειτουργίας και πληρότητας, αγγίζοντας σχεδόν την τελειότητα.

Οι άμαξες του τέλους του προηγούμενου αιώνα είχαν ανάρτηση από ημιελλειπτικά φύλλα σούστας, είχαν σύστημα διεύθυνσης και ακτινωτούς ξύλινους τροχούς, που εκτός από την περιφερειακή μεταλλική στεφάνη είχαν και μία επικάλυψη από συμπαγές δέρμα ή καουτσούκ για αθόρυβο πέρασμα από τα καλντερίμια, αλλά και για καλύτερη πρόσφυση. Κι όταν πάλι υπήρχε η ανάγκη να σταματήσουν απότομα, τη δουλειά αυτή την αναλάμβαναν τα φρένα, κάτι ανάλογο με τα σημερινά διασκόφρενα, τηρουμένων φυσικά των αναλογιών.

Το μόνο δηλαδή που έλειπε από τις άμαξες

του 1800, ήταν η αυτοκίνηση και αυτή η στιγμή δεν άργησε πολύ. Λίγο πριν κλείσει ο αιώνας, μια παράξενη άμαξα χωρίς άλογα εμφανίστηκε σε κάποιο καλντερίμι της κεντρικής Ευρώπης να προχωράει μόνη της, τρομάζοντας τους περαστικούς

με τους καπνούς και τον τρομακτικό της θόρυβο.

Κρυμμένος μέσα στην άμαξα βρισκόταν ένας κινητήρας αλλά με ισχύ 2-3-4 και πολύ περισσότερων ίππων.

Έτσι σιγά-σιγά η άμαξα έχασε για πάντα το σύντροφό της και έγινε αυτοκίνητο. Οι δρόμοι γέμισαν με άμαξες χωρίς άλογα και ο θόρυβος του καλπασμού έγινε θόρυβος εξάτμισης. Τα χρόνια όμως περνούν και η εξέλιξη του αυτοκινήτου συνεχίζεται ραγδαία με αποκορύφωμα την δεκαετία του '60 όπου οι δρόμοι γέμισαν με *μοντέρνα*, όπως έλεγαν τότε αυτοκίνητα, με γυαλιστερά χρώμα και τα απαραίτητα φτερά, που έδιναν στα αυτοκίνητα την χαρακτηριστική εκείνη πυραυλοειδή μορφή, τονίζοντας έτσι ένα κλίμα αισιοδοξίας που χαρακτήριζε την εποχή εκείνη.

Στα σαλόνια και στα περιοδικά όλοι έλεγαν ότι τα αυτοκίνητα αυτά ήταν τα *μελλοντικά*.

Ομως κανένα από τα αυτοκίνητα εκείνα είτε από πλευράς σχήματος είτε από πλευράς κινητήρων, δεν έμελλε να είναι μελλοντικό.

Η αεροδυναμική κατήργησε τα ογκώδη οχήματα εκείνης της εποχής και η ανάγκη για εξοικονόμηση ενέργειας αντικατέστησε τους ανοικονόμπτους εκείνους κινητήρες με άλλους πολυβάλβιδους, πιο οικονομικούς και με μεγαλύτερη ενεργειακή απόδοση.

Η ηλεκτρονική και οι εφαρμογές της έδωσαν και θα δώσουν στο αυτοκίνητο απίστευτες για το σημερινό άνθρωπο δυνατότητες στον τομέα της ασφάλειας, της κίνησης, της μείωσης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και της εξυπηρέτησης. Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές έχουν πάρει πλέον κυρίαρχη θέση στο χώρο του αυτοκινήτου.

Είναι γνωστό ότι η τετρακίνηση, η τετραδιεύθυνση, το φρενάρισμα, η απόσβεση των αμορτισέρ, το σπινάρισμα των τροχών, η μετάδοση κι άλλες μηχανικές λειτουργίες του αυτοκινήτου μπορούν να ελεγχθούν με τη βοήθεια Η/Υ. Επίσης, η ρύθμιση της θερμοκρασίας του εσωτερικού του αυτοκινήτου, οι διάφορες μνήμες που αποθηκεύουν περισσότερες από μία προκαθορισμένες θέσεις των καθισμάτων, του τιμονιού και των καθρεφτών, το κεντρικό κλείδωμα των θυρών και παραθύρων καθώς και οι διάφορες δυσλειτουργίες που εμφανίζονται αυτόματα στο ταμπλώ (όποιες κι αν είναι) ελέγχονται ηλεκτρονικά. Συστήματα που στην Ευρώπη θεωρούνται πολύ συνηθισμένα. Η συνεργασία

όμως των διαφόρων αυτοκινήτων με μεγάλες εταιρίες ηλεκτρονικών κατασκευών δεν σταματά εδώ. Προχωρά πολύ πιο πέρα.

Σε λίγα χρόνια, ένας μόνο κεντρικός υπολογιστής θα μπορεί να ελέγχει όλες τις λειτουργίες του αυτοκινήτου (μηχανικές, και ηλεκτρονικές). Αν αυτός χαλάσει θα μπορεί ν' αντικατασταθεί σαν μία απλή μπαταρία. Το μόνο που θ' απαιτείται απ' τον οδηγό θα'ναι να ξέρει να ξεκινάει και στρίβει το τιμόνι.

Ενα ραντάρ, τοποθετημένο στον μπροστινό προφυλακτήρα του αυτοκινήτου, θα μπορεί να υπολογίζει την απόσταση απ' το προπορευόμενο όχημα και θα ενεργοποιεί αυτόματα τα φρένα σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης. Ενα μικρό ηχητικό σύστημα στον πίσω προφυλακτήρα θα ειδοποιεί τον οδηγό, όταν παρκάρει, πόσο έχει πλησιάσει το πίσω αυτοκίνητο. Εύκολα μέσω τηλεφώνου στο αυτοκίνητο θα μπορεί να συνδεθεί ένας προσωπικός υπολογιστής με τον κεντρικό υπολογιστή, μίας εταιρίας π.χ., κι επομένως μ' όλους τους περιφερειακούς υπολογιστές της. Η επικοινωνία με τον έξω κόσμο, με τη βοήθεια τηλεόρασης, fax, CD, τηλεφώνου και υπολογιστή θα γίνεται όλο και πιο εύκολη. Πολλές πληροφορίες θα μπορούν να ληφθούν πάνω σε μία μόνο οθόνη.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΠΛΟΗΓΗΣΗΣ

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζουν αυτά τα συστήματα, που φυσικά ελέγχονται από υπολογιστές. Η Φίλιπς, που έχει αναπτύξει ένα τέτοιο σύστημα πλοήγησης, το αποκαλεί "Car-In". Η Μπός σε συνεργασία με την Μπλάουμπουκτ ανέπτυξαν το "EVA", απ' το οποίο

μους κ.λ.π. μπορούν ν' αποθηκευτούν σ' ένα απλό CD. Ο υπολογιστής συνδέεται με μία πυξίδα και με αισθητές τοποθετημένους στους τροχούς του αυτοκινήτου. Αργότερα θα υπάρξει και σύνδεση με δορυφόρο. Ο οδηγός πριν ξεκινήσει το ταξίδι του, δίνει στον Η/Υ τους πλησιέστερους κάθετους δρόμους στους οποίους βρίσκεται (κάτι σαν συντεταγμένες). Τότε με τη βοήθεια του Car-In ο οδηγός φτάνει στον προορισμό του απ' το συντομότερο και με τη λιγότερη δυνατή κίνηση δρόμο. Οι εντολές δίνονται στον οδηγό απ' τον υπολογιστή με μία ηλεκτρονική φωνή (για να μην αποσπάται η προσοχή του απ' το δρόμο κοιτάζοντας συνέχεια την οθόνη) λαμβάνοντας υπ' όψη την ταχύτητα του αυτοκινήτου και την απόστασή του απ' την επόμενη στροφή. Η οθόνη θα προσφέρεται για περισσότερες πληροφορίες όταν το αυτοκίνητο θα'ναι σε

δημιουργήθηκαν το "ALI" και το "ARI", με τελευταία εξέλιξη το "Travel Pilot". Η Κλάριον έχει επίσης ασχοληθεί με παρόμοια προγράμματα.

Τα συστήματα αυτά διαθέτουν πυξίδες, μικροεπεξεργαστές, αισθητές στους κατευθυντήριους τροχούς του αυτοκινήτου, μία οθόνη η οποία καλείται VDT (Video Display Terminal), τοποθετημένη στο ταμπλώ του αυτοκινήτου και τέλος ένα απλό πληκτρολόγιο. Με απλή πληκτρολόγηση εμφανίζονται στην οθόνη οι πληροφορίες που επιθυμεί ο οδηγός. Αυτά τα ίδια συστήματα πλοήγησης θα χρησιμοποιούνται και σαν ηχητικό σύνολο του αυτοκινήτου. Αφ'ότου ο οδηγός θα'χει προγραμματίσει στον υπολογιστή το ταξίδι που θα κάνει και το πρόγραμμα με τη σειρά του θα'χει αποθηκευτεί στη μνήμη του, θα μπορεί στη συνέχεια να βάλει όποιο μουσικό κόμπακτι ντισκ επιθυμεί, στη θέση του CD πλοήγησης.

Το Car-In της Φίλιπς (παραγωγή στις αρχές του '90), αξιοποιεί την τεράστια μνήμη ενός απλού CD. Για παράδειγμα, όλοι οι οδικοί χάρτες της Αγγλίας μαζί με τουριστικές πληροφορίες για τα διάφορα γκαράζ, εστιατόρια, ξενοδοχεία, μουσεία, την κίνηση στους δρό-

στάση. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού στην οθόνη θα εμφανίζεται ο χάρτης με μία μικρή κόκκινη κουκίδα, που δεν είναι τίποτε άλλο από το κινούμενο όχημα.

Πολλά λοιπόν θα συμβαίνουν και θα γίνονται στο μελλοντικό αυτοκίνητο. Σε μας επαφίεται αν θα δεχτούμε να γίνει το αυτοκίνητο ο δυνάστης ή ο ελευθερωτής μας. Από μας εξαρτάται αν τελικά το αγαπημένο μας αυτοκίνητο γίνει αληθινά, μέσο της προέκτασης και της απελευθέρωσης μας και όχι άλλη μία φυλακή ή φέρετρο. Θέλουμε να πιστεύουμε πως κύριος τελικά, του παιχνιδιού θα είναι το ελεύθερο ανθρώπινο πνεύμα που με τα δημιουργήματά του κτίζει σιγά-σιγά το οικοδόμημα της ανθρώπινης αιωνιότητας.

Πηγές: Περιοδικό: "4 τροχά".

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Γεωργίου Κατσαβού, *Ναρκωτικά και Μαγεία*, Αθήνα, Δεκέμβριος 1989, 0.24 X 0.17, σσ. 484.

Μια πρωτότυπη μελέτη ήλθε στο φως της δημοσιότητας από τον κ. Γεώργιο Κατσαβό, σε αποστρατεία Αστυνομικό Υποδιευθυντή, μελέτη η οποία εξετάζει ενδελεχώς τη σχέση ανάμεσα στα ναρκωτικά και τη μαγεία και τους κινδύνους, που αντιμετωπίζει απ' αυτά ο άνθρωπος.

Ο συγγραφέας εξετάζει και αναλύει μεθοδικότατα τις έννοιες *μαγεία*, *δυσειδαιμονία*, *αποκρυφισμός*, *μαντεία* και τη σχέση τους με τις διάφορες ναρκωτικές ουσίες οι οποίες παράγονται από φυτά - βότανα.

Αξίζει κανείς να σταθεί στην καταγραφή 52, γνωστών - αγνώστων μας, φυτών, που περιέχουν δηλητήρια και μεθιστικές ουσίες, στα μαγικά φίλτρα, στις αντιλήψεις των αποκρυφιστών για τη μαγεία, στη θέση των θρησκειών έναντι της μαγείας και στη θεοποίηση διαφόρων φαινομένων.

Στο τέλος παρατίθενται οι προτάσεις του συγγραφέα για τα μέτρα, που θα πρέπει να λάβει η κοινωνία και η πολιτεία για την αντιμετώπιση της μάστιγας των ναρκωτικών, καθώς και πλούσια βιβλιογραφία. Πρόκειται για ένα βιβλίο ενδιαφέρον, που αξίζει να διαβαστεί από κάθε αστυνομικό υπάλληλο. Ακόμα κι αν διαφωνήσει κανείς με ορισμένες θέσεις του συγγραφέα, σίγουρα θα ωφεληθεί από τον πλούτο των γνώσεων, που έχει συγκεντρωθεί στο βιβλίο του.

Το βιβλίο διατίθεται για τους αστυνομικούς υπαλλήλους στην τιμή των 1.500 δρχ. Οποιος ενδιαφέρεται για την προμήθειά του, μπορεί να απευθυνθεί στον συγγραφέα στη διεύθυνση: Αθήνα, Φιλοπόμου 7, 11363, τηλ. 8816.411.

Βασίλη Καλλέργη, *Φωνή στο μέλλον*, Αθήνα 1990 (Ποίματα), εκδόσεις Φιλιππότη, 0.24 X 0.17, σσ. 48.

Πρόκειται για τη δεύτερη ποιητική συλλογή του συναδέλφου μας κ. Βασίλη Καλλέργη. Η προηγούμενη με τίτλο *Ανοξιάγκα ταξίδια* κυκλοφόρησε κι αυτή τον ίδιο χρόνο.

Η συλλογή κυκλοφόρησε με εξώφυλλο της κ. Ζωής Βαλσαμή - Κατραβά και με σχόλια ανθρώπων του τύπου και των γραμμάτων για το προηγούμενο έργο του.

Οι στίχοι του γεμάτοι ρομαντισμό, αγάπη και ανθρώπινη αγωνία για το αύριο, χωρίς όμως να λείπουν και οι πατριωτικοί τόνοι,

παραπέμπουν στον αναγνώστη στο πλατύ πέλαγος της μεγάλης Κρητικής δημοτικής ποιητικής παράδοσης. Ο ποιητής, Κρητικός κι αυτός από τ' Αγγελιανά Ρεθύμνου, θα ήταν αδύνατο να ξεφύγει απ' την επιρροή της.

Παραθέτουμε λίγους στίχους από το ποίημά του *Πούσαι Χικμέτ*, αφιερωμένο στο μεγάλο Τούρκο λογοτέχνη Ναζίμ Χικμέτ:

Πούσαι Χικμέτ μαζί να σμιζουμε την προσευχή μας

στον ίδιο Θεό που στην πλάση μας σκεπάζει, όπως γκρεμίστηκε το τείχος και ηρεμεί η ψυχή μας,

να γκρεμιστεί η απανθρωπιά! Αυτή όλους μας σκιάζει.

Λίγη ανθρωπιά για το Θεό! Λίγη ανθρωπιά δώστε, τα έθνη ειρηνικά να ζήσουνε τους αξίζει, Αδέλφια όλοι! Τα χέρια απλώστε,

ξεριζώστε την απανθρωπιά που την ψυχή σαπίζει!

Το βιβλίο διατίθεται από το βιβλιοπωλείο του Στρατή Φιλιππότη (Αθήνα, Σόλωνος 69, τηλ. 3629 642).

Ιωάννου Ρούμπα, *Τα Ναρκωτικά*.

Το βιβλίο αυτό αποτελεί απαύγασμα πολλών προσωπικών εμπειριών και επιστημονικών γνώσεων του συγγραφέα, Ταξίαρχου της τ. Χωροφυλακής ε.α.

Το μεγάλο και καυτό κοινωνικό πρόβλημα των ναρκωτικών, που μαστίζει σήμερα την κοινωνία μας, το προσεγγίζει όχι μόνο από τη διωκτική πλευρά του αστυνομικού ή τη νομικίστικη αντίληψη για την αντιμετώπισή του, αλλά δίνει το βάρος στη γενεσιουργό αιτία του προβλήματος καθώς και στη σωστή ενημέρωση για την πρόληψη από το θανάσιμο κίνδυνό τους. Περιλαμβάνει και την ισχύουσα νομοθεσία με τις σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις, καθώς και τα σπουδαιότερα σημεία που τονίστηκαν στη Βουλή κατά τη Συζήτηση και ψήφιση του Ν. 1729/87.

Γενικά, η συστηματική περιγραφή των διάφορων ναρκωτικών ουσιών, των χαρακτηριστικών τους γνωρισμάτων και των τρόπων παραγωγής, επεξεργασίας, συσκευασίας και χρήσης τους, καθιστούν το βιβλίο αυτό χρήσιμο βοήθημα για κάθε αστυνομικό που ασχολείται με την καταπολέμηση των ναρκωτικών.

Το βιβλίο διατίθεται από το συγγραφέα στην τιμή των 500 δρχ. Οποιος ενδιαφέρεται για την προμήθειά του, μπορεί να απευθυνθεί στη διεύθυνση: Αθήνα, Πανεπιστημίου 44, 106 79, τηλ. 3639 662 και 8314 476.

ESPERANTO

Μια δεύτερη γλώσσα για όλους

Επιμέλεια: Ελισσαίος Αρτόπουλος

Μετά τον κατακλυσμό, η ανθρωπότητα ζούσε ενωμένη στη γη Σεναάρ (κοντά στη Βαβυλωνία) και μιλούσε μιά ενιαία γλώσσα. Η αφροσύνη και η αλαζονεία όμως των ανθρώπων που ήθελαν να κατασκευάσουν πύργο που θα έφτανε μέχρι τον ουρανό, προκάλεσε τη ματαίωση του έργου αυτού από το Θεό, ο οποίος δημιούργησε "Σύγχυση" (στα εβραϊκά λέγεται Βαβέλ) στη γλώσσα τους, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατη η μεταξύ τους συνεννόηση.

Στο ΙΑ' κεφάλαιο της Γένεσης περιγράφεται ως εξής: "δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτής Σύγχυσις, ότι εκεί συνέχεε Κύριος τα χείλη πάσης της γής και εκείθεν διέσπειρεν αυτούς Κύριος επί πρόσωπον πάσης της γής".

Σε διαδοχικές εποχές διάφορες γλώσσες προσπάθησαν να παίξουν ένα ρόλο διεθνιστικό, όπως η σουμερική, η ακκαδική, η "κοινή" ελληνική των ελληνιστικών χρόνων, η μεσαιωνική λατινική, η αραβική, η γαλλική και τέλος η αγγλική, αλλά καμιά δεν επικράτησε οριστικά.

Η όξυνση του γλωσσικού εθνικισμού, μεταξύ του 18ου και 19ου αιώνα, ώθησε πολλούς να ασχοληθούν πάλι, με τα σχέδια που είχαν κάνει την εμφάνισή τους από τον 17ο αιώνα (Μπέχερ, Λάϊμπνιτς, κ.λπ) για την επιινόηση μιας παγκόσμιας γλώσσας.

Το 1880 ο Γιόχαν Μάρτιν Σλάγιερ (1831 - 1912) εφεύρε την "**volapuk**" (που στην βολαπύκ σημαίνει "**παγκόσμια γλώσσα**").

Η εμφάνιση της Esperanto

Για αρκετά χρόνια η "βολαπύκ" σημείωσε κάποια επιτυχία, αλλά εκτοπίστηκε από την Εσπεράντο, που πήρε το όνομά της από το ψευδώνυμο **Doktoro Esperanto** (στην Εσπεράντο σημαίνει "Δόκτωρ Ελπιδοφόρος") του εφευρέτη της, Πολωνού γιατρού, **Λάζαρου Λαύνιβιτς Ζάμενχοφ**.

Η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών γλωσσών

είναι ότι ενώ η "βολαπύκ" είχε γεννηθεί ουσιαστικά από μιά απλοποίηση της αγγλικής, η Εσπεράντο στηρίχτηκε στις νεολατινικές γλώσσες. Ακριβέστερα, το λεξιλόγιό της αποτελέστηκε από τις λατινικές ή ρωμανικές λέξεις που υπάρχουν και σε άλλες ευρωπαϊκές γλώσσες.

Ετσι στις 2 Ιουνίου του

1887 η Εσπεράντο δημοσιεύτηκε σε βιβλίο.

Τι είναι η Esperanto

Είναι γλώσσα τεχνητή και για τούτο απλή, λογική και εύκολη.

Είναι η μόνη γλώσσα που μαθαίνεται μέσα σε διάστημα 1 - 2 ετών, ακόμα και από ανθρώπους χωρίς ιδιαίτερη μόρφωση.

Είναι παρ' όλα αυτά, γλώσσα το ίδιο πλούσια με όλες τις εθνικές γλώσσες του κόσμου.

Είναι η μόνη, που ανεξάρτητα από φυλή, χρώμα, θρησκεία, ανήκει το ίδιο σε όλους τους λαούς και σε κανέναν ιδιαίτερα.

Είναι για τούτο η μόνη πραγματικά ουδέτερη γλώσσα του κόσμου.

Είναι η πιο καταξιωμένη και για 100 ολόκληρα χρόνια δοκιμασμένη διεθνής γλώσσα, με περισσότερους από 20 εκατομμύρια χρήστες σε 120 χώρες και στις πέντε ηπείρους.

Είναι μιά γλώσσα όπως όλες οι άλλες, που χρησιμοποιείται σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής, που διαθέτει μιά πλουσιότατη βιβλιογραφία και αξιόλογη λογοτεχνία, πρωτότυπη και μεταφρασμένη.

Είναι εξ άλλου, επίσημα αναγνωρισμένη από την UNESKO.

Γιατί χρειάζεται διεθνής γλώσσα

Γιατί η τεχνολογική ανάπτυξη, τα σύγχρονα μέσα μεταφοράς, πληροφόρησης και επικοινωνίας εκμηδένισαν τις αποστάσεις και "κατάργησαν" τα σύνορα.

Γιατί παρ' όλα αυτά μένουν ακόμα αμετακίνητοι οι γλωσσικοί φραγμοί που χωρίζουν τους λαούς και εμποδίζουν την επικοινωνία τους.

Γιατί η αδυναμία επαφής και συνεννόησης καλλιεργεί την επιφύλαξη και τη μισαλλοδοξία.

Γιατί όλα τα έθνη του κόσμου δικαιούνται να έχουν άμεση πρόσβαση στη γνώση, στην επιστημονική πρόοδο και στην πολιτιστική ανάπτυξη κάθε έθνους.

Η διαπίστωση της αναγκαιότητας ύπαρξης διεθνούς γλώσσας έγινε στις αρχές της 10ετίας του '80 και από την ΕΟΚ.

Ετσι, χρηματοδότησε ένα πρόγραμμα (*project*) για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, το οποίο θα παρείχε τη δυνατότητα μετάδοσης πληροφοριών από διάφορες γλώσσες και αποθήκευσής τους σε μιά μόνο γλώσσα (γλώσσα - αρχείο), από την οποία το σύστημα θα μεταφράζει αυτόματα σε οποιανδήποτε κατ' επιλογή γλώσσα.

Ο επινοητής του συστήματος αυτού, Καναδός μηχανικός και εσπεραντιστής **Toon Witkam**, ονόμασε το σύστημα αυτό "*Διανεμόμενη Γλωσσική Μετάφραση*".

Το σύστημα αυτό βασίζεται στην Εσπεράντο, η οποία λειτουργεί σαν ενδιάμεση γλώσσα (γλώσσα - αρχείο) μεταξύ των εθνικών γλωσσών.

Η γραμματική της

Το αλφάβητο της Εσπεράντο αποτελείται από 28 γράμματα, τα περισσότερα από τα οποία δανείστηκε από τις ινδοευρωπαϊκές γλώσσες.

Απ' αυτά τα 5 είναι φωνήεντα, τα 2 ημιφωνήεντα (τα οποία δεν αποτελούν ιδιαίτερη συλλαβή, όπως τα φωνήεντα, αλλά βρίσκονται σε συνδυασμό με αυτά και σχηματίζουν κάτι σαν δίφθογγο) και τα υπόλοιπα σύμφωνα.

Η γραμματική της απαρτίζεται από 16 κανόνες, οι οποίοι δεν έχουν καμιά απολύτως εξαίρεση. Σύμφωνα με αυτούς, κάθε λέξη

Τα παιδιά μας ποτέ να μην δοκιμάσουν τον τρόπο του πολέμου, λέει στην παραπάνω φωτογραφία το έντυπο της Διεθνούς Εσπεραντικής Ενωσης.

διαβάζεται όπως ακριβώς γράφεται.

Όλες οι λέξεις τονίζονται στην παραλήγουσα, ανεξαρτήτως συλλαβών.

Άρθρο υπάρχει μόνο ένα και είναι το οριστικό (*la*), αμετάβλητο σε όλους τους αριθμούς, τα γένη και τις πτώσεις.

Ο πληθυντικός των ουσιαστικών και των επιθέτων σχηματίζεται με την προσθήκη ενός (*j*) επί του ενικού.

Οι σύνθετοι χρόνοι σχηματίζονται με το μοναδικό βοηθητικό ρήμα, το *esti* (είναι).

Διάδοση της Esperanto

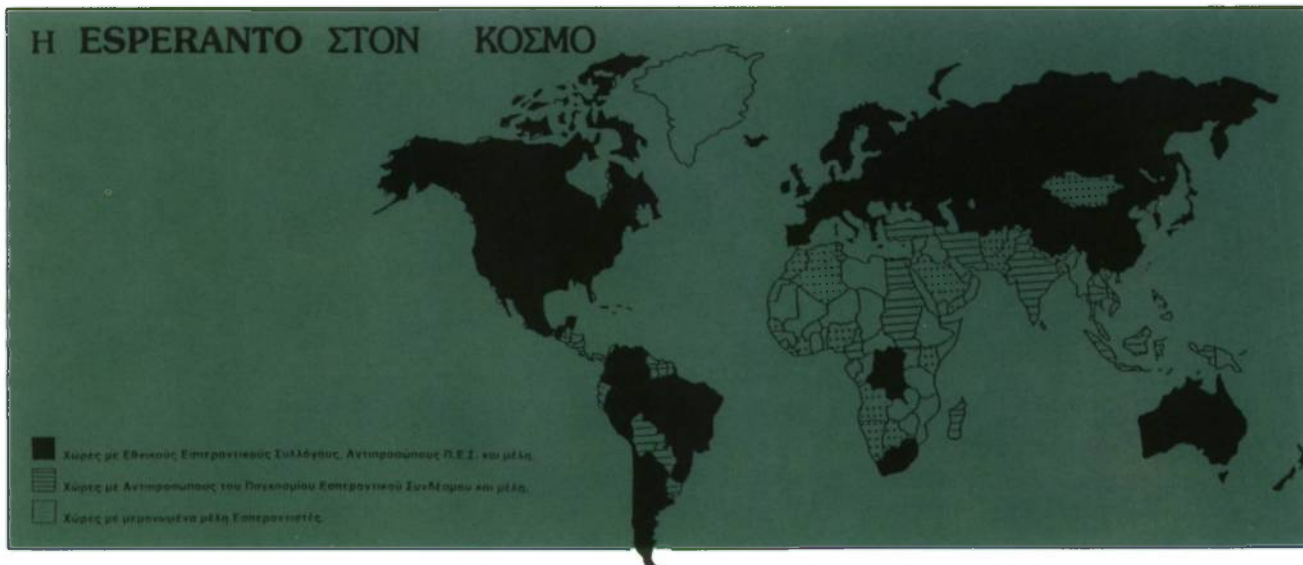
Κατά τα πρώτα χρόνια η Εσπεράντο συνάντησε τεράστιες δυσκολίες στη διάδοσή της.

Το πρώτο προπαγανδιστικό περιοδικό με τον τίτλο "*La Esperantisto*" εκδόθηκε το 1889. Όμως μέχρι το 1907, τα προπαγανδιστικά περιοδικά έφτασαν τα 176. Ο πρώτος σύλλογος Εσπεραντιστών ιδρύθηκε το 1892 στην Πετρούπολη, με την επωνυμία "*Espero*" και με σκοπό τη διάδοση της νέας γλώσσας.

Σιγά - σιγά η επινόηση του Ζάμενχωφ άρχισε να αποκτά οπαδούς σε όλο τον κόσμο, με αποτέλεσμα κατά την έκρηξη του Α' Παγκόσμιου Πολέμου να υπάρχουν 3.000 εσπεραντιστικοί σύλλογοι σε πολλές χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής.

Από το 1905 άρχισαν να πραγματοποιούνται διάφορα διεθνή συνέδρια, που σκοπό είχαν να ενοποιήσουν και να συστηματοποιήσουν την εσπεραντιστική προπαγάνδα, γιατί είχε γίνει πιά κατανοητό από όλο τον κόσμο, η ανάγκη

Η ESPERANTO ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ύπαρξης διεθνούς βοηθητικής γλώσσας.

Αξιοπρόσεκτο είναι ότι, η Εσπεράντο βρήκε συμπαράσταση και από την Κοινωνία των Εθνών, η οποία εξέδιδε δελτίο και στην Εσπεράντο.

Από το 1921 η νέα αυτή γλώσσα έγινε βασικό μάθημα σε πολυτεχνεία, πανεπιστήμια και εμπορικές σχολές, σε 24 χώρες της Ευρώπης, Ασίας και Αμερικής.

Σήμερα, δεσπόζουσα θέση έχει η Διεθνής Εσπεραντική Ένωση (**Universala Esperanto Asocio**), η οποία αριθμεί περίπου 120 κράτη - μέλη από όλο τον κόσμο και έχει έδρα το Ρόττερταμ της Ολλανδίας.

Σε κάθε χώρα υπάρχουν οι κρατικές ενώσεις, που σκοπό έχουν τη διάδοση της Εσπεράντο, ενώ παράλληλα δραστηριοποιούνται και πολιτιστικά, με επιστημονικές διαλέξεις, συναυλίες και εκθέσεις διαφόρων ειδών.

Πρέπει να σημειωθεί ότι στο Ευρωκοινοβούλιο έχει σχηματιστεί Εσπεραντική ομάδα, αποτελούμενη από 65 ευρωβουλευτές από όλα τα κράτη - μέλη της ΕΟΚ, εκτός της Ελλάδας!

Και στην Ελλάδα

Στη χώρα μας, αρχικά, είχε μικρή μόνο απήχηση. Μόνο στη Σάμο, από το 1908 λειτουργούσε εσπεραντιστικός σύλλογος, ο οποίος εξέδιδε και περιοδικό με τίτλο "**Samosa Esperanto**". Ιδρυτής του συλλόγου ήταν ο γιατρός και συγγραφέας Ανακρέων Σταματιάδης, ο οποίος με μεγάλες προσπάθειες κατόρθωσε να επεκτείνει και να διαδόσει την εσπεράντο, με συνέπεια να ιδρυθούν μετά το 1924 σύλλογοι εσπεραντιστών στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες μεγάλες πόλεις.

Σημείωση: Οποιοσδήποτε θελήσει να γίνει μέλος, μπορεί να επικοινωνήσει με το τηλέφωνο 8627983 του Συνδέσμου της Αθήνας για περισσότερες πληροφορίες.

Ο σύλλογος μάλιστα της Αθήνας, που ιδρύθηκε το 1926, άρχισε από το 1929 να εκδίδει και περιοδικό με τίτλο "Η διεθνής γλώσσα" (**Lingvo Internacia**).

Σήμερα ο Ελληνικός Εσπεραντικός Σύνδεσμος αριθμεί περισσότερα από 450 μέλη και έχει να επιδείξει σπουδαία παρουσία όχι μόνο στον ελλαδικό χώρο, αλλά και παγκόσμια. Συγκεκριμένα τα τελευταία χρόνια έχει διοργανώσει επιτυχώς, το προσυνέδριο του 1973 που έγινε στην Αθήνα, το Παγκόσμιο Συνέδριο Νέων που έγινε το 1976 στη Θεσσαλονίκη με 360 συνέδρους, το Βαλκανικό συνέδριο που έγινε στην Αθήνα το 1984 με 280 συνέδρους.

Στις προσπάθειές του αυτές είχε και έχει τη συμπαράσταση του Υπουργείου Πολιτισμού και της Εθνικής Τράπεζας.

Παός είναι ο σκοπός της Esperanto;

Να προσφέρει την άμεση και ισότιμη επικοινωνία σε όλους τους λαούς, σαν δεύτερη γλώσσα μετά την εθνική τους.

Να συνεισφέρει στη παγκόσμια ειρήνη, μειώνοντας την ένταση και την "εχθρότητα", που αναπόφευκτα δημιουργούν οι γλωσσικοί φραγμοί.

Γιατί είναι ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος να αντιμετωπίσουν οι άνθρωποι το γλωσσικό ιμπεριαλισμό των πλούσιων και ισχυρών εθνών.

Γιατί είναι, ιδιαίτερα για τα μικρά έθνη, το μόνο μέσο προστασίας της γλώσσας και του πολιτισμού τους, από την επιρροή και τη νόθευση που τους προκαλεί η υποχρεωτική χρήση των ξένων εθνικών γλωσσών.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΙΚΕΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ.

Από το τεύχος αυτό, φίλοι αναγνώστες, το περιοδικό μας εγκαινιάζει μια καινούργια στήλη, με την παρουσίαση μερικών από τις σημαντικότερες δίκες του αιώνα μας. Θα δημοσιεύουμε κάθε μήνα δίκες χαρακτηριστικές για την υφή τους. Δίκες που κράτησαν την παγκόσμια αναπνοή για τις απαίσιες πράξεις που έφεραν στη δημοσιότητα.

Πιστεύουμε πως η προσπάθειά μας θα αναγνωρισθεί μια και σεις οι ίδιοι, οι αναγνώστες μας, θα διαπιστώσετε μόνοι σας, την τεράστια επιστημονική και κοινωνική σημασία των δικών αυτών και θα γίνετε σε πολλά σημεία υπερασπιστές, κατηγοροι και τελικά ένοργοι. Θα παρακολουθήσετε από την στήλη αυτή ανθρώπους, που έδρασαν με μόνο σκοπό της ζωής τους το έγκλημα θα γνωρίσετε τύπους απάνθρωπους και θα νιώσετε σε πολλά σημεία να επαναστατεί η συνείδησή σας, όπως στην συγκλονιστική περίπτωση της Δίκης της Λιέγης, που δημοσιεύουμε στο τεύχος αυτό, με πρωταίτιο ένα φάρμακο.

Ολες αυτές οι περιπτώσεις των δικών αποτελούν το κοινικό μητρώο της ανθρώπινης πορείας, που τον τελευταίο λόγο είχε πάντα ο Νόμος και η Δικαιοσύνη.

Η ΔΙΚΗ ΕΝΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΥ

Επιμέλεια: Νικολάου Πολύμερου, Υπαστυνόμου Α'

*Σκότωσα το παιδί μου, γιατί θα με κατηγορούσε σ' όλη του τη ζωή
που το άφησα να ζήσει.*

Το παιδί της ήταν εννέα ημερών και γεννήθηκε δίχως μπράτσα.

Η δίκη κράτησε έξι μέρες και την παρακολούθησαν χιλιάδες λαού.

Μια νέα γυναίκα, η Σουζάν Βαντεπύ, δηλητηρίασε την κορούλα της, εννέα ημερών, που γεννήθηκε χωρίς μπράτσα. Στις 5 Νοεμβρίου του 1962, αρχίζει η συγκλονιστική της δίκη στο κακουργιοδικείο της Λιέγης. Μια δίκη παγκοσμίου ενδιαφέροντος, που επί πολύ καιρό θα έγραφε γι' αυτήν ο παγκόσμιος τύπος.

Η δίκη της Λιέγης έφερε ξανά στην επικαιρότητα το θέμα της Ευθανασίας. Η απολογία της τραγικής μητέρα υπήρξε σωστός σπαραγμός. Και η πιο σκληρή καρδιά λύγισε μπροστά στα λόγια της:

*Σκότωσα το παιδί μου,
για να μην το βλέπω αργότερα να υποφέρει.*

Η ευθανασία προβλημάτισε και προβληματίζει επί αιώνες την ανθρωπότητα. Όσοι τάσσονται υπέρ της ευθανασίας, παραδέχονται ότι δεν υπάρχει προοπτική σύντομης ευόδωσης των σκοπών τους. Εκτός από την δυσκολία, που συναντούν διεκδικώντας την επιδοκιμασία της κοινής γνώ-

μης, υπάρχει το εμπόδιο των ιδίων των γιατρών, οι οποίοι έχουν πολλές αμφιβολίες ως προς το θέμα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ευθανασία δεν έχει νομομοποιηθεί ακόμα σε καμμία χώρα του κόσμου.

Έτσι από τη μια, έχουμε την άποψη ότι η ζωή είναι το αναφαίρετο και το πιο πολύτιμο αγαθό του ανθρώπου. Κανείς δεν μπορεί να του το αφαιρέσει όταν εκείνος θέλει να το κρατήσει. Και από την άλλη, ότι κανείς δεν έχει το δικαίωμα να του την επιβάλλει όταν εκείνος δεν το θέλει.

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ

Είναι πρωί. Πολύς κόσμος μαζεύτηκε έξω από το Κακουργιοδικείο της Λιέγης και περιμένει ν' ανοίξουν οι πόρτες του κτιρίου και να μπει, να πιάσει μια θέση και να παρακολουθήσει τη δίκη. Χρονολογία: 5 Νοεμβρίου του 1962. Τόπος: Λιέγη. Υπόθεση: Με τη βοήθεια της μητέρας της, της αδελφής της, του συζύγου και του γιατρού της, μια νέα γυναίκα, η Σουζάν Βαντεπύ, δη-

λητηρίασε την κορούλα της 9 ημερών, που γεννήθηκε χωρίς μπράτσα.

Σε λίγη ώρα η αίθουσα γεμίζει ασφυκτικά από κάθε ηλικίας ανθρώπους, γιατί η υπόθεση που διακαζόταν αφορούσε την απεγνωσμένη πράξη μιας μάνας και είχε αποκτήσει πλέον παγκόσμιο ενδιαφέρον.

Στην ιδιόμορφη αυτή δίκη η υπεράσπιση και η κατηγορία συμβάδισαν, σχεδόν, στα ίδια ακνάρια. Με την ίδια ευθύνη της θέσεως και των δύο πλευρών, οι αγορεύσεις υπήρξαν χαρακτηριστικές:

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ: Αυτή τη στιγμή δεν δικάζεται μια μητέρα εγκληματίας εν ψυχρώ. Δικάζεται ο πόνος. Αυτός που φωλιάζει στα μητρικά στήθη και ωθεί την γυναίκα - μητέρα στην απεγνωσμένη πράξη της, να γλυτώσει το παιδί της από μια συνεχόμενη καταδίκη.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: Δεν παύει η κατηγορούμενη να είναι ένοχος. Δηλητηρίασε το παιδί της εκ προθέσεως. Όσο οδυνηρή κι αν ήταν η θέση της, κάτι τέτοιο δεν επιτρέπεται εν ονόματι της μητρικής στοργής, εν ονόματι της ανθρωπίνης ζωής. Μπορεί το κοριτσάκι να μην είχε τα μπράτσα του, αλλά να ήταν πλουτισμένο με άλλα προσόντα. Ποιός μπορεί να αμφισβητήσει, έστω την ελάχιστη υποψία, ότι αυτό το ανάπηρο πλάσμα, αυτή η ανυπεράσπιστη ύπαρξη, που τόσο τραγικά χάθηκε, δεν θα ήταν μια υπολογίσιμη μονάδα στην αυριανή κοινωνία; Όσα ελαφρυντικά και αν βρίσκουμε στην κυρία Βαντεπύ, άλλα τόσα κατηγορώ υπάρχουν εναντίον της. Υπήρξε μικρογραφία της Μηδειας. Εκείνη σκότωσε για να εκδικηθεί, αυτή πρωτοστάτησε στη θανάτωση της κορούλας της, των σπλάχνων της, για να μην υποφέρει η ίδια, βλέποντάς το να μειονεκτεί σωματικά.

Η τραγική μητέρα, με το κουρασμένο πρόσωπο, σηκώνεται από τη θέση της. Με φωνή που τρέμει λέει:

ΒΑΝΤΕΠΥ: Είμαι μητέρα και απευθύνομαι σε όλες τις μητέρες του κόσμου. Το λέω και σπαράζει η καρδιά μου: Ναι, με τη θέλησή μου, έγιναν όλα. Δεν μπορούσα να διανοηθώ πως η κορούλα μου αύριο, όταν θα έβγαινε στην κοινωνία, θα γινόταν θέαμα των άλλων. Δικαιολογημένα θα βαρυγγομούσε και θα καταριότανε εμένα, τη μάνα της, που δεν φρόντισα εγκαίρως, ώστε να μην δοκιμάσει την ωμή πικρία.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: Οι οικογένειες που υπήρξαν θύματα αναλόγων περιπτώσεων θα αισθανθούν δίκαιη αγανάκτηση αν δικαιώσουμε αυτούς που διάλεξαν σαν λύση την εγκατάλειψη και το θάνατο, ενώ το πραγματικό θάρρος βρίσκεται στην καθημερινή αυταπάρνηση χιλιάδων ανθρώπων που αγωνίζονται για να ανακουφίσουν τα δυστυχισμένα αυτά πλάσματα, που έτυχε να γεννηθούν ανώμαλα.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ: Κι όμως, γιατί να αντιπαρα-

θέτουμε στη δυστυχία των μισών, τη δυστυχία των άλλων μισών; Όσοι έζησαν ένα ανάλογο πρόβλημα, αυτοί θα έπρεπε να κρίνουν. Δεν ζητούμε να λεχθεί ότι η πράξη των σημερινών κατηγορουμένων είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση. Ζητούμε απλά, γι' αυτούς ειδικά, η δικαιοσύνη και η συμπόνοια να περάσουν απ' την ίδια πόρτα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κανείς μας δεν έχει το δικαίωμα ν' αφαιρεί τη ζωή του άλλου. Κι ένα παραπάνω: οι γονείς των παιδιών τους.

ΒΑΝΤΕΠΥ: Σπαράζονται τα σωθικά μου! Αλλά είναι αλήθεια πως δεν αισθάνομαι τύψεις. Μάρτυς ο Θεός μου. Αυτός ας με κρίνει. Η γέννηση κάθε παιδιού γεμίζει χαρά την οικογένεια. Τα παιδιά είναι σαν τα λουλούδια, τα βλέπεις και ανοίγει η καρδιά σου. Η Κορίν έφυγε απ' αυτόν τον κόσμο ήσυχη, ήρεμη, προτού γνωρίσει την πικρή αλήθεια. Ο θάνατός της δεν ήταν βίαιος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Είναι εγωϊστικό για μια μητέρα να μιλά έτσι.

ΒΑΝΤΕΠΥ: (με λυγμούς) : Περίμενα ανυπόμονα τη γέννηση. Ηθελα ένα παιδί. Και ήθελα να ήταν κοριτσάκι. Αγόρασα τα ρουχαλάκια του, πήρα την κούνια του, ετοίμασα το δωμάτιό του. Ζούσα τους τελευταίους μήνες σ' έναν κόσμο εξωγήινο. Έτσι αισθάνεται νομίζω, κάθε μητέρα. Κι όμως στάθηκα πολύ άτυχη, όπως και ο άνδρας μου. Το παιδί γεννήθηκε χωρίς μπράτσα...

Οι λυγμοί την πνίγουν. Το πλήθος διαμαρτύρεται, ακούγονται φωνές και παρακάλια: Είναι αθώα, είναι αθώα.

Σηκώνεται όρθιος ο πρόεδρος, κοιτάζει πρώτα την τραγική μητέρα, ύστερα τον πατέρα, το γιατρό και μετά τον υπόλοιπο κόσμο. Κάτι πάει να πει, αλλά το μετανοιώνει. Επικρατεί σιωπή δευτερολέπτων. Ύστερα:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η δίκη αναβάλλεται για το απόγευμα.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Η δίκη των έξι ημερών, έγινε παγκόσμιο θέμα. Τα πρακτορεία ειδήσεων μετέδιδαν τα πρακτικά με κάθε λεπτομέρεια. Η αίθουσα του κακούργου δικείου μετατράπηκε σε αίθουσα συμπόνοιας, σε αίθουσα λυγμών. Εκατοντάδες μάτια έκλαιγαν. Η απολογία της τραγικής μητέρας ήταν ένας σπαραγμός που ράγιζε τις καρδιές.

ΣΟΥΖΑΝ ΒΑΝΤΕΠΥ: Είναι οδυνηρό για μια μητέρα να σκοτώνει το παιδί της. Πιο οδυνηρό όταν βρίσκεται στο εδώλιο του κατηγορουμένου και προσπαθεί να εξωτερικεύσει αυτά που αισθάνεται, αυτά που την ώθησαν στο έγκλημα. Δεν σκότωσα το παιδί μου, το λύτρωσα. Δεν άντεξα στην ιδέα, πως θα μεγάλωνε και θα ήταν το πιο δυστυχισμένο πλάσμα του κόσμου. Με τι μάτια θα το έβλεπα; Με τι καρδιά θα το αγκάλιαζα; Και μια μέρα, μάλλον κάθε μέρα, θα μου έλεγε: Γιατί με φέρατε στον κόσμο; Γιατί

βασανίζομαι; Γιατί τα άλλα παιδιά έχουν χέρια; Τι θ' απαντούσα; Ο θεός να με συγχωρέσει για ό,τι έκανα;

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΝΟΧΟΣ

Η υπόθεση είχε ξεκινήσει μ' ένα τηλεφώνημα. Στις 29 Μαΐου του 1962 το Δικαστήριο της Λιέγης ειδοποιήθηκε απ' τον παιδίατρο της μαιευτικής κλινικής Ροκούρ, ότι σύμφωνα με βάσιμες υποψίες του, απελεύει η ζωή της μικρής Κορίν Βαντεπύ. Όταν η αρμοδία Αρχή, μετά από την καταγγελία αυτή, ανέλαβε τις δέουσες ενέργειες, διαπιστώθηκε ότι η μικρή Κορίν ήταν ήδη νεκρή κι ότι ο θάνατος είχε προκληθεί από τοξική ουσία που είχε μπει σκοπίμως στο μπιμπερό.

Η πρώτη αντίδραση της δικαστικής Αρχής ήταν ν' αποσιωπηθεί το ζήτημα. Εκλήθησαν μάλιστα οι διευθυνταί των εφημερίδων και τους διατυπώθηκε η παράκληση να μη μιλήσουν για το δράμα, που είχε αποκαλυφθεί. Κατέληξαν σε συμφωνία, μα η αδιακρίσια ενός περιοδικού μετέβαλε την κατάσταση. Οι εφημερίδες της Λιέγης δεν θέλησαν να φανούν απληροφόρητες. Και η δικαιοσύνη βρέθηκε έτσι σε αδυναμία να κλείσει τα μάτια, όπως το είχε σκοπό.

Ενέκρινε δηλαδή την πράξη που της είχε καταγγελλθεί; Ασφαλώς όχι. Μα καταλάβαινε ότι υπήρχε αυτή τη φορά, πέρα από κώδικες και πέρα από νόμους, ένα δράμα εξαιρετικό που είχε γίνει κάτω από συνθήκες εξαιρετικές.

Είναι βέβαιο ότι, ούτε οι γονείς του παιδιού που γεννήθηκε χωρίς μπράτσα, ούτε και οι γιατροί της μαιευτικής κλινικής δεν έβαλαν με το νου τους ότι ο μέγας ένοχος σ' αυτήν την περίπτωση ήταν η θαλιδομίδη, το καταπραύντικό αυτό γερμαντικής προελεύσεως που πουλιόταν στο Βέλγιο με την ονομασία Σοφτερόν.

Κι αφού δεν είχε αποβεί δυνατή η οπισθοχώρηση, κατεβλήθη προσπάθεια να εξετασθεί και στην παραμικρή λεπτομέρειά του το δράμα της Λιέγης. Ήταν φανερό ότι οι πρωταγωνισταί του δράματος αυτού είχαν όλοι υπακούσει στη συνείδησή τους, ότι κανένα ύποπτο κίνητρο δεν μπορούσε να αποδοθεί και ότι καμμία εγωϊστική υστεροβουλία δεν είχε συναδελφώσει ολόκληρη αυτή την ευ-υπόληπτη οικογένεια για να φθάσει σ' αυτήν την λύση της απελπισίας.

Γιατί εκεί ακριβώς βρισκόταν ο πρώτος ύψαλος. Είχε συλληφθεί η Σουζάν Βαντεπύ, η μητέρα του μωρού, είχε συλληφθεί ο πατέρας, ο κ. Βαντεπύ, επίσης η γιαγιά, η κ. Φερνάντ Ερνά, επίσης η θεία και αδελφή της Σουζάν, με τον άνδρα της. Τέλος είχε συλληφθεί κι ο Καστέρ, ο γιατρός που είχε υπογράψει με σταθερό χέρι την συνταγή του θανάτου. Όπως συνηθίζεται προκειμένου να γίνει μια ποινική δίκη, η ζωή των ανθρώπων αυτών είχε ερευνηθεί σ' όλες της τις λεπτομέρειες. Και οι συγκεντρωμένες πληροφορίες είχαν απο-

δείξει ότι ήταν κάτι περισσότερο από άμεμπτη.

Η ΚΑΤ ΟΙΚΟΝ ΕΡΕΥΝΑ

Οι Βαντεπύ; Ένα νεαρό ζευγάρι που με πραγματική χαρά περίμενε τη γέννηση του πρώτου τους παιδιού. Ο Επιθεωρητής της Αστυνομίας που είχε διενεργήσει την κατ' οίκον έρευνα, περιέγραψε στο δικαστήριο την όμορφη καμαρούλα που είχε ετοιμασθεί με αγάπη για το μωρό, την κούνια με τις ροζ κορδέλλες, δώρο της θείας, τις χαρούμενες εικόνες στους τοίχους... Όλα αυτά τα μικροπράγματα σ' ένα σπίτι, προδίδουν την ευτυχισμένη αναμονή ενός παιδιού. Οι Βαντεπύ, όπως και οι Λα Μαρκ ήσαν υποδειγματικοί υπάλληλοι. Οι δεύτεροι είχαν κι ένα αγοράκι. Ολη η οικογένεια παρακαλούσε, το παιδί των Βαντεπύ που θα γεννιόταν, να είναι κορίτσι. Όσο για τον γιατρό Καστέρ, ήταν το είδωλο της συνοικίας του. Ένα είδος καλού Σαμαρείτη, αφοσιωμένου στους πελάτες του, χωρίς ίχνος παραδοπιστίας. Δεν ήταν λοιπόν στο παρελθόν ή στην άστατη ζωή αυτών των ανθρώπων, που μπορούσε να βρεθεί η εξήγηση της πράξης τους. Τους υπέβαλαν σε ψυχιατρική εξέταση και οι γιατροί δήλωσαν ότι πρόκειται για ανθρώπους απολύτως φυσιολογικούς.

Ο δικαστής σκέφθηκε τότε ότι μία αναπαράσταση, θα του επέτρεπε να εμβαθύνει καλύτερα στην ψυχή τους. Πήγαν τη Σουζάν Βαντεπύ, τον άνδρα της, την αδελφή της και το γαμπρό της στο διάμερισμα, όπου το βράδυ της 29ης Μαΐου, η Σουζάν είχε ζητήσει να μείνει μόνη γιατί ίσως την άλλη μέρα, δεν θα είχε το κουράγιο να κάνει αυτό που σκόπευε να κάνει το ίδιο αυτό βράδυ... Πάρθηκαν φωτογραφίες κι ο αστυνομικός της Σημάνσεως, στον οποίο είχε ανατεθεί αυτό το έργο, δήλωσε στο δικαστήριο ότι είχε τρομερά συγκινηθεί, γιατί η ατμόσφαιρα δεν ήταν συννησιμένη... Δεν ήταν η κλασική ατμόσφαιρα της αναπαραστάσεως ενός εγκλήματος.

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

ΣΚΟΡΠΑ ΡΙΓΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΝ

Την τελευταία μέρα της δίκης ο δικηγόρος κ. Ζενόμ διάβασε μια επιστολή που είχε απευθύνει προς την υπεράσπιση ένας καθηγητής της Σορβόνης, ο κ. Ρενέ Χελλέρ, του οποίου η κόρη ήταν εκ γενετής ανάπηρη.

Το ακροατήριο δακρύζει. Πολλές γυναίκες σηκώνουν τα χέρια τους ψηλά και προσεύχονται. Η αίθουσα του κακουργιοδικείου μετετράπη σε αίθουσα ανθρωπίνης υστερήσης. Οι κατηγορούμενοι, αυτοί είναι που τα έχουν κυριολεκτικά χαμένα, μένουν ακίνητοι στη θέση τους, χωρίς να βγάλουν μια φωνή, ή ένα κλάμα. Σε όλα τα κύρια πρόσωπα του δικαστηρίου είναι ζωγραφισμένη η συγκίνηση:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: (Με τόνο ταραγμένο): Ο νόμος, είναι νόμος. Οι συναισθηματισμοί, η αλληλεγγύη σε τέτοιες στιγμές, μπορούν κατά κάποιο τρόπο

να μετριάσουν τα αίτια, μιας περίπτωσης, μπορούν για μια στιγμή να κλονίσουν πεπειθήσεις, αλλά μόνον για μια στιγμή. Γιατί υπάρχει το καθήκον. Υπάρχουν νόμοι που δικαιώνουν τους δίκαιους και τιμωρούν τους άδικους. Υπάρχουν νόμοι ρητοί και δεν μπορούμε, δεν έχουμε το δικαίωμα να τους παραβούμε.

Την συγκλονιστική μαρτυρία του καθηγητού της Σορβόννης ήρθε να την επαληθεύσει κατά τρόπο εφιαλτικό η σπαρακτική εκείνη κραυγή της Σουζάν Βαντεπύ που προκάλεσε ρίγη συγκινήσεως στο ακροατήριο.

ΒΑΝΤΕΠΥ: *Θα με κατηγορούσε σ' όλη της τη ζωή που την άφησα να ζήσει!*

Η γυναίκα αυτή των 24 ετών αποτελούσε χτυπητή αντίθεση με το περιβάλλον της. Αναρωτιόσυνα τι ζητούσε σε μια αίθουσα Κακουριδοκείου, στο εδώλιο, η ενσάρκωση αυτή της αγνότητας. Δίπλα της, η μητέρα της και η αδελφή της παρουσίαζαν το ίδιο πρόσωπο, το ίδιο προφίλ, την ίδια ακινησία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: *Θα ζούσε. Είχε το δικαίωμα να ζήσει!*

ΒΑΝΤΕΠΥ: *Ποτέ δεν θα ήταν ευτυχισμένη.*

ΚΑΜΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ

Ναι, η δυστυχισμένη μάνα είχε πληροφορηθεί τα πάντα απ'τους γιατρούς: ούτε εγχείρηση μπορούσε να γίνει, ούτε μεταμόσχευση, τίποτα. Δεν υπήρχε καμμία ελπίδα. Και, σαν να ήθελε να εξηγηθεί καλύτερα, η Σουζάν Βαντεπύ άγγιξε με τα χέρια της τους δύο ώμους της και πρόσθεσε:

Τα χέρια της ήταν εκεί, κ. Πρόεδρε, κολλημένα κι εγώ δεν ξέρω, πώς... Τι θέλατε να κάνουμε;

Όλα αυτά ήταν τόσο πειστικά που καταντούσαν ανυπόφορα. Και σ' αυτό ακριβώς συνίστατο το χαρακτηριστικό της αλησμόνητης αυτής δίκης: η αλήθεια ήταν ανυπόφορη. Μπαίνοντας στα αισθήματα αυτής της οικογένειας, αυτής της τραγικής μητέρας, καταλάβαινες απότομα ότι όλα τ' άλλα ήταν κωμικά. Το χειρότερο, το είχαν ήδη υποστεί. Στέκονταν πολύ πέρα απ' το δικαστικό οπλοστάσιο μπροστά στο οποίο τους είχαν στήσει.

Το ξέρατε ότι θα επακολουθούσε ποινική δίωξη; ρώτησε την Φερνάντ Ερνά, την γιαγιά του παιδιού χωρίς μπράτσα.

Μου ήταν αδιάφορο. Τίποτα, χειρότερο από αυτό, δεν μπορούσε να μου συμβεί.

Η δυστυχισμένη οικογένεια είχε βρεθεί τρομερά μόνη απ' τη στιγμή που γεννήθηκε το παιδί. Ο μαιευτήρ της κλινικής, όπως κι ο παιδίατρος, όπως και οι δύο καλόγριες, δεν έβλεπαν παρά ένα μόνο πράγμα: Πώς ν' απομονώσουν αυτό το παιδί που απειλούσε την καλή φήμη του ιδρύματος. Πώς ν' αποφύγουν αυτούς τους ανθρώπους που τους πίεζαν να προβούν σε μια πράξη που την καταδίκασαν. Πώς να λάβουν τα μέτρα τους

συντάσσοντας ένα πρωτόκολλο με το οποίο ό,τι κι αν επακολουθούσε, θα τους απάλλασσε από κάθε ευθύνη. Πώς, τέλος, να καλυφθούν ακόμα καλύτερα, ειδοποιώντας τη Δικαιοσύνη ότι η ζωή ενός νεογέννητου κινδύνευε απ' την ίδια του την οικογένεια.

Μα απ' όλες αυτές τις ενέργειες, έλειπαν η ανακούφιση και η έμπρακτη συμπόνοια, που η τόσο δοκιμασμένη αυτή οικογένεια θα έπρεπε να βρει εκ μέρους του επιστημονικού προσωπικού της κλινικής. Ποιός απ' όλους είχε βρει το κουράγιο να πάει να καθίσει στο δωμάτιο της Σουζάν Βαντεπύ, ν' αντιμετωπίσει τον πόνο της και να την βοηθήσει να τον υπερνικήσει;

Και κάτι άλλο: ποιός σκέφθηκε, προβαίνοντας σε λεπτομερή εξέταση του παιδιού, να επανορθώσει το σφάλμα της αδελφής Φιλομένης, και περισσότερο ακόμα του παιδίατρου, που είχε αφήσει την οικογένεια με την εντύπωση ότι στη μικρή Κορίν δεν είχε απλώς διαπιστωθεί φωκομελία, αλλά και απουσία δακτυλίου (απόληξη παχέος εντέρου); Όπως απεκαλύφθη αργότερα από την νεκροψία, υπήρχε δακτύλιος, μόνο που βρισκόταν σε θέση χαμηλότερη της φυσιολογικής. Εν τω μεταξύ, όμως, οι γονείς ήσαν πεπεισμένοι ότι το κοριτσάκι τους είχε διπλή ανωμαλία, πράγμα που ενίσχυσε μέσα τους την απόφαση να βάλουν τέρμα στη μαρτυρική ζωή του.

Αυτήν την έννοια είχε εξ άλλου η κατάθεση του καθηγητού Οέ, του καθολικού Πανεπιστημίου του Λουβαίν, που είχε ειδικευθεί στις περιπτώσεις της φωκομελίας. Μόλις είχε πληροφορηθεί την τραγική επιδημία των μη φυσιολογικών παιδιών που γεννιόντουσαν στην Γερμανία μετά απ' την χρησιμοποίηση της θαλιδομίδης, είχε μεταβεί επί τόπου προς συγκέντρωση στοιχείων. Διαπίστωσε λοιπόν, ότι επί των 6.000 παιδιών που είχαν υποστεί παραμορφώσεις κατά το εμβρυϊκό τους στάδιο, τα 2.000 είχαν όλα πεθάνει. Μπορούσε λοιπόν να συναγάγει κανείς απ' αυτό, ότι η μικρή Κορίν ήταν οπωσδήποτε καταδικασμένη να πεθάνει;

Χωρίς καμμία αμφιβολία, απάντησε ο καθηγητής Οέ. Το παιδί αυτό δεν συγκέντρωνε περισσότερες πιθανότητες, από μία στις δέκα, να ζήσει μέχρι ενός έτους. Η παραμόρφωση μάλιστα του δακτυλίου αποτελούσε στην περίπτωση της ένα σύνδρομο απ' τα πιο σοβαρά.

Μα για την κατηγορία τα πράγματα δεν ήταν τόσο απλά.

ΕΙΣΑΓΕΛΕΥΣ: *Σε πόσες περιπτώσεις, οι γονείς σκότωσαν τα παιδιά τους ύστερα απ' την διαπίστωση ότι δεν ήταν βιώσιμα; Σε πόσες περιπτώσεις οι γονείς απαρνήθηκαν αυτό που έφεραν με τη θέλησή τους στον κόσμο; Αλλοίμονο στην κοινωνία που θα επέτρεπε στους ανθρώπους της να σκοτώνουν τα παιδιά τους αν αυτά δεν ήταν αρτιμελή. Δε ζούμε σε πρωτόγονη κατάσταση. Εχουμε μυαλό και κρίση. Δεν είμαστε ζώα. Αλλά*

και τα ζώα είναι πιο αρμονικά στο οικογενειακό τους περιβάλλον. Κανένα ζώο δεν σκότωσε το παιδί του επειδή κούτσαινε, αλλοιθώριζε ή δεν έβλεπε. Οι κατηγορούμενοι διέπραξαν έγκλημα. Από τα μεγαλύτερα εγκλήματα. Υπάρχει λογική στην πράξη τους; Ασφαλώς όχι. Είναι ένοχοι και πρέπει να τιμωρηθούν. Εσείς, όμως, ως επιστήμων, μπορείτε να μας πείτε, πόσες περιπτώσεις έχετε υπ' όψη σας, που οι γονείς σκότωσαν τα παιδιά τους με το αιτιολογικό ότι δεν ήσαν βιώσιμα;

Ο καθηγητής Οέ υποχρεώθηκε να παραδεχθεί ότι δεν γνώριζε κιαμιά περίπτωση. Μα, όπως παρετήρησε μετά η υπεράσπιση, το ερώτημα είχε τεθεί σωστά; Δεν θα έπρεπε καλύτερα να αναρωτηθεί κανείς σε πόσες περιπτώσεις τα νεογέννητα θανατώθηκαν χωρίς να το πληροφορηθεί η Δικαιοσύνη; Η, καλύτερα, σε πόσες περιπτώσεις η αρμοδία Αρχή είχε κλείσει τα ματια;

Η ερώτηση αυτή, στην οποία φυσικά δεν μπορούσε να δοθεί καμιά απάντηση, περιέκλειε ωστόσο όλο το βάθος του θλιβερού προβλήματος. Γιατί το εκπληκτικό στην υπόθεση της Λιέγης, ήταν η απίστευτη συρροή περιστατικών που είχαν καταστήσει αδύνατη την απόκρυψή της. Οι πράξεις των κατηγορουμένων - κι αυτό ακριβώς συνηγορούσε υπέρ της πλήρους αγνότητάς τους - πρόδιδαν απίθανη αδεξιότητα κι αφέλεια. Συγκεκριμένα του γιατρού Καστέρ. Παραδίδει στον πατέρα μια πρώτη θανατηφόρο συνταγή για ενέσεις Λουμινάλ, μα τρέχει αμέσως να την ακυρώσει, με τη σκέψη ότι η μέθοδος αυτή μπορεί να αφήσει ίχνη. Προβάλλει επίσης το επιχείρημα ότι μόνο η μητέρα έχει δικαίωμα να αποφασίσει για την τύχη του μωρού.

Όταν, στις 29 Μαΐου, έρχεται η μητέρα με τη σειρά της να τον παρακαλέσει, αυτός ξέρει ότι το προσωπικό της κλινικής έχει ήδη μυριωθεί τα όσα ετοιμάζονται κι ότι ο παιδίατρος Βέρτ έχει απειλήσει να προειδοποιήσει την Δικαιοσύνη.

Ο Καστέρ παρ' όλα αυτά υπογράφει νέα συνταγή, ενώ μάλιστα θα μπορούσε ωραιότατα να περιέλθει το θανατηφόρο φάρμακο στα χέρια των ενδιαφερομένων με προφορική του μόνο εντολή, οπότε δεν θα υπήρχαν στοιχεία εναντίον του.

Υστερα έρχεται η πάλι συνειδήσεως του γιατρού Ερπέν.

Ο Ερπέν ήταν ο οικογενειακός γιατρός των Βαντεπύ. Αυτόν καλούν πρωϊ-πρωϊ για να διαπιστώσει το θάνατο του παιδιού.

Ο γιατρός Ερπέν αγνοεί το τραγικό μυστικό, μα όταν σκύβει πάνω απ' την κούνια βλέπει ότι το προσωπάκι του μωρού είναι μπλάβο. Στην αρχή υποθέτει ότι το έσκασαν με κανένα μαξιλάρι και για περισσότερη ασφάλεια ζητεί στον κ. Βαντεπύ να μείνει μόνος μαζί του. Αυτός ομολογεί απ' την πρώτη στιγμή ότι η γυναίκα του έχει ανακατέψει βαρβιτουρικά με το ζαχαρωμένο νερό

του μπιμπερόν.

Ο ίδιος δεν ήταν και τόσο σύμφωνος μ' αυτή τη λύση, μα δεν είχε τολμήσει ν' αντιταχθεί στη θέληση της γυναίκας του, της πεθεράς του, καθώς και της αδελφής της γυναίκας του και του συζύγου της. Στα τελευταία, είχε καταλήξει κι αυτός στη σκέψη ότι αυτή ήταν η καλύτερη λύση, ότι τουλάχιστον το παιδί δεν θα υπέφερε σ' όλη του η ζωή.

Κάτοχος τώρα του τρομερού μυστικού, ο γιατρός Ερπέν βρίσκεται σε τρομερά δύσκολη θέση. Ζητεί μια προθεσμία να σκεφθεί ώπου να υπογράψει το πιστοποιητικό του θανάτου. Ο πρόεδρος απορεί:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γιατί προθεσμία;

ΕΡΠΕΝ: Γιατί δεν ήταν δική μου δουλειά να υποβάλλω μήνυση εναντίον τους. Ζήτησα τη συμβουλή ενός πιο ηλικιωμένου συναδέλφου μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μα, δεν έχετε τη νομική υποχρέωση, τη στιγμή που αντιλαμβάνεστε ένα τέτοιο πράγμα, να γράψετε βίαιος θάνατος;

ΕΡΠΕΝ: Αυτό εν τέλει έγραφα. Μα αν ο κ. Βαντεπύ δεν μου είχε τίποτα αναφέρει, αν ήμουνα βέβαιος, ότι μόνο εγώ ήξερα, τότε θα είχα δώσει ένα πιστοποιητικό για φυσιολογικό θάνατο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το πιστεύετε αυτό;

ΕΡΠΕΝ: Το πιστεύω και θα το έκανα. Θα έδινα πιστοποιητικό για φυσιολογικό θάνατο.

Η κουβέντα αυτή ήταν βαρειά από σημασία και θα την είχε ασφαλώς πολύ ζυγίσει μέσα του ο γιατρός πριν να προβεί στην ένορκη κατάθεσή του. Πάντως, η αίθουσα δονήθηκε από χειροκροτήματα, πράγμα που ανάγκασε τον πρόεδρο να διατάξει την εκκένωσή της.

Όταν ο εισαγγελεύς άρχισε την αγόρευσή του, ή απόφαση ουσιαστικά εκ μέρους των ενόρκων, είχε ληφθεί.

Το κατηγορητήριο του κ. Καππυέν συνοψιζόταν σε δύο ουσιώδεις φράσεις: *Με ποιο δικαίωμα μπορεί ν' αποφασίσει κανείς για έναν άνθρωπο ότι είναι καλύτερο γι' αυτόν να μη ζήσει; Και με ποιο δικαίωμα ο γιατρός Καστέρ είχε καταδικάσει σε θάνατο ένα παιδί χωρίς καν να τό έχει δει;*

Στην αγορευση του, ο εισαγγελεύς αντιπαράθεσε στη Σουζάν Βαντεπύ και την οικογένειά της, τις χιλιάδες των γονέων που σε ανάλογες περιπτώσεις είχαν αναλάβει με κουράγιο τον αγώνα και δεν είχαν αποδειχθεί άνανδροι. Και, σαν για να διευκολύνει θαρρείς τους ενόρκους, προσέφυγε και σ' ένα παλαιό δεδικασμένο: αναφέρθηκε συγκεκριμένα στην υπόθεση Υζάρ που είχε δικασθεί στο Κακουργιοδικείο του Παρισιού. Επρόκειτο για ένα ανώμαλο παιδί, που είχε ανατραφεί απ' τους γονείς του μέχρις ηλικίας δεκατεσσάρων ετών, και που ο πατέρας θανάτωσε όταν βεβαιώθηκε ότι η κατάσταση αυτή ήταν ανθρωπίνως αδύνατο να παραταθεί. Ο ένοχος πατέρας είχε

φυσικά καταδικασθεί, αλλά σε τριετή φυλάκιση με αναστολή. Ουσιαστικά δηλαδή του είχε επιβληθεί μία ποινή για τον τύπο.

Στο Κακουργιοδικείο της Λιέγης ωστόσο δεν μπορούσε να γίνεται λόγος για ανάλογη ποινή. Στο Βέλγιο, πράγματι, η αναστολή δεν παραχωρείται πάρα μόνον εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα και η επιβληθείσα ποινή δεν υπερβαίνει τα δύο χρόνια.

Στο κακούργημα, όμως, η ελάχιστη ποινή είναι τρία χρόνια. Κατά συνέπεια αν οι ένορκοι απαντούσαν ναι στις ερωτήσεις που θα τους έθετε το δικαστήριο, η ελάχιστη ποινή που θα επεβάλλετο στους κατηγορουμένους θα ήταν και πάλι τριετής. Το επιχείρημα αυτό το άρπαξε η υπεράσπιση, η οποία ετόνισε ότι θα ήταν απάνθρωπο αν σε έναν ήδη μεγάλο πόνο προσετίθετο κι ένας δεύτερος.

Μα ήταν και άλλοι συντελεστές που ωθούσαν τα πράγματα προς την απαλλαγή.

Σ' όλη τη διάρκεια της δίκης, δεν υπήρξε ούτε ένας κάτοικος της Λιέγης που να έχει ταχθεί υπέρ καταδίκης των κατηγορουμένων. Κι όσοι ακόμη διαφωνούσαν με τη θανάτωση του παραμορφωμένου νεογέννητου, απέκρουαν με αποτροπιασμό την καταδίκη των ενόχων γονεών και του γιατρού.

Ο εισαγγελέας, από στιγμή σε στιγμή κέρδιζε έδαφος στην αίθουσα. Η αγορευση του ήταν καθαρή, κρυστάλλινη, πειστική. Τόσο το ακροατήριο όσο και τα υπόλοιπα κύρια πρόσωπα της συνταρακτικής αυτής δίκης παρακολουθούσαν με αφάνταστη προσοχή την κάθε του φράση.

Ήταν μια αγόρευση, από τις ωραιότερες, έγραψαν οι εφημερίδες, που θα μείνει για παράδειγμα. Εκείνη τη στιγμή δεν μιλούσε μόνον ο αντιπρόσωπος του νόμου, αλλά και ο άνθρωπος. Τα συναισθήματα, στιγμές κέρδιζαν, στιγμές έχαναν, αλλά τελικά, μετά τη σύσκεψη των ενόρκων και την απαλλακτική απόφαση, το τι έγινε, είναι δύσκολο να γραφεί.

Εκαντοντάδες μάτια κάρφωναν τον Εισαγγελέα. Όλες οι καρδιές χτυπούσαν και όλοι περίμεναν το τέλος. Ενα τέλος που θα ικανοποιούσε.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ: Υπάρχει πολύς πόνος στην καρδιά μιας μητέρας. Πόνος σκληρός, όταν βλέπει το νεογέννητό της να υποφέρει. Το μυαλό της θολώνει, σκέφτεται το αύριο, όχι το σήμερα. Σκέφτεται όταν τα χρόνια θα περάσουν και το παιδί θα μεγαλώσει. Μεγαλώνοντας το παιδί, διπλάσιάζονται και οι πόνοι. Οι πόνοι γίνονται τραγωδία. Αλλά, με τι καρδιά, με τι κουράγιο παίρνει την απόφασή της; Το χέρι της είναι σταθερό όταν βάζει το μπιμπερόν, με το δηλητήριο, στο στόμα του νεογέννητου. Ούτε τύψεις, ούτε οίκτος, ούτε μητρική στοργή. Όλα γίνονται προμελετημένα. Ο γιατρός, κατά την αντίληψή του ότι το παιδί δεν θα ζήσει για πολύ, δίνει τη μοιραία

συνταγή. Ο πατέρας δέχεται την πράξη και η μητέρα εκτελεί. Μια αλυσίδα υπευθυνοτήτων, που βαρφαίνει όλους, ιδίως τη μητέρα. Αυτή θα έπρεπε ν' αντισταθεί ή δυνατόν να θυσιαστεί η ίδια παρά να κόψει το νήμα της ζωής απ' το παιδί της. Υπάρχει κανένα ελαφρυντικό; Όλα είναι κατά. Μπροστά στο νόμο οι συναισθηματισμοί δεν έχουν θέση. Θέση έχει η συνείδηση. Αυτή μας ελέγχει. Η κ. Βαντεπύ στάθηκε ψυχρή. Δεν λύγισε. Προχώρησε αποφασιστικά κι' έδωσε τέρμα. Δολοφόνησε το παιδί της.

Προτού ακόμη τελειώσει η αγόρευση, η αίθουσα δονείται από φωνές. Η αφοσίωση όλων στα λόγια του Εισαγγελέα διακόπτεται, στη λέξη **δολοφόνησε το παιδί της**. Οι άνθρωποι, που μέρες παρακολουθούσαν όλη τη διαδικασία έχουν ήδη πάρει την απόφασή τους. Με κόπο ο Εισαγγελέας τελειώνει:

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ: Οι κύριοι ένορκοι θα βάλουν το χέρι στην καρδιά τους και θ' αποφανθούν.

ΑΕΩΟΙ

Η σύσκεψη των ενόρκων κράτησε παρ' όλα αυτά, μία ώρα και σαρανταπέντε λεπτά. Ήταν πολύ για όσους εύχονταν την απαλλαγή. Μα μόλις επέστρεψαν στην αίθουσα, το μειδίαμα ορισμένων ενόρκων κατέστησε αντιληπτό ότι είχε θριαμβεύσει η κατανόηση και η επιείκεια.

Είναι αδύνατο να λησμονηθεί ποτέ η συγκίνηση που επεκράτησε όταν, σαν χορδή τόξου, αντιδονούσε κάθε φορά το όχι στις ερωτήσεις που είχαν υποβληθεί στους ενόρκους. Ούτε η ασύλληπτη φασαρία που επεκράτησε όταν έγινε πιά αντιληπτό ότι επρόκειτο για πλήρη απαλλαγή. Αυτές οι φωνές, αυτός ο συνωστισμός, αυτοί οι προβολείς που άναβαν από παντού σαν ήλιοι ευσπλαχνίας! Πολλοί έτρεχαν στα παράθυρα για ν' αναγγείλουν την χαρμόσυνη είδηση στο πλήθος έξω που με αγωνία είχε επί ώρες πολιορκήσει το δικαστικό μέγαρο.

Δεν τολμά να φαντασθεί κανείς τι θα επακολουθούσε αν η απόφαση έβγαине καταδικαστική.

Η Σούζαν Βαντεπύ φιλούσε τον άνδρα της, η Μονίκ ντέ Λά Μάρκ, τη μητέρα της. Παραπέρα, ο γιατρός Καστέρ είχε πάρει το χέρι του συνηγόρου του και το κρατούσε σφιχτά στο δικό του. Οι ερωτήσεις που του υποβάλλονταν απ' τους δημοσιογράφους που είχαν τρέξει κοντά του, δεν ήταν νομικής φύσεως. Ήθελαν να μάθουν αν σε ανάλογη μελλοντική περίπτωση θα έπαιρνε και πάλι την ίδια απόφαση. Κι ο γιατρός Καστέρ χωρίς να ταραχθεί αποκρίθηκε:

Επρόκειτο για ειδική περίπτωση και για ειδικές συνθήκες. Αυτό που εμένα μου φαίνεται σοβαρότερο είναι μήπως η ετυμηγορία αυτή που μας αγγέλαξε θεωρηθεί νομολογία. Είμαι πρωτ' απ' όλα γιατρός: η επιθυμία μου είναι να εξακολουθήσω ν' αφιερώνομαι στη μείωση του ανθρώπινου πόνου και στην προστασία της ζωής.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Επιμέλεια: Τμήμα Ιστορίας της Ελληνικής Αστυνομίας

Η σύλληψη εγκληματιών και η απονομή δικαιοσύνης απ' την Αστυνομία στα 1825

Η επανάσταση του 1821 έθεσε, ευθύς από τη στιγμή της έκρηξής της, το πρόβλημα της πολιτικής οργάνωσης και διοίκησης των περιοχών, που απελευθερώνονταν. Βέβαια υπήρχε έτοιμος, και μάλιστα με επιτυχία δοκιμασμένος, ο θεσμός της τοπικής αυτοδιοίκησης (δημογέροντες, προεστοί, κ.λπ.), όμως έμενε ανοικτό το πρόβλημα της Κεντρικής Διοίκησης και της σχέσης της με την κοινωνική δυναμική στο συγκεκριμένο χώρο, όπου τελικά επικράτησε η λύση της ενισχυμένης κεντρικής εξουσίας.

Με το Πολύτευμα της Επιδαύρου η διακυβέρνηση ανατέθηκε στο Εκτελεστικό Σώμα. Συστήθησαν Υπουργεία, ανάμεσα στα οποία κι εκείνο της Αστυνομίας, τα οποία όμως είχαν μάλλον διεκπαιρωτικό ρόλο, αφού κάθε εξουσία πήγαζε από το Εκτελεστικό. Αυτό διόριζε όλους τους υπαλλήλους και αποφάσιζε για σοβαρά θέματα.

Η αστυνόμευση, αν και αρχικά ανατέθηκε στην τοπική αυτοδιοίκηση με τον Οργανισμό της Πελοποννησιακής Γερουσίας, στο τέλος περιήλθε στην κεντρική εξουσία. Αυτό δε σημαίνει πως οργανώθηκε και λειτούργησε άψογα κάποια κεντρική διοίκηση. Κάθε άλλο μάλιστα. Συχνά η εξουσία της κυβέρνησης δεν έφτανε έξω από τα τείχη του Ναυπλίου, ενώ κι εκεί το ένα Υπουργείο επενέβαινε στις υποθέσεις του άλλου και δεν ήταν λίγες οι περιπτώσεις, που οι διαφορές μεταξύ των Υπουργείων έφταναν στο Εκτελεστικό Σώμα για επίλυση.

Σε μια τέτοια υπόθεση αναφέρεται και το έγγραφο, που ακολουθεί και το οποίο προέρχεται από την αρχαιακή ενότητα Μινιστέριο της Αστυνομίας των Γενικών Αρχείων του Κράτους (φάκελλος 21). Στην προκειμένη περίπτωση το Υπουργείο του Δικαίου αμφισβητεί α) το δικαίωμα της Αστυνομίας -ακόμη και σε περιπτώσεις αυτοφώρων εγκλημάτων!!- να συλλαμβάνει τους δράστες, χωρίς προηγούμενη διαταγή Υπουργείου και β) το δικαίωμα της Αστυνομίας να επιλύει ποινικές και αστικές διαφορές, είτε μόνη είτε διαμέσου επιτροπών. Εδώ είναι ανάγκη να τονισθεί, ότι το Υπουργείο (Μινιστέριο) της Αστυνομίας δεν είχε προβεί μέχρι τότε στην έκδοση κάποιου Κανονισμού ή άλλης διαταγής σχετικής με τις αρμοδιότητές του, ώστε οι εκτελούντες αστυνομική υπηρεσία να γνωρίζουν σαφώς τα καθήκοντά τους. Ο Γενικός Αστυνόμος Ναυπλίου, Κυριάκος Μώραλης, θεωρεί ότι οι ενέργειές του ήταν σύννομες και μέσα στη σφαίρα των καθηκόντων του, γι' αυτό και αντιτίθεται

στις απόψεις του Υπουργείου του Δικαίου.

Τα επιχειρήματά του δε στερούνται λογικής βάσης και δεν προσκρούουν στο περί δικαίου αίσθημα και τα κρατούντα έθιμα της εποχής εκείνης. Ιδιαίτερα κατά το δεύτερο σκέλος ο Γεν. Αστυνόμος στηρίζει την τακτική του στο έθιμο της αιρετοκρισίας, έθιμο με βυζαντινές, ίσως και παλιότερες, καταβολές, που στα χρόνια της τουρκοκρατίας αλλά και της επανάστασης έδινε λύσεις στις περισσότερες διαφορές. Κατ' αυτήν τα ενδιαφερόμενα μέρη επέλεγαν τους κριτές τους, συνυποσχόμενα εφαρμογή των αποφάσεών τους. Συνήθως οι κριτές ήσαν τρεις (ένας από κάθε μέρος και ο τρίτος από την εξουσία).

Τα αρχεία σιωπούν ως προς την τύχη της συγκεκριμένης διαφοράς. Φαίνεται, όμως, πως οι απόψεις του Αστυνόμου επικράτησαν. Ας δούμε λοιπόν το έγγραφο:

*Περ. Γ' Προσωρινή Διοίκησης της Ελλάδος
Αριθ. 417 Προς το Υπουργείον της Αστυνομίας
Η Γενική Αστυνομία Ναυπλίου.*

Κατά την υπ' αριθ. 697 απαίτησιν του Υπουργείου της Αστυνομίας, απαντά κατά την πρόσκλησιν του Υπουργείου του Δικαίου εις την υπ' αριθ. 940 αναφοράν του Θεοδώρου Εμμανουήλ ως ακολούθως:

Το Υπουργείον του Δικαίου ονομάζει φρικτήν και τάχρησιν, και αταξίαν της Γενικής Αστυνομίας, όπου δεσποτικώς και τυραννικώς, ως εξ υπερτάτης και απολύτου δυνάμεως κάμνει. Τοιαύτην φρικτήν κατάχρησιν η Γεν. Αστυνομία ολοτελώς αγνοεί και πολύ παράξενον φαίνεται, πόθεν μετεχειρίσθη ο Γεν. Αστυνόμος τον οποίον φρίττει το Υπουργείον δεσποτισμόν, και τυραννισμόν, ενώ αυτός ούτος ο Γεν. Αστυνόμος στοχάζεται ότι γνωρίζει κάλλιστα την σημασία της ελευθερίας, γεννηθείς και τραφείς πάντοτε ελεύθερος και φρίττει εκ του εναντίου την τυραννίαν κατά τούτο τουλάχιστον ο Υπουργός της Δικαιοσύνης έπρεπε να φυλάξη την θείαν εντολήν των προγόνων" μη δίκην δικάσης πριν αμφοίν μύθον ακούσης" και τότε να επιπλήττη δικαίως την Γεν. Αστυνομίαν.

"Το Υπουργείον, λέγει, διέταξε την Γεν. Αστυνομίαν να περιορισθή εις τα χρέη της και να γνωρίση τα καθήκοντά της, και αγνοείται, διατί δεν θέλει ν' ακούσῃ. Τα χρέη της τόσο καλὰ τα εκτελεί η Γεν. Αστυνομία,

ώστε δεν γνωρίζει εις τίποτε να τα παραβή και καθήκοντα διδόμενα εγγράφως η Γεν. Αστυνομία εισέτι δεν είδε, τα οποία όταν υπερπηδήση, να γνωρίζει ότι σφάλει. Όθεν κατά τούτο αδικώς φρίττει το Σ. Υπουργείον εις τα της Αστυνομίας.

Η Γεν. Αστυνομία δεν έχει κανέν δικαίωμα να φυλακώνη ουδένα πολίτην, αν πρώτον δεν διαταχθή, και ενώ τους διατεταγμένους δεν φυλάττει, αδιατάκτως να φυλακώνη άλλους αγνοείται (.....) . Η Γεν. Αστυνομία έχει δικαίωμα να φυλακώνει έκαστον πολίτην χωρίς εξαίρεσιν ατακτήσαντα, και απειθήσαντα και αν τούτο το δικαίωμα της αφαιρεθῇ, ο Γεν. Αστυνόμος τότε θέλει καταστήσει εις απορίαν, ότι ή τα πολιτισμένα ευρωπαϊκά έθνη δεν ηξεύρουν ακόμη τί κάμνουν, των οποίων όλων αι Αστυνομίαι προσέχουν εις τας αταξίες και φυλακύνουσαι τους ατακτούντας αναφέροντας, καλούσης της περιστάσεως όπου ανήκει, καθώς γνωρίζω κάλιστα ότι κάμνει και η Γεν. Αστυνομία Ναυπλίου αναφερομένη προς τον οποίον εξαρτάται κλάδον, ή οι Έλληνες εν εκ των δύο, ή νέου είδους Αστυνομίαν σπεύδουν συστήσουν ή ακόμη δεν έβαλαν εις πράξιν να μιμώνται τα της Αστυνομίας των εθνών εκείνων, καθώς επιθυμούν να προσαρμόζουν ευφυώς εις τας πράξεις των όλα τα λοιπά λαμπρά έθιμά των. Καί αν το Υπουργείον του Δικαίου αγνοεί, δια τούτο" τι πρέπει να είπη έκαστος δια την ελευθερίαν του;" Επίσης είναι αγνοούμενον και παρά της Γενικής Αστυνομίας τι πρέπει να είπη έκαστος δια την ασφάλειάν του, διότι, αν τούτο δοθῇ, καθείς θέλει λαμβάνει άδειαν να φονεύη, να κλέπτη, να θύη και απολύη και όσον να ιδεασθούν τα Υπουργεία, ενώ μάλιστα υστερούντες κατά το παρόν και εκτελεστικής δυνάμεως, πριν προφθάση των Υπουργείων διαταγή προς την Αστυνομίαν, κατά το νόημα του Υπουργείου του Δικαίου "αν πρώτον δεν διαταχθή", οι ατακτήσαντες δραπετεύουσι και τότε τω όντι αγνοείται "τι πρέπει να είπη έκαστος δια την ασφάλειάν του" και εν ταυτώ ερωτά η Γενική Αστυνομία! άραγε δι' αυτήν την κατάχρησιν φρίττει το Υπουργείον του Δικαίου;

Δια δε το ότι δεν φυλάττει τους διατεταγμένους όταν η Γενική Αστυνομία είχε διαταγήν από τον πρώην Υπουργόν της Αστυνομίας να μη δέχεται τινά εις φύλαξιν αν δεν στέλλεται από το Υπουργείον τούτο, ερωτά πάλιν η Γενική Αστυνομία, εις ποίον εχρεώσκει να υπακούσῃ! Εις το Υπουργείον του Δικαίου, ή εις εκείνο όθεν εξαρτάται;

"Η υπόθεσις αυτή, λέγει, ανήκει εις το Δικανικόν" ως φαίνεται του Θεοδώρου Εμμανουήλ. Πλην και άλλοτε η Γενική Αστυνομία απεκρίθη εις το Υπουργείον του Δικαίου, ότι καμμίαν δικανικήν υπόθεσιν δεν προσκαλεί. Εν ταυτώ δε στοχάζεται σκληρόν και άδικον ν' αποβάλῃ τους οικειθελώς ερχομένους, ενώ μάλιστα πολλάκις λέγει εις τοιούτους, αν δεν ευχαριστείσθε εις την απόφασιν της Αστυνομίας, πηγαίνετε εις τα ανώτερα κριτήρια, καθώς δεν ημπορεί το Υπουργείον του Δικαίου ν' αρνηθῇ, ότι δεν εστάλησαν πολλοί τοιούτοι. Όθεν και κατά τούτο αδικεί την Γενικήν Αστυνομίαν να φρίττη το Υπουργείον, ενώ μάλιστα ημπορεί να έχη δικαίωμα να

εξισάξη οποιανδήποτε υπόθεσιν, όταν ευχαριστώνται τα μέρη και ενώ, όχι μόνον η Αστυνομία, αλλά και καθ' εις πολίτης έχει δικαίωμα νά εξισάξη όταν συμφωνούν οι διαφερόμενοι. Μάλιστα αν της εσηκώνετο αυτό το βάρος ήθελε λάβει άκραν ευχαρίστησιν.

Ή αν εις την υπόθεσιν του Θεοδώρου Εμμανουήλ φρίττει τό Υπουργείον, έπρεπε πρώτα να μάθῃ την αιτίαν παρά της Γενικής Αστυνομίας και ούτω να την κατηγορή δικαίως. Όθεν κατά χρέος η Γενική Αστυνομία παραστένει εις το Υπουργείον της Αστυνομίας την υπόθεσιν ταύτην πώς έτρεξεν:

Ο Κύριος Πονηρόπουλος κράζει τον Γενικόν Αστυνόμον, και του παραδίδει έγγραφον λογαριασμόν, διαφοράν μεταξύ του Θεοδώρου Έμμανουήλ και άλλων, και διατάττεται να την τελειώσῃ. Μετακαλείται ο Θεόδωρος Εμμανουήλ, και του λέγει την απόφασιν του Υπουργού, και επειδή, ως έλεγεν είχαν απορίες και δυσκολίες εις τους λογαριασμούς, ο Γεν. Αστυνόμος εμπιστεύεται εις αυτόν το οποίον ο Υπουργός του παρέδωκεν έγγραφον, και του λέγει εν ταυτώ ότι μετά δύο ή τρεις ημέρας να το φέρῃ. Επέρασαν δύο, δέκα, είκοσι ημέρες, ένας μήνας και επέκεινα. Ζητεί ολοένα το έγγραφον ο Γενικός Αστυνόμος, επειδή του εξητείτο και από τον Υπουργόν της Οικονομίας, και έξαφνα του παρρησιάζει την σουλτανικήν και αυθάδη ταύτην αναφοράν, της οποίας περικλείεται αντίγραφον.

Ερωτάται τώρα το Υπουργείον της Αστυνομίας! Τι εχρεώσκει ο Γενικός Αστυνόμος εις τούτο να πράξη; Δεν έπρεπε να επιφέρῃ εις αυτόν βίαν δια να λάβῃ οπίσω το οποίον του εμπιστεύθη έγγραφον, και έγγραφον παραδιδόμενον από ένα Υπουργόν, και να το παραδώσῃ εις εκείνον, παρά του οποίου το ενεπιστεύθη; Η τιμότης τουλάχιστον και ο χαρακτήρ του Γενικού Αστυνόμου είναι τοιούτος, καθώς αναγκαίως πρέπει να είναι και έκάστου Διοικητικού μέλους και κατά τούτο γνωρίζει ότι παρέβῃ τα χρέη του, παραδούς έγγραφον εις τοιούτον, παραδιδόμενον από Υπουργόν, δια τούτο τον εφυλάκωσε και πάλιν ζητεί άφευκτα το οποίον του παρέδωκε έγγραφον. Και όταν δεν το φέρει θέλει πάλιν τον φυλακώσῃ. Περί του οποίου προειδοποιεί το Υπουργείον τούτο, και στοχάζεται ότι δεν παραβαίνει τα χρέη του, επειδή καθάπτεται η υπόληψις όχι μόνον του ατόμου του Μώραλη αλλά και της Γενικής Αστυνομίας να χάνονται τοιαύτα έγγραφα απ' αυτήν. Δια το οποίον παρακαλεί το Υπουργείον να παραδοθῇ ο τοιούτος, και δια τας οποίας προσήψεν κατηγορίας και εις την Γενικήν Αστυνομίαν. Και το Υπουργείον του Δικαίου ημπορεί να αναφερθῇ δια τοιαύτας, ως λέγει, φρικτάς καταχρήσεις της Γενικής Αστυνομίας, όπου αγαπά.

Τη 7η Απριλίου 1825: Ναύπλιον.

Ο Γενικός Αστυνόμος Ναυπλίου
(ΤΣ) Κ. Μώραλης

Ο Γραμματεὺς της Αστυνομίας
Κ. Κριτοβουλίδης.

Δημήτριος Ζώτος
Αστυνόμος Β'

Ένας ...πρίγκιπας "μύρισε" 2,5 τόνους χασίς

Ένας ...πρίγκιπας "μύρισε" τον αργό θάνατο, που έκρυβε σε τόνους στα σπλάχνα του το συριακό μότορσιπ "Αλί", που βρισκόταν στο λιμάνι του Πειραιά.

Ο ειδικά εκπαιδευμένος σκύλος της Υπηρεσίας Δίωξης Ναρκωτικών της ΕΛ.ΑΣ, ένα μαύρο λαμπραντόρ, που ακούει στο όνομα "Πρινς" (πρίγκιπας), εντόπισε στο πρωαίο στεγανό του πλοίου, μεγάλη ποσότητα χασίς, συσκευασμένου σε πλάκες και κλεισμένου μέσα σε μαύρες σαμπρέλες και δέματα.

Η ανακάλυψη του ύποπτου μότορσιπ "Αλί", 550 κύβων, έγινε μετά από επείγον και απόρρητο σήμα της Ιντερπόλ προς τις ελληνικές αρχές.

Η πληροφορία έλεγε ότι πλοίο με το όνομα "Σκόνερ 1", που ήταν ύποπτο για μεταφορά λαθρομεταναστών, θα μετέφερε από το Λίβανο στην Αδριατική θάλασσα μεγάλη ποσότητα χασίς, που προορισμό θα είχε τη γειτονική μας Ιταλία.

Αμέσως, σκάφη του Λιμενικού άρχισαν να "χτενίζουν" τις ελληνικές θάλασσες για τον εντοπισμό του "Σκόνερ 1".

Όλες οι προσπάθειες, όμως, έπεσαν στο κενό καθώς ο Λιβανέζος καπετάνιος Μεχιάρ Αμπταλάχ, 30 χρονών, αφ'ενός έπλεε στα διεθνή ύδατα και αφ'ετέρου, εφήρμοσε το γνωστό κόλπο των "κοντραμπατζήδων". Αλλάξε το όνομα του μικρού μοτορσιπ και το μετονόμασε "Αλί". Έτσι το πλοίο έπλεε ανενόχλητο στις ελληνικές θάλασσες.

Όμως, το συριακό μότορσιπ βρέθηκε να πλέει με σφοδρή θαλασσοταραχή, λίγα μίλια έξω από τον Αγιο Κοσμά. Η μικρή μηχανή του δεν άντεξε στη φουρτούνα και ο πλοίαρχός του αναγκάστηκε να ζητήσει βοήθεια από τις λιμενικές αρχές.

Πράγματι, βρέθηκε κοντά του το ρυμουλκό "Σταρ", το οποίο και το ρυμούλκησε στο λιμάνι του Πειραιά.

Νέα όμως πληροφορία έλεγε ότι, το πλοίο "Αλί", που ήταν δεμένο στην ακτή Ξαβερίου, δεν ήταν και τόσο "καθαρό". Έτσι δόθηκε εντολή για επιχείρηση. Οπλισμένοι αστυνομικοί και λιμενικοί, μαζί με τον "Πρινς", ανέβηκαν επάνω στο σκάφος και άρχισαν εξονυχιστική έρευνα.

Όταν ο σκύλος έφτασε στα στεγανά της πλήρης αντέδρασε στην οσμή των ναρκωτικών. Αμέσως ανοίχτηκε ο χώρος του στεγανού και άρχισαν να έρχονται στο φως οι σαμπρέλες με το χασίς. Μεταφέρθηκαν από το πλοίο στο κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιά 37 δέματα με σαμπρέλες που περιείχαν χασίς πρώτης ποιότητας σε πλάκες και 2,5 κιλά ηρωίνης.

Τα ναρκωτικά μεταφέρθηκαν με δρακόντεια μέτρα ασφάλειας από τον Πειραιά στη Χαλβουργική, στον Ασπρόπυργο, όπου και παραδόθηκαν στις φλόγες των καμινιών, παρουσία του Εισαγγελέα Πειραιά, αστυνομικών, λιμενικών και υπαλλήλων της Διεύθυνσης Υγεινής της νομαρχίας Πειραιά.

Χρήμα, σεξ και ...θάνατος

Χρήμα και σεξ είναι το εκρηκτικό μείγμα, που οδήγησε ένα νεαρό δικηγόρο του Πειραιά να κατακρεουργήσει με 20 μαχαιριές μέσα στο σαλόνι του σπιτιού της τη 42χρονη φαρμακοποιό Αμαρυλλίδα Στελλάκη.

Μετανιωμένος και κάτω από τις οργισμένες κραυγές εκατοντάδων Πειραιωτών, ο 28χρονος Σόλων Οικονόμου έκανε την αναπαράσταση του ανατριχιαστικού εγκλήματός του.

Ο Οικονόμου ήταν δικηγόρος της οικογενείας Στελλάκη, χειριζόμενος κυρίως θέματα οικονομικά και ακίνητης περιουσίας. Ισχυρίζεται ότι έφτασε στο έγκλημα, όταν τον έπιασε ξαφνικά αμόκ, επειδή η Στελλάκη τον υποχρέωσε σε ερωτικές πράξεις, παρά τη θέλησή του.

Με τη Στελλάκη γνωρίστηκε πριν από αρκετούς μήνες, μέσω ενός συναδέλφου του. Επειδή η φαρμακοποιός είχε δυσκολία στις μετακινήσεις -έπασχε από σκλήρυνση κατά πλάκας- πήγαινε ο ίδιος στο σπίτι της για υπογραφή συμβολαίων και άλλους καθαρά επαγγελματικούς λόγους.

Αρκετές φορές κατά τους ισχυρισμούς του η Στελλάκη του έκανε προτάσεις για σύναψη ερωτικών σχέσεων, αλλά αυτός τις απέκρουε.

Ωστόσο, υπάρχουν δύο σοβαρά ντοκουμέντα που αν δεν ανατρέπουν πλήρως τον παραπάνω ισχυρισμό, πάντως τον εξασθενούν σημαντικά.

α) Φεύγοντας από το σπίτι της φαρμακοποιού, ο δικηγόρος πήρε μαζί του το τσαντάκι της

που περιείχε τραπεζικό βιβλιário, με καταθέσεις ύψους 19 εκατομμυρίων δραχμών.

Υπογραμίζεται, ότι ο Οικονόμου είχε πληρεξούσιο από τη Στελλάκη, για να κάνει αναλήψεις χρημάτων.

Β) Σε όλη τη διάρκεια των ερωτικών πράξεων, αλλά και του εγκλήματος, ο φονιάς φορούσε μαύρα πέτσινα γάντια, προφανώς για να μην αφήσει αποτυπώματα.

Για να σκοτώσει τη Στελλάκη, ο Οικονόμου της κτύπησε το κεφάλι πολλές φορές στο πάτωμα, της κατάφερε 17 μαχαιριές σε διάφορα σημεία του σώματος, της ξανακτύπησε το κεφάλι στο πόδι του πιάνου και τέλος της κάρφωσε το μαχαίρι στην καρδιά, αφού της έκοψε το λαιμό.

Ισχυρίζεται ότι πήρε μαζί του το τσαντάκι με το βιβλιário καταθέσεων του θύματος, για να εμφανιστεί η υπόθεση ως ληστεία και να στραφούν προς αυτή την κατεύθυνση οι έρευνες.

Στο σπίτι του δολοφόνου βρέθηκαν γεμάτα αίματα τα γάντια, τα παπούτσια του, το πουκάμισο και η γραβάτα του.

Σημειώνεται ότι ο Οικονόμου είχε 5 χρόνια σοβαρή σχέση με μιά κοπέλα, με την οποία θα παντρευόταν μέσα στο 1991.

Κληρονόμοις κι ...έμπλεξαν

Η "κληρονομιά" που άφησε ο 34χρονος Χρήστος Τσουκαλάς που πέθανε από χρήση ναρκωτικών, στους γονείς, στην αδελφή και στον ανηψιό του ήταν 700 γραμμάρια ηρωίνης και 300 γραμμάρια χασίς.

Οι "κληρονόμοι" του, αμέσως μετά το θάνατό του, δεν άφησαν την ευκαιρία να πάει χαμένη, αν και ο λευκός θάνατος είχε "χτυπήσει" και το δικό τους σπίτι.

Για να μην κινήσουν τις υποψίες της αστυνομίας, απέκρυψαν το θάνατό του από τις Αρχές και παρά το πένθος τους, άρχισαν να αναζητούν αγοραστές για να πουλήσουν το λευκό θάνατο.

Αλλωστε, ποιος θα μπορούσε να υποψιαστεί τους μαυροφορεμένους γονείς, ότι θα έβγαιναν στην πιάτσα αναζητώντας αγοραστές για να διοχετεύσουν την ηρωίνη;

Η απειρία τους όμως με τα κυκλώματα των

ναρκωτικών και με τη διακίνηση τους "πρόδωσε" και η Υποδιεύθυνση Δίωξης Ναρκωτικών βρήκε την άκρη για να φέρει στην επιφάνεια την ανατριχιαστική αυτή ιστορία.

Οι αστυνομικοί άρχισαν να παρακολουθούν τα μέλη της οικογένειας και διαπίστωσαν ότι είχαν επαφές με πολλούς ύποπτους για ναρκωτικά.

Μετά από έρευνα που έκαναν αστυνομικοί στο σπίτι όπου διέμενε η οικογένεια, στην οδό Δεληγιάννη 47 στο Μπουρνάζι, συνελήφθησαν οι γονείς του 34χρονου που πέθανε από τα ναρκωτικά, Φώτης Τσουκαλάς 64 χρόνων και Λαμπρινή Τσουκαλά 57 χρόνων, η αδελφή του Δ.Μπαλτά και ο 20χρονος ανιψιός του Παν. Μπαλτάς.

Στο κρεβάτι του Παναγιώτη Μπαλτά, βρέθηκαν επιμελώς κρυμμένες οι ποσότητες των ναρκωτικών, ενώ κατασχέθηκαν επίσης δύο βιβλιάρια τραπεζής με καταθέσεις ύψους 4 εκατομμυρίων 800 χιλιάδων δραχμών που προήρχοντο από εμπόριο ναρκωτικών.

Ο 34χρονος Χρήστος Τσουκαλάς ήταν σεσημασμένος στην αστυνομία για εμπόριο ναρκωτικών.

Ο θάνατος ερχόταν από τη ...Συρία

Άλλος ένας Λιβανέζος, μέλος της μεγάλης σπείρας που διακινεί ηρωίνη από τις χώρες της Μέσης Ανατολής στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, συνελήφθη και στη βαλίτσα του βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 2 κιλά ηρωίνης που η αξία τους υπερβαίνει τα 30 εκατομμύρια δρχ.

Πρόσφατα είχε συλληφθεί με 2,5 κιλά ηρωίνης στην κατοχή του, άλλος ένας Λιβανέζος, ο Τζαμάλ Ντάχμαν, μέλος της ίδιας σπείρας.

Ο δεύτερος Λιβανέζος Τζώρτζ Φαντέλ συνελήφθη στον ανατολικό αερολιμένα, αμέσως μετά την άφιξή του από τη Δαμασκό Συρίας.

Μια βαλίτσα που κρατούσε ο Φαντέλ, πανομοιότυπη με αυτή που είχε και ο άλλος Λιβανέζος, κίνησαν τις υποψίες των αστυνομικών. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με πληροφορίες ότι υπήρχε και δεύτερο μέλος της ίδιας σπείρας που διακινούσε παράλληλα μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών, αύξησε τις υπο-

ψίες των αστυνομικών και έκαναν έλεγχο στις βαλίτσες του. Πράγματι, σε ειδικά διασκευασμένο χώρο, βρέθηκαν επτά νάυλον σακούλες που περιείχαν δύο κιλά ηρωίνης.

Ακόμα κατασχέθηκαν και 1.300 δολάρια ΗΠΑ. Ο Φαντέλ ισχυρίστηκε στους αστυνομικούς ότι δεν γνώριζε τι παρείχε η βαλίτσα και ότι άγνωστος του είχε πει να τη μεταφέρει στην Αθήνα, από όπου θα την παρελάμβανε άλλο άτομο.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Στα πρότυπα των μεγάλων φυτειών της κοκαΐνης στην Κολομβία, είχαν στήσει το αρχηγείο τους σε λοφίσκο στους Σοφάδες Καρδίτσας, τα μέλη σπείρας διακίνησης μεγάλων ποσοτήτων ηρωίνης. Ανάμεσα στα μέλη της σπείρας ήταν και ένας από τους στενούς συνεργάτες του ισοβίτη Ρωχάμη, ο 27χρονος Γιώργος Κοντοβάς.

Τα μέλη της σπείρας είχαν το αρχηγείο τους σε αγροικία, στην οποία δεν μπορούσε να πλησιάσει κανείς από τα μέτρα ασφαλείας που είχαν πάρει.

Συγκεκριμένα, επτά αυτοκίνητα της σπείρας έκαναν "περιπολίες" στο μοναδικό χωματόδρομο που οδηγούσε στην αγροικία, ενώ σε όλα τα σημεία υπήρχαν ακροβολιστές έτοιμοι να ρίξουν στο ψαχνό, σε οποιονδήποτε πλησίαζε.

Τρία από τα μέλη της σπείρας, ο 34χρονος Ευάγγελος Δίκaros, ο 32χρονος Γιάννης Λαμάρης και ο Γιώργος Κοντοβάς συνελήφθησαν ύστερα από μια θεαματική επιχείρηση της αστυνομίας που έγινε στους Σοφάδες. Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης έγιναν ανταλλαγές πυροβολισμών και τραυματίστηκε ο Κοντοβάς.

Ο "εγκέφαλος" όμως της σπείρας, που έκανε τις εισαγωγές της ηρωίνης, από Τούρκο μεγαλύτεμπο, κατάφερε να διαφύγει.

Από την αστυνομία κατασχέθηκαν 500 γραμμάρια ηρωίνης, μια ζυγαριά ακριβείας καθώς και 200 γραμμάρια χασίς.

Για να συλλάβουν τα μέλη της συμμορίας, οι αστυνομικοί αποφάσισαν να στήσουν ενέδρα. Άνθρωπος της υπηρεσίας δίωξης, ήρθε σε επικοινωνία με μέλη της σπείρας και έκλεισε ραντεβού για να αγοράσει ποσότητα ηρωίνης τουλάχιστον μισού κιλού.

Ένα αυτοκίνητο της αστυνομίας με τρεις αστυνομικούς πήγε στο σημείο όπου είχε ορισθεί το ραντεβού, ενώ σε απόσταση ακολουθούσε άλλο ένα αυτοκίνητο με πέντε αστυνομικούς.

Η περιοχή την ώρα εκείνη είχε "καλυφθεί" από ομίχλη. Σε κάποιο σημείο του δρόμου, δύο αυτοκίνητα όπου επέβαιναν τρία άτομα, "μπλοκάρισαν" το αυτοκίνητο της αστυνομίας. Αμέσως μετά άρχισε η συναλλαγή με τους δράστες για την αγορά. Οι δράστες ζήτησαν 6 εκατομμύρια δραχμές για την ποσότητα και οι αστυνομικοί για να κερδίσουν χρόνο άρχισαν τα "παζάρια" για να κατεβάσουν δέθεν την τιμή.

Η επιχείρηση, όμως, κινδύνεψε να "ναυαγήσει" όταν μέλη της σπείρας είδαν το δεύτερο αυτοκίνητο της αστυνομίας να πλησιάζει. Ακροβολιστές τότε άρχισαν να πυροβολούν με κυνηγετικές караμπίνες, ενώ οι αστυνομικοί πυροβόλησαν με τα αυτόματα.

Για αρκετή ώρα η περιοχή είχε μετατραπεί σε πεδίο μάχης. Πολλά από τα μέλη της σπείρας, μαζί με τον αρχηγό τους κατάφεραν να διαφύγουν μέσα στην ομίχλη.

Κατά τη συμπλοκή συνελήφθησαν ο Δίκaros και ο Λαμάρης, ενώ ο Κοντοβάς αν και ήταν τραυματισμένος στο χέρι, διέφυγε. Συνελήφθη αργότερα στο νοσοκομείο Καρδίτσας, όπου παρέμεινε για νοσηλεία.

ΑΡΓΟΣ

Υστερα από άγρια καταδίωξη, άνδρες του τμήματος ασφάλειας Αργους, κατόρθωσαν και συνέλαβαν μέσα στα όρια του αυτόφορου, τρεις Ρουμάνους και έναν τσιγγάνο, οι οποίοι είχαν προηγουμένως ληστέψει δύο ιερόδουλες μέσα σε οίκους ανοχής της περιοχής.

Δράστες είναι οι: 1) Ασήμαγλου Αναστάσιος, 34 ετών, κάτοικος Κρύας Βρύσης Γιαννιτσών, τσιγγάνος - σκηνίτης, 2) Serbanescu Constantin, 42 ετών, 3) Ionescu Liviu, 23 ετών και 4) Porteanu Ionel, 34 ετών.

Οι τρεις τελευταίοι είναι υπήκοοι Ρουμανίας, είχαν εισέλθει λάθρα στη χώρα μας και διαβιούσαν παράνομα στην περιοχή Τύρινθας Ναυπλίου.

ΡΟΔΟΣ

Με ένα μπαράζ συλλήψεων η Ασφάλεια Ρόδου

κατάφερε να ξεκαθαρίσει το νησί από μια επικίνδυνη σπείρα δώδεκα σεσήμασμένων για κλοπές ατόμων, τα οποία τα τελευταία χρόνια δρούσαν κατά ομάδες μεταξύ τους και διέπραξαν από τότε μέχρι τον εντοπισμό τους 65 συνολικά διαρρήξεις σε βάρος κέντρων διασκέδασης, καταστημάτων και εκκλησιών στην πόλη της Ρόδου και σε χωριά του νησιού.

Τα "κέρδη" που αποκόμισαν ανέρχονται στο ποσό των 9 εκατομμυρίων δραχμών, από τα οποία τα 8 εκατομμύρια είναι σε κοσμήματα, ηλεκτρικά, ηλεκτρονικά και άλλα είδη αξίας, τα περισσότερα από τα οποία βρέθηκαν και παραδόθηκαν στους κατόχους τους.

Την σπείρα αποτελούσαν οι: 1) Σαρδέλης Τρύφωνας, 2) Εξάρχος Γρηγόριος, 3) Χρυσόχοος Αγαπητός, 4) Βαρκάδος Γεώργιος, 5) Λουκαράς Λουκάς, 6) Κοτσάνης Σώζων, 7) Χαρίτος Αριστοτέλης, 8) Παπαμάρκου Αναστάσιος, 9) Χαρίτος Μιχαήλ, 10) Εξάρχος Αλέξανδρος, 11) Μαρκόπουλος Χρήστος και 12) Μούλτος Σπυρίδων.

Εξ άλλου, σε άλλη περίπτωση κατάφεραν να συλλάβουν τον σεσημασμένο για κλοπές, Σκούρτη Σπυρίδωνα, 26 ετών, από την Κόρινθο, ο οποίος είχε εγκατασταθεί πριν δύο χρόνια στη Ρόδο και συντηρείτο από τις διαρρήξεις που διέπρατε. Συνολικά είχε διαπράξει 26 διαρρήξεις, που του είχαν αποφέρει "κέρδη" αξίας 5,5 εκατομμυρίων δραχμών.

Τέλος, άνδρες του Α.Σ. Χάλκης "έβαλαν στο χέρι" εμπόρους του αργού θανάτου. Συγκεκριμένα, συνέλαβαν τέσσερα άτομα, τα οποία επέβαιναν σε αλιευτικό σκάφος και είχαν στην κατοχή τους δύο σακ - βουαγιάζ γεμάτα με 5 κιλά και 220 γραμμάρια κατεργασμένης ινδικής κάνναβης σε πλάκες.

Πρόκειται για τους: α) Χρυσικόπουλο Ευγένιο, 39 ετών, κάτοικο Λαμίας, β) Λαγό Ανδρέα, 34 ετών, κάτοικο Λεγραιών Σουνίου, γ) Παλαιολόγου Ιωάννη, κάτοικο Αθήνας και δ) Λογοθέτη Παναγιώτη, κάτοικο Λευκάδας.

ΜΕΣΣΗΝΗ

Επικίνδυνος κακοποιός συνελήφθη από άνδρες του Α.Τ. Μεσσήνης.

Πρόκειται για τον Στασινόπουλο Κων/νο του

Παναγιώτη, 29 ετών, κάτοικο Μεσσήνης, ο οποίος φορώντας κουκούλα και κρατώντας ένα στιλέτο μήκους 25 εκατοστών, μπήκε στο σπίτι της Αθανασίας Πλεμμένου και με την απειλή του στιλέτου απαίτησε να του δώσει όσα χρήματα είχε.

Η γυναίκα αρνήθηκε και τότε ο επίδοξος ληστής συνεπλάκη μαζί της, την έριξε στο πάτωμα και της έβαλε το στιλέτο στο λαιμό ζητώντας της επίμονα χρήματα.

Τότε η κοπέλα προσποιήθηκε ότι θα του δώσει και έτσι την άφησε να σηκωθεί. Αμέσως αυτή έβαλε τις φωνές και ο δράστης τράπηκε σε φυγή.

Από την περιγραφή της παθούσας, οι αστυνομικοί άρχισαν εξονυχιστικές έρευνες για τον εντοπισμό του δράστη.

Εγιναν πολλές προσαγωγές υπόπτων και όταν έφτασε η σειρά του Στασινόπουλου - που κρίθηκε κι αυτός ύποπτος - οι απαντήσεις που έδινε άφηναν μεγάλα κενά.

Τελικά αναγκάστηκε να ομολογήσει την πράξη του και σε έρευνα που επακολούθησε στο σπίτι του, βρέθηκαν η κουκούλα και το στιλέτο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Ένα κιλό ηρωίνης άριστης ποιότητας κατείχε 40χρονος, που συνελήφθη από την Ασφάλεια Αλεξανδρούπολης κοντά στο υπεραστικό ΚΤΕΛ της πόλης.

Πρόκειται για τον Κώστα Κελαντώνη, από το χωριό Μελίσσι των Γιαννιτσών, που από την αστυνομία θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους διακινητές ηρωίνης στη χώρα μας.

Ανακρινόμενος ο Κελαντώνης είπε ότι την ηρωίνη είχε αγοράσει από κάποιον Τούρκο ονόματι Χασάν, τον οποίο συνάντησε πριν από μέρες στα ελληνοτουρκικά σύνορα.

Ο Κελαντώνης είχε πάει στην Αλεξανδρούπολη με Ι.Χ. επιβατικό αυτοκίνητο με αριθμό κυκλοφορίας ΝΒ 2480, το οποίο είχε νοικιάσει από γραφείο της Θεσσαλονίκης. Το αυτοκίνητο κατασχέθηκε γιατί μέσα στην κονσόλα του βρέθηκαν από τους αστυνομικούς άλλα 2,5 γραμμάρια ηρωίνης, επίσης άριστης ποιότητας.

Παρά τις επίπονες προσπάθειες των αστυνομικών δεν αποκάλυψε τους συνενόχους του.

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Με το από 18-12-90 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο 209 Γ/28-12-90 Φ.Ε.Κ., ανακλήθηκαν παλαιότερα σχετικά Προεδρικά Διατάγματα και προήχθησαν αναδρομικά στο βαθμό του **Υποστρατήγου** εκτός οργανικών θέσεων και αποστρατεύθηκαν (μετά τη συμπλήρωση τριάντα ημερών από τη προαγωγή τους) οι παρακάτω αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας:

Αριστομένης Πατσιλίβας από 14-4-88, Ευθύμιος Γλυμής από 2-10-89, Δημήτριος Στεργούδης από 1-3-89, Κωνσταντίνος Χρονόπουλος από 31-12-84, Γεράσιμος Καραγιάννης από 10-5-90, Ιωάννης Γιαννόπουλος από 29-4-86, Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου, Ιωάννης Λαντζανάκης, Δημήτριος Τσαμούλης, Σπυρίδων Γαλανόπουλος, Περικλής Καραμπέλας, Βασίλειος Κωστόπουλος, Κωνσταντίνος Μπουγάτσος από 31-12-84, Στάμος Αρτικόπουλος από 31-12-84 και Νικόλαος Γουρνιάς από 31-12-84.

Με το ίδιο Προεδρικό Διάταγμα, προήχθη αναδρομικά από 17-5-90 στο βαθμό του **Αστυνομικού Διευθυντή** εκτός οργανικών θέσεων και αποστρατεύθηκε (μετά τη συμπλήρωση τριάντα ημερών από την προαγωγή του) ο Σωτήριος Ταβουλάρης.

Με το ίδιο επίσης Προεδρικό Διάταγμα, προήχθησαν στο βαθμό του **Αστυνομικού Διευθυντή** ως υπεράριθμοι, αναδρομικά από 16-6-90, χρονολογία προαγωγής νεωτέρων τους, οι Αστυνομικοί Υποδιευθυντές Κωνσταντίνος Μπαλής και Κωνσταντίνος Φερεισιάδης.

Με το από 8-12-90 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο 203 Γ/11-12-90 Φ.Ε.Κ., ανακλήθηκαν παλαιότερα σχετικά Προεδρικά Διατάγματα και προήχθησαν αναδρομικά οι παρακάτω αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας: Δημήτριος Γιαννελάκης στο βαθμό του **Αστυνομικού Β'** ως υπεράριθμος κατ'αρχαιότητα από 30-5-90, Γεώργιος Θανασούλιας και Γεώργιος Πολυζωΐδης στο βαθμό του **Υπαστυνόμου Α'** κατ'αρχαιότητα από 26-7-90.

Με το ίδιο Προεδρικό Διάταγμα, επαναφέρθηκε στην ενεργό υπηρεσία και προήχθη στο βαθμό του **Υπαστυνόμου Α'** κατ'αρχαιότητα, αναδρομικά από 1-8-89, ο Δημήτριος Τέκος.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Προήχθησαν στο βαθμό του **Ταξάρχου** εκτός οργανικών θέσεων και αποστρατεύθηκαν λόγω συμπλήρωσεως 35ετίας οι Αστυνομικοί Διευθυντές Ιωάννης Δημόπουλος και Σπυρίδων Γκότσης.

Αποστρατεύθηκε με το βαθμό του **Αστυνομικού Διευθυντή** ε.α. ύστερα από αίτησή του ο Αστυνομικός Υποδιευθυντής Χρήστος Ζαφείρης.

Προήχθησαν στο βαθμό του **Αστυνομικού Διευθυντού** και αποστρατεύθηκαν οι Αστυνομικοί Υποδιευθυντές: α) Παναγιώτης Σταθάτος και Σπυρίδων Φλώρος (μουσικός) εκτός οργανικών θέσεων λόγω συμπλήρωσεως 35ετίας, β) Γεώργιος Μυλωνάς, Αθανάσιος Μπαμπίλης και Κυριάκος Γεωργιτσανάκος ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους, λόγω καταλήψεώς τους από το όριο ηλικίας στο βαθμό τους.

Αποστρατεύθηκαν με το βαθμό του **Αστυνομικού Υποδιευθυντή** ε.α. ύστερα από αίτησή τους οι Αστυνόμοι Α' Κωνσταντίνος Χαρίτος και Στεριάδης Κανούτας.

Προήχθησαν στο βαθμό του **Αστυνομικού Υποδιευθυντού** και αποστρατεύθηκαν οι: α) Αστυνόμοι Α' Νικόλαος Τέζας και Δημήτριος Ρούγας εκτός οργανικών θέσεων λόγω συμπλήρωσεως 35ετίας, β) Αστυνόμοι Α' Παναγιώτης Σγούρος και Στέφανος Αθανασίου ως ευδοκίμως τερματίσαντες τη σταδιοδρομία τους, λόγω καταλήψεώς τους από το όριο ηλικίας στο βαθμό τους, γ) Αστυνόμοι Β' (Ν.Δ.649/70) Νικόλαος Φατσέας, Αθανάσιος Πέτρου, Γεώργιος Σταυρουλάκης, Λάzarος Μαδεμλής, Απόστολος Νταγιάντας, Σωκράτης Κακλαμάνης, Γεώργιος Παπαδόπουλος, Στέφανος Κολλίντζας, Κωνσταντίνος Ζιαγκλιαβός και Δημήτριος Παναγιωτόπουλος, λόγω καταλήψεώς τους από το όριο ηλικίας στο βαθμό τους, δ) Υπαστυνόμοι Α' (Ν.Δ.649/70) Μιχαήλ Καρανάνος, Δημήτριος Ζαγαλίκης, Νικόλαος Χρυσούλης και Ιωάννης Κουλάκος, λόγω καταλήψεώς τους από το όριο ηλικίας στο βαθμό τους, ε) Υπαστυνόμοι Β' (Ν.Δ.649/70) Αναστάσιος Φλέγγας, Χρήστος Παπαθεοδώρου και Κωνσταντίνος Γιδαράκος, λόγω καταλήψεώς τους από το όριο ηλικίας στο βαθμό τους.

Αποστρατεύθηκαν με το βαθμό του **Αστυνόμου Α'** ύστερα από αίτησή τους οι Κήρυκας Λουγιάκης και Σπυρίδων Τριαντάφυλλος. Με τον ίδιο επίσης βαθμό αποστρατεύθηκε λόγω καταλήψεώς του από το όριο ηλικίας στο βαθμό του ο Υπαστυνόμος Α' (Ν.Δ.649/70) Γρηγόριος Δήμος.

Αποστρατεύθηκαν με το βαθμό του **Υπαστυνόμου Β'** οι: α) Υπαστυνόμος Β' Αντώνιος Κορφοξυλιώτης λόγω καταλήψεώς του από το όριο ηλικίας, β) Ανθυπαστυνόμοι Εμμανουήλ Σταθάκης, Ηρακλής Σταυρόπουλος, Ανδρέας Χαντζάρας και Δημήτριος Τσακίριδης ύστερα από αίτησή τους λόγω συμπλήρωσης συντάξιμου χρόνου υπηρεσίας.

Αποστρατεύθηκαν οι **Ανθυπαστυνόμοι**: α) Κωνσταντίνος Λάος και Θωμάς Δανιήλ για λόγους υγείας, β) Παναγιώτης Γούσης, Βασίλειος Κουμεντάκος, Αριστείδης Χαντζής και Βασίλειος Αναστασίου λόγω καταλήψεώς τους από το όριο ηλικίας.

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο Αρχιφύλακας Βασίλειος Γαβαθάς του Α.Σ. Θεσπιών Βοιωτίας, επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συνάδελφό του που υπηρετεί σε οποιοδήποτε Α.Τ. της Γ.Α.Δ.Α. (τηλ. 4325268 και 4323805).

Ο Αρχιφύλακας Στυλιανός Κάλλας του Α.Σ. Σατρών Ξάνθης, επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συνάδελφό του που υπηρετεί σε οποιαδήποτε υπηρεσία της Γ.Α.Δ.Α., της Α.Δ. Κορινθίας ή της Α.Δ. Βοιωτίας (τηλ. 0544 22164).

Ο Αστυφύλακας Στέφανος Σκούρας του Α.Τ. Ν.Χαλκιδώνας Αττικής, επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συνάδελφό του που υπηρετεί σε οποιαδήποτε υπηρεσία της Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης (τηλ. 8675056).

Ο Αστυφύλακας Ιωάννης Μερτζιώτης του Α.Τ. Παραλίας Αστρος Αρκαδίας, επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συνάδελφό του που υπηρετεί στην Α.Δ. Αργολίδας (τηλ. 0755 51111 και 51338).

Ο Αστυφύλακας Δημήτριος Τσαλαμαγκάκης του Α.Τ. Αερόπολης Λακωνίας, επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συνάδελφό του που υπηρετεί στην Γ.Α.Δ.Α. (τηλ. 0752 23330).

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ανθυπαστυνόμος Χαρίλαος Τέγος, Γεννήθηκε το 1955 στην Αδριανή Δράμας και υπηρετούσε στη Διεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης. Πέθανε από καρδιακή ανακοπή στις 25-11-90.

Αρχιφύλακας Θεόδωρος Τριαντάφυλλου, Γεννήθηκε το 1946 στα Σιταράλωνα Τρικωνίδας και υπηρετούσε στη Διεύθυνση Τροχαίας Αττικής. Πέθανε στις 17-12-90.

Αρχιφύλακας Απόστολος Κατσούλας, Γεννήθηκε το 1949 στην Καλαμιά Αρτας και υπηρετούσε στο Β' Α.Τ. Ηρακλείου. Πέθανε στις 21-12-90.

Αστυφύλακας Παύλος Ζαρκάδας, Υπηρετούσε στον Αστυνομικό Σταθμό Βελημαχίου Αρκαδίας. Πέθανε αιφνίδια, λόγω οξείας καρδιακής κάμψης στις 14-9-90.

ΗΘΙΚΕΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ

Στο κατωτέρω αστυνομικό προσωπικό που συνέλαβε ή συνέβαλε στη σύλληψη κατόχων ή εμπόρων ναρκωτικών ή καλλιεργητών δενδρυλλίων ινδικής κάνναβης απονεμήθηκαν:

α) ηθικές αμοιβές:

Υπαστυνόμο Α' Κωνσταντίνο Γλυκέρδα, Αρχιφύλακες Χρήστο Μώκο, Πρωτοσίλαο Κωστάζο, Αναστάσιο Τζουανάκο, Λάζαρο Στυλιανίδη και Χαράλαμπο Σαμουτιάν, Αστυφύλακες Διονύσιο Λιβιεράτο, Παρασκευά Τσικαλά (τρεις), Διονύσιο Καββαδία (τρεις), Γεώργιο Πολλάκη, Νικόλαο Κανταράκια, Ευάγγελο Αγγελακόπουλο, Κωνσταντίνο Μύτιη, Ιωάννη Καραγιάννη, Ευάγγελο Μίχα (δεις), Απόστολο Ράπη (επτάκις), Παναγιώτη Μουμούρη, Θεόδωρο Ψυρούκη, Κωνσταντίνο Καλογερά, Εμμανουήλ Παπαδάκη, Βασίλειο Μάρκο, Γεώργιο Μακρή, Αγαθοκλή Ραφτόπουλο, Γεώργιο Πρεβεζάνο, Ξενοφώντα Μαλακώντα, Παντελή Νίκου, Αθανάσιο Πουλιανίτη, Γεώργιο Περγάντη, Ιωάννη Δουμαράνη και Φώτιο Τριαντάρη της **Διεύθυνσης Άμεσης Δράσης της Γ.Α.Δ.Α.**

Υπαστυνόμους Α' Ευάγγελο Νέλλα και Θεόδωρο Μουτσώκο, Ανθυπαστυνόμους Μιχαήλ Βάκαρο και Κωνσταντίνο Βασιλείου, Αρχιφύλακες Απόλλωνα Κωστόπουλο, Κωνσταντίνο Θεοχάρη, Ανδρέα Μήτσου, Κωνσταντίνο Μυλωνά, Χρήστο Σμπιλίρη, Γεώργιο Χατζηπαντωνάκη και Παντελή Ψαράκη του **Τμήματος Ασφάλειας Χαλκίδας**.

Αστυνόμο Β' Αλέξανδρο Ουζουνίδη, Αστυφύλακες Παναγιώτη Μαυρίδη, Ιωάννη Παυλίδη και Αθανάσιο Καρβουνάρη του **Α.Τ. Αναβύσσου Αττικής**.

β) υλικές αμοιβές:

Αστυνόμο Α' Αντώνιο Κορώνη (τρεις), Αστυνομούς Β' Λάμπρο Χλέτση (τρεις), Κωνσταντίνο Κολοκυθά (τρεις), Χρήστο Φράγκο, Ανθυπαστυνόμο Κωνσταντίνο Κούτρα (τρεις), Αρχιφύλακες Αλκη Τσιουμάνη, Αστέριο Λιάκα (τρεις), Αστυφύλακες Δημήτριο Γίτσα (τρεις), Γεώργιο Κατσιαφλάκα (τρεις), Σπυρίδωνα Τσιόγκα (δεις), Αντώνιο Δήμου (τρεις), Χρήστο Ζάρρα (τρεις), Νικόλαο Παπασταϊκούδη (τρεις), Ιωάννη Δημάκο και Χαράλαμπο Φλούλη του **Τ.Α. Λαρίσης**.

Αστυνόμο Α' Φώτιο Βλάχο (δεις), Αστυνόμο Β' Κωνσταντίνο Αντιβάση, Υπαστυνόμους Α' Γεώργιο Βασιλόπουλο και Ηλία Γεωργόπουλο, Ανθυπαστυνόμους Κωνσταντίνο Γιακουμή (δεις), Βασίλειο Δρακόπουλο, Αντώνιο Παναγιωτόπουλο και Ζαχαρία Σγάντζο, Αρχιφύλακα Λεωνίδα Καπερώνη, Αστυφύλακες Γεώργιο Αλεβίζο (δεις), Φώτιο Αντωνόπουλο (δεις), Ευάγγελο Καλογιάνη (δεις), Βασίλειο Ντίντα (δεις), Νικόλαο Ξυνό (δεις), Στασινό Δημόπουλο και Ιωάννη Τζουβέλη του **Τ.Α. Καλαμάτας**.

Αστυνόμο Β' Ιωάννη Μουτεβέλη (δεις), Υπαστυνόμο Α' Βασίλειο Δημητριάδη (δεις), Υπαστυνόμο Β' Δημήτριο Δαλαχάνη, Ανθυπαστυνόμο Ευστάθιο Λυμπερόπουλο (δεις), Αρχιφύλακες Σπυρίδωνα Γιαννίκο, Δημήτριο Γιαλαμά (δεις) και Κωνσταντίνο Καλογερόπουλο (δεις), Αστυφύλακες Βασίλειο Σακκά (δεις), Ιωάννη Συρράκο (δεις), Δημήτριο Τσατσόπουλο (δεις), Βασίλειο Αλεβίζο (δεις), Ηλία Γουρνά, Κυριάκο Παναγιωτόπουλο και Δημήτριο Μπότη του **Α.Τ. Μεσσήνης**.

Αστυνόμο Α' Στέφανο Κανιούρη, Αστυνόμο Β' Στρατή Σπανό, Υπαστυνόμο Α' Θεόδωρο Χατζόπουλο, Ανθυπαστυνόμους Αθανάσιο Καλαμάτα, Δημήτριο Γραββάνη, Γεώργιο Κούτσικο και Απόστολο Χλέτση, Αστυφύλακες Αχιλλέα Κωστόπουλο, Γεώργιο Παπαδογεώργιο και Παναγιώτη Φώτη των **Τ.Α. και Τ.Τ. Τρικάλων**.

Αστυνόμο Β' Γεώργιο Φωτόπουλο, Ανθυπαστυνόμο Απόστολο Παναγιωτόπουλο, Αστυφύλακες Γεώργιο Χαραλαμπόπουλο, Ηλία Θλιμμένο και Γεώργιο Πράσινο του **Α.Τ. Κορώνης**.

Αστυνομικό Υποδιευθυντή Νικόλαο Πολίτη, Αστυνομούς Β' Χρήστο Δρακόπουλο και Θεόδωρο Κατσιάρη, Υπαστυνόμο Α' Κωνσταντίνο Κλουκινιώτη, Αρχιφύλακα Απόστολο Ντιντή, Αστυφύλακες Δημήτριο Κόλλια, Μιχαήλ Αγγελόπουλο, Αθανάσιο Σκούτα, Ιωάννη Κακαβά, Γρηγόριο Κόντη, Γεώργιο Παπαναστασόπουλο, Ευστάθιο Καμπάση και Ευτυχία Κυριαζοπούλου του **Τ.Α. Πατρών**.

γ) ηθικές και υλικές αμοιβές:

Αστυνομικό Διευθυντή Δημήτριο Αποστολόπουλο (πεντάκις), Αστυνομικό Υποδιευθυντή Ιορδάνη Χωλίδη (τρεις), Αστυνομούς Α' Γεώργιο Κοκκίνη, Βασίλειο Σεκλερέντο και Θεόδωρο Σίμογλου, Αστυνόμο Β' Γεώργιο Καπουρελάκο, Υπαστυνόμους Α' Ιωάννη Ραχωβίτσα (δεις), Θεοφάνη Μπρακούλια, Κωνσταντίνο Αντίοχο, Βασίλειο Τάρναρη, Χρήστο Πουγκαλά και Γεώργιο Ζέρβα, Υπαστυνόμους Β' Σωτήριο Σωτηρόπουλο, Λεωνίδα Παπαδήμα και Γεώργιο Τσουνάκη, Ανθυπαστυνόμους Νικόλαο Παπαδόπουλο, Ιωάννη Μαντζιάλη (δεις), Παναγιώτη Κουπαρίτσα και Δημήτριο Πατρίκιο, Αρχιφύλακες Ανδρέα Μακαρούνα, Χρήστο Σκάρπα, Βασίλειο Γκιώνη και Κωνσταντίνο Κωτσόβολο, Αστυφύλακες Αγγελό Κόλλια, Νικόλαο Μάρρα, Γεώργιο Μαρινόπουλο, Αναστάσιο Πρεβεζά, Γεώργιο Τρίγκα, Ζήσιμο Νικόπουλο, Αναστάσιο Μερκούρη, Ηλία Γιόβα, Θεόδωρο Μακαρίου, Σωτήριο Σπυρόπουλο, Χρήστο Χατζή, Γεώργιο Αναστασίου (δεις), Σταύρο Γκούμα, Αθανάσιο Ζορμπά, Κωνσταντίνο Καψιώτη, Γεώργιο Κρίθυμο, Διονύσιο Κουτσόγερα (δεις), Γεώργιο Κρυστάλλη, Ιωάννη Μάγκο, Στυλιανό Μαρματάκη, Γεώργιο Μέντζα (δεις), Θεόδωρο Μητρο, Ιωάννη Παλασκώνη, Βασίλειο Πρέντζα (δεις), Νικόλαο Φωτούλα (δεις), Χρήστο Χαραλαμπίδη, Αντώνιο Χαρακίδα, Βασίλειο Κουδούνα, Παντελή Ρωμνό, Ιωάννη Δανίλη, Σωτήριο Γώγουλο, Χρήστο Κοσκινά, Αγγελό Καρακώστα, Σπυρίδωνα Σκαρτσιούνη και Βασίλειο Σπηλιωτόπουλο της **Υποδιεύθυνσης Δίωξης Нарκωπικών/Δ.Α. Αττικής**.

Αστυνόμο Β' Στέργιο Αποστολίδη (τρεις), Υπαστυνόμο Α' Δημήτριο Τσακνάκη (δεις), Ανθυπαστυνόμους Σάββα Ασλανίδη (τρεις), Δημήτριο Τσιροτζίδη (τρεις) και Δημήτριο Αυγουστίνο, Αρχιφύλακες Νικόλαο Αϊβαζίδη (τρεις), Γεώργιο Αζά

(δισ) και Αντώνιο Καρανίκα (τρεις), Αστυφύλακες Στέφανο Λιατόπουλο, Κωνσταντίνο Τρικαλιώτη (δισ), Ιωάννη Τσαγγάδα, Παναγιώτη Ρίζο (δισ) και Παναγιώτη Πανίδα της **Υποδιεύθυνσης Δίωξης Ναρκωτικών/Δ.Α. Θεσσαλονίκης**.

Αστυνόμο Α' Αλέξανδρο Αναστασίου, Υπαστυνόμους Α' Ευάγγελο Νέλλα, Θεόδωρο Μουτσώκο και Κωνσταντίνο Κρασαδάκη, Ανθυπαστυνόμους Κωνσταντίνο Βασιλείου και Μιχαήλ Βακάρο, Αστυφύλακες Κωνσταντίνο Μυλωνά, Χρήστο Σμπιλίρη και Αλέξανδρο Αργυρόπουλο του **Τ.Α. Χαλκίδας**.

Αστυνόμο Α' Γεώργιο Αλεξόπουλο, Υπαστυνόμους Α' Γεώργιο Γουναρόπουλο και Χριστόδουλο Προβατά, Ανθυπαστυνόμο Ζώνη Κύρκο, Αρχιφύλακα Παναγιώτη Προβατά, Αστυφύλακες Κωνσταντίνο Γκόγκο, Κωνσταντίνο Κατσιμπρά, Σπυρίδωνα Μαυρόπουλο και Ιωάννη Χονδρογιάννη του **Τ.Α. Κερκύρας**.

Αστυφύλακα Ιωσήφ Μενιουδάκη της **Διεύθυνσης Αμεσης Δράσης Αττικής**.

Στο κατωτέρω αστυνομικό προσωπικό, το οποίο συνέλαβε ή συνέβαλε στη σύλληψη ληστών, κλεφτών, διαρρηκτών, τσαντάκηδων και απατεώνων απονεμήθηκαν:

α) ηθικές αμοιβές:

Αστυνόμο Β' Δημήτριο Μπατσαούρα, Αρχιφύλακα Γεώργιο Αλεξίου, Αστυφύλακες Γεώργιο Κορκοβέλο (δισ), Ηλία Κοπανάκη, Ηλία Σκούμη και Σταύρο Καραγιάννη του **Α.Τ. Αμφίκλειας Φθιώτιδας**.

Αστυφύλακα Δημήτριο Αργύρη του **Α.Τ. Αγίου Κηρύκου Ικαρίας**.

Αρχιφύλακα Ιωάννη Αρβανίτη, Αστυφύλακες Χρήστο Μπάζα, Παναγιώτη Δερμεντζή, Χρήστο Μάντη, Αθανάσιο Καλούδη, Δημήτριο Δαραμούση, Παρασκευά Τσικαλά, Διονύσιο Καββαδιά, Χρήστο Μανώλη, Μελέτιο Στάθη, Μιχαήλ Μητρόπουλο και Χρήστο Ευαγγελίου της **Διεύθυνσης Αμεσης Δράσης Αττικής**.

β) ηθικές και υλικές αμοιβές:

Υπαστυνόμο Α' Κωνσταντίνο Βαρέλη, Αστυφύλακες Λάμπρο Καρακίτσο, Νικόλαο Τσουνάκη, Ιωάννη Δουμαράπη, Ανδρέα Χούλια, Γεώργιο Τόγια, Ευάγγελο Μπόλα, Σπυρίδωνα Ζήση, Γεώργιο Αναγνωστόπουλο, Ηλία Τσιτσιούλα και Ευστρά-

τιο Σταματοπούλο της **Διεύθυνσης Αμεσης Δράσης Αττικής**.

Αστυνομικό Διευθυντή Νικόλαο Σταματογιάννη (τρεις), Αστυνομικούς Υποδιευθυντές Νικόλαο Τασάκο (δισ), Ηλία Καραματσούκη και Κωνσταντίνο Λάκκα, Αστυνόμους Α' Κωνσταντίνο Τριβυζά και Αθανάσιο Παππό, Αστυνόμους Β' Απόστολο Παπαγιάννη, Δημήτριο Τσιουβαρά, Γεώργιο Αρμυρό και Δημήτριο Τριγάζη, Υπαστυνόμους Α' Θωμά Τσιαντάκο (δισ), Δημήτριο Σταμάτη (δισ), Αθανάσιο Ντάουλα, Διονύσιο Διονυσόπουλο και Κωνσταντίνο Ζαχαρόπουλο, Υπαστυνόμο Β' Δημήτριο Κατραούζο, Ανθυπαστυνόμους Κωνσταντίνο Δέλλιο, Κωνσταντίνο Μπάκο, Γεώργιο Γαλανάκη και Αθανάσιο Πίτσιο, Αρχιφύλακες Δημοσθένη Τσιλιμίδα, Χρήστο Κοντογιάννη, Κωνσταντίνο Μηλάνη, Νικόλαο Δημουλά, Εμμανουήλ Νταντάκη και Αγγελο Χρυσανθακόπουλο, Αστυφύλακες Ευάγγελο Βαλλιανό (δισ), Δημήτριο Δίχα, Σπυρίδωνα Ζολώτα, Δημήτριο Λιανό, Πάνο Μαρουσόπουλο, Παναγιώτη Μηλιώνη, Βασίλειο Τσιούμα, Κωνσταντίνο Θεοδωρακόπουλο, Θεοφάνη Θεοφανίδη, Αλέξανδρο Κυρώση, Κωνσταντίνο Λαπούση, Ευάγγελο Μαραζόπουλο, Στέργιο Πετκίδη, Νικόλαο Τσεκούρα και Αθανάσιο Χατζηνωακειμίδα της **Υποδιεύθυνσης Δημόσιας Ασφάλειας/Δ.Α. Αττικής**.

Στο κατωτέρω αστυνομικό προσωπικό απονεμήθηκαν για διάφορους λόγους:

α) ηθικές αμοιβές:

Αστυνόμο Α' Κυριάκο Πατσίδη, Αστυνόμο Β' Σπυρίδωνα Ασημακόπουλο, Αρχιφύλακα Γεώργιο Γκάχτσο, Αστυφύλακες Θεόδωρο Τζιβάρα, Αναστάσιο Μπρανίδη και Βασίλειο Γιαννακάκη του **Α.Τ. Διδυμοτείχου**, διότι επέτυχαν τη σύλληψη εξήντα ενός αλλοδαπών, που είχαν εισέλθει στη χώρα μας παράνομα.

Αστυφύλακες Σπυρίδωνα Ζήση και Ιάκωβο Μωραϊτή της **Διεύθυνσης Αμεσης Δράσης Αττικής**, διότι κατάφεραν να συλλάβουν τέσσερα άτομα που είχαν επιτεθεί και πυροβολήσει επανειλημμένα κατά τρίτου ατόμου.

Αστυφύλακες Φίλιππο Νάστο, Ευάγγελο Μίχα και Απόστολο Ράπη της ίδιας υπηρεσίας, διότι κατάφεραν να μεταβούν πολύ σύντομα σε οικία όπου γυναίκα καλούσε σε βοήθεια και να

συλλάβουν τον επίδοξο βιαστή της.

Αστυνομικούς Υποδιευθυντές Παρασκευά Στουμπαρά της **Α.Δ. Ηρακλείου** και Νικόλαο Κανελλόπουλο, Αστυνόμο Α' Δημήτριο Στρίκο, Αστυνόμο Β' Αντώνιο Προεστάκη, Υπαστυνόμο Α' Εμμανουήλ Τριγώνη, Υπαστυνόμο Β' Αρτέμιο Κουτσαυτάκη, Αρχιφύλακες Ιωάννη Μπιτσάκη και Βασίλειο Καργιολάκη της **Α.Δ. Χανίων**, Αρχιφύλακα Παναγιώτη Μανταλαβάνο, Αστυφύλακες Γεώργιο Γραβάνη και Χρήστο Πατουχέα της **Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής/ΕΚΑΜ**, Αστυφύλακες Γεώργιο Τσιμέλα, Μιχαήλ Μακρυδάκη, Κωνσταντίνο Μπορμπουδάκη, Σπυρίδωνα Μαυρεδάκη, Ευτύχιο Ναναδάκη, Ζαχαρία Μπουρμπουραλάκη, Αγγελό Μανίτη, Στυλιανό Σταματεράκη, Ιωάννη Κονδουράκη, Νεκτάριο Φανδρίδη, Ελευθέριο Τσουβαλάκη, Παντελή Κοκολάκη, Κυριάκο Μαραγκουδάκη, Γεώργιο Ψαράκη, Παναγιώτη Πενταράκη, Μιχαήλ Σταυρακάκη και Κωνσταντίνο Ψαρουδάκη της **Α.Δ. Χανίων** για την εξαιρετική δραστηριότητα που επέδειξαν στον εντοπισμό και τη σύλληψη των δραπετών των Φυλακών Νεαπόλεως Λασηθίου, οι οποίοι κατά την απόδρασή τους είχαν σκοτώσει δύο φρουρούς Αστυνομικούς.

β) υλικές αμοιβές:

Αστυνόμο Α' Αθανάσιο Θεοφιλόπουλο, Αστυνόμο Β' Ιωάννη Σταμάτη, Ανθυπαστυνόμο Ευθύμιο Πατεράκη και Αστυφύλακα Παναγιώτη Πολυζών του **Τ.Α. Νέας Ερυθραίας Αττικής**, διότι συνέβαλαν αποφασιστικά στην ανακάλυψη δράστη ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως.

γ) ηθικές και υλικές αμοιβές:

Ταξίαρχο Αντώνιο Λαμπαδιάρη, Αστυνομικό Διευθυντή Πέτρο Κούκιο, Αστυνομικούς Α' Χρήστο Κολοκούρη και Κωνσταντίνο Στεφανή, Υπαστυνόμο Α' Κωνσταντίνο Μιχαιρίνα, Υπαστυνόμους Β' Δημήτριο Γκολφινόπουλο, Φώτιο Παπαγεωργίου και Ιωάννη Ορφανό, Ανθυπαστυνόμο Δημήτριο Τσέλιο, Αρχιφύλακες Παναγιώτη Κουρέτη και Μαρία Ασωνίτου, Αστυφύλακες Νικόλαο Αραβανή, Γεώργιο Καριπίδη, Χρήστο Κότσιανο, Αντώνιο Ζερβάκο, Δημήτριο Διάνεμο, Ιωάννη Σκουρή, Γεώργιο Ζαχαρόπουλο, Αναστάσιο Αναστασίου και Νικόλαο Βλαχόπουλο της **Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής**, διότι κατόρθωσαν μετά

από μακρά παρακολούθηση να συλλάβουν δύο άτομα, τα οποία εμπορεύονταν παράνομα όπλα και εκρηκτικά υλικά και να κατασχέσουν σημαντικές ποσότητες εξ αυτών.

Αστυνομικό Υποδιευθυντή Σεραφείμ Ζάχο, Αστυνόμο Α' Αθανάσιο Τζιαφέτα, Αστυνόμο Β' Στρατή Σπανό, Υπαστυνόμο Α' Θεόδωρο Χατζόπουλο, Ανθυπαστυνόμους Δημήτριο Γραβάνη, Γεώργιο Κούτσικο, Γρηγόριο Λιάκο, Κωνσταντίνο Πανταζή και Απόστολο Χλέτση, Αρχιφύλακες Δημήτριο Σακελλάριο και Νικόλαο Αθανασίου και Αστυφύλακα Νικόλαο Πλακιά της **Α.Δ. Τρικάλων**, διότι επέτυχαν να συλλάβουν σεσημασμένο επικίνδυνο ένοπλο κακοποιό-δραπέτη φυλακών, που εδιώκετο με σωρεία καταδικαστικών αποφάσεων.

Αστυφύλακα Γεώργιο Σιουπούλη της **Διεύθυνσης Άμεσης Δράσης Αττικής**, διότι ύστερα από επίπονες προσπάθειες κατόρθωσε να αποτρέψει πτώση από τάρατσα τετραώροφης πολυκατοικίας ψυχοπαθούς ατόμου.

ΠΑΙΔΙΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Για μια ακόμα φορά θα αναφερθούμε στα παιδιά συναδέλφων, που κατάφεραν να εισέλθουν στην τελευταία (τριτοβάθμια) βαθμίδα εκπαίδευσης, γιατί πιστεύουμε ότι έστω και καθυστερημένα θα πρέπει να τα συγχαρούμε, μέσα από τις σελίδες του περιοδικού μας, για τις επίπονες προσπάθειες που κατέβαλαν:

Ελλη Παυλίδου-Καλλιντέρη, κόρη Π.Υ. Α' της Δ/σης Δημ. Σχέσεων/Υ.Δ.Τ., στη Νομική Αθήνας.

Ειρήνη Φουτάκη, κόρη Αστυν. Δ/ντού της Δ/σης Πληροφορικής/Υ.Δ.Τ., στο Οικονομικό Αθήνας.

Ανδρέας Κρίπας, γιός Ανθ/μου της Δ/σης Πληροφορικής/Υ.Δ.Τ., στη Σχολή Ναυτ. Δοκίμων.

Ευθύμης Κρίπας, γιός Ανθ/μου της Δ/σης Πληροφορικής/Υ.Δ.Τ., στη Βιομηχανική Πειραιά.

Ιωάννης Δροσάπουλος, γιός Αστυνόμου Β' της Δ/σης Κρατ. Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ., στη Νομική.

Βασιλική Δημητρίου, κόρη Αστυν. Υποδ/ντή της Δ/σης Αστυν. Προσ./Υ.Δ.Τ., στην Ιατρική Πάτρας.

Μαρία Χαριζοπούλου, κόρη Αστυνόμου Β' του Α.Τ. Σπάτων, στο Παιδαγωγικό Θράκης.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ανθ/μος Κων/ντος Καραγιάννης

Ο Αστυφύλακας Παναγιώτης Λαμπρούσης, του Α.Τ. Λευκάδας, με επιστολή του προς το Υπουργείο Δημ. Τάξης εκφράζει τις θερμότερες ευχαριστίες του προς τον Δ/ντή, τους Αξιωματικούς και όλους τους Αστυν. Υπαλλήλους των Υπηρεσιών της έδρας της Α.Δ. Λευκάδας, για την ηθική συμπαράσταση και την οικονομική βοήθεια που του προσέφεραν με τον προαιρετικό έρανο, που ενήργησαν για την αντιμετώπιση του σοβαρού προβλήματος υγείας του χρονου γιού του.

Ο κ. Μιχάλης Κορρές, με επιστολή του προς το περιοδικό μας, εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες προς τον Αστυνόμο κ. Παναγιώτη Τακάκη, τον Ανθ/μο κ. Παναγιώτη Λάο και το λοιπό προσωπικό του Α.Τ. Νάξου για την έγκαιρη ανεύρεση του μοτοποδηλάτου του.

Ο κ. Αγγελος Μαϊκίδης, με επιστολή του προς το περιοδικό μας, εκφράζει τις ευχαριστίες του προς τους Δ/ντές και το προσωπικό του Τ.Α. Σερρών και του Α.Τ. Ηρακλείας Σερρών για την ανεύρεση του οικιακού του εξοπλισμού, που είχε κλαπεί και ανευρέθη χάρη στις συντονισμένες ενέργειες των δύο παραπάνω Υπηρεσιών.

Με έγγραφό της, προς τον Δ/ντή της Α.Δ. Λευκάδας, η Βρετανική πρεσβεία κοινοποίησε επιστολή του κ. Ron Hirst, με την οποία εκφράζονται οι θερμές του ευχαριστίες προς τον Υπαστ/μο Β' κ. Γεώργιο Τσιρογιάννη και τους Αστ/κες Νικόλαο Πάτση και Δημήτριο Φατούρο του Α.Τ. Λευκάδας για την προθυμία και την αποτελεσματικότητα με την οποία αντιμετώπισαν ατύχημα της συζύγου του, που συνέβη στην διάρκεια των καλοκαιρινών τους διακοπών.

Με επιστολή του προς τον κ. Αρχηγό της ΕΛ.ΑΣ., το Διοικητικό Συμβούλιο των Special Olympics Ελλάς, τον ευχαριστεί για την ευαισθησία που επέδειξε για την προώθηση των στόχων των Special Olympics καί για την έγκριση της συμμετοχής του Υπαστ/μου Α' κ. Γιάννη Καραπανάγου στην ελληνική αποστολή στους Πανευρωπαϊκούς Αγώνες Special Olympics, που έγιναν στη Σκωτία, ο οποίος απέδειξε με τον τρόπο που αντιμετώπισε όλα αυτά τα παιδιά με ειδικές ανάγκες το ενδιαφέρον και την

ευαισθησία της Ελληνικής Αστυνομίας για όλους τους πολίτες, σε όποια κατηγορία κι αν ανήκουν.

Με επιστολή του προς τον Δ/ντή της Α.Δ. Ροδόπης κ. Γεώργιο Λουρίδα, ο Αμερικανός Πρόξενος Θεσσαλονίκης κ. Ντόναλντ Μίλλερ εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες για την άριστη βοήθεια, που του παρέσχεσε η Αστυνομία και τα άριστα μέτρα ασφάλειας, που έλαβε, κατά την επίσκεψή του στην Κομοτηνή.

Η οικογένεια του δολοφονηθέντος το Νοέμβριο του 1982 Αρχιφύλακα Γεωργίου Φαλλίδα, εκφράζει μέσω του περιοδικού μας τις ευχαριστίες της, στην κα Ελένη Αλεξάνδρου Κατσαούνη για την προσφορά οικονομικής ενίσχυσης στο γιό τους Αργύριο Φαλλίδα.

Με επιστολή του, ο Αστυνόμος Β' Νικόλαος Πούλιος της Δ.Γ.Α./Υ.Δ.Τ., εκφράζει τις ευχαριστίες του στην Α.Δ. Σερρών, τους Αστυνόμους Α' Αθανάσιο Πολυχρονόπουλο, Πρόδρομο Αλεξανδρίδη, Περικλή Στεφανίδη και Μιχαήλ Ασλάνογλου, για το ενδιαφέρον που επέδειξαν στην εξασφάλιση αίματος, που ήταν αναγκαίο για την ασθενούσα μητέρα του και στους Αστυφύλακες Χρήστο Καρακασίδη, Αναστάσιο Κουτσίδη του Τ.Α. Σερρών και Κωνσταντίνο Κωνσταντινίδη του Α.Σ. Αγίου Πνεύματος, για την εθελοντική προσφορά αίματος.

Σε επιστολή του προς τον Υπαστυνόμο Β' Γεώργιο Θανόγλου, Διοικητή του Α.Τ. Καλλικράτειας Χαλκιδικής, που κοινοποιήθηκε και στο περιοδικό μας, ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών Δρ Λάμπρος Καραμπέλας υπογραμμίζει: *Από δημοσιεύματα του Τύπου πληροφορήθηκα με κατάπληξη, ότι αρκετοί κάτοικοι της περιοχής που αστυνομεύετε, διαμαρτύρονται και ζητούν τη μετάθεσή σας γιατί εφαρμόζετε το Νόμο! Η πληροφορία αυτή μου δίνει πνευματική να σας συγχαρώ ως παλιός καθηγητής σας στην Αστυνομική Ακαδημία και να σας διαβεβαιώσω ότι νοιώθω ιδιαίτερη ικανοποίηση όταν διαπιστώνω ότι κρατικοί λειτουργοί εφαρμόζουν πάνω απ' όλα τους νόμους και το καθήκον. Σας συνιστώ να συνεχίσετε να εκτελείτε τα καθήκοντά σας χωρίς να κάμπτετε το ενδιαφέρον σας από την έλλειψη αναγνώρισης εκ μέρους κάποιων.*

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

1. Χαρακτηρισμός αγαθών
2. Ψύχραιμος - Φάρμακο(καθ.)
3. Συνοδεύουν και...σημεία - Λέγονται οι σύντροφοι
4. Αμφιβολίες - Ακρη δι-
χως...άκρο
5. Νερό πηγής - Ο οποίος(αρχ.)
- Τόσα τα...κακά του κόσμου
6. Γίνονται σε δασικές εκτά-
σεις που έχουν καεί
7. Αγγλος...με τίτλο - Μάλιστα-
Αρχικά ενός κώδικα
8. Μισός...ώμος - Ακου, βλέπε,...
γνωστή φράση - Όταν
9. Μισές...σάρκες - Λίγο...νω-
πός- Ανοίγει με γκόλ
10. Οχι...άγριος - Αρχαίο...γου-
ρούνι - Φωνήεν μας

11. Περίφημα βιολιά - Γαλλι-
κό...εδώ
12. Δέντρο για...δρόμους - Μι-
κρόβιο κι αυτός - Αφωνη...μης
13. Μισή...χαρά - Ακέφαλος...λα-
ός - Τροπικό φρούτο

1. Του νερού πρέπει να γίνεται με μέτρο - Αναστεναγμός
2. Αρχικά Τράπεζας μας - Υποθετικό - Χαϊδευτικά η μητέρα
3. Είναι νηστίσμος - Κόιτη χειμάρρου και αυτό
4. Μαύρη είναι η επιδερμίδα τους - Μισή... σακαράκα
5. Δυτική συμμαχία (αρχικά) - Μετράει ξένες επιφάνειες -

6. Ακομψος - Μοιάζει καταπληκτικά με άλλον
7. Μισή...Λολό - Ισοπεδώνω κατά μια έννοια
8. Συμπερασματικό - Χρησιμοποιούνται για το πλύσιμο προσώπου ή σώματος
9. Χωρατά - Έχει ζωή αυτό
10. Ίδια φωνήεντα - Μισή...ρίζα-Οχι...άνισα
11. Ηρωας του '21
12. Ιταλ(ιδ...φ(ι)η - Ισάξια (ουδ.)
13. Ελβετικό ποτάμι - Και σ' αυτή ψήνουν ψάρια - Ίδια σύμφωνα

- 1.ΛΟΝΤΟΣ - ΠΥΡΓΟΣ
- 2.ΑΡΤΟΣ - ΜΑΟΡΙ
- 3.ΣΙΑΜ - ΛΙΑ - ΜΠΑΚ
- 4.ΚΑΡΑΤΙ - ΚΕΦΑΤΑ
- 5.ΟΝ - ΡΟΖΑΡΙΟ - ΑΛ
- 6.ΚΙΜ -ΣΣΙ
- 7.ΦΟ - ΑΠΟΡΟ - ΡΩ
- 8.ΚΥΡ - ΔΙΑ
- 9.ΑΚ - ΔΟΜΑΖΟΣ - ΧΙ
- 10.ΦΑΡΑΣΙ - ΑΣΟΥΑΝ
- 11.ΑΡΑΡ - ΑΙΚ - ΒΙΡΑ
- 12.ΡΟΛΟΙ - ΔΙΟΤΙ
- 13.ΙΛΙΣΟΣ ΠΡΑΣΙΑ

- 1.ΛΑΣΚΟΣ - ΣΑΦΑΡΙ
- 2.ΟΡΙΑΝ - ΚΑΡΟΛ
- 3.ΝΤΑΡ - ΚΟΚ - ΡΑΛΙ
- 4.ΤΟΜΑΡΙ - ΥΔΑΡΟΣ
- 5.ΟΣ - ΤΟΜΑΡΟΣ - ΙΟ
- 6.ΛΙΖ - ΜΙΑ
- 7.ΣΙ - ΑΨΟΓΑ - ΙΣ
- 8.ΑΚΡ - ΖΑΚ
- 9.ΥΜ - ΕΙΣΟΔΟΣ - ΔΡ
- 10.ΡΑΜΦΟΣ - ΙΣΟΒΙΑ
- 11.ΓΟΠΑ - ΙΡΑ - ΥΙΟΣ
- 12.ΟΡΑΤΑ - ΧΑΡΤΙ
- 13.ΣΚΑΛΗ - ΣΙΝΑΙΑ

134

ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Επί έξι συνεχή χρόνια, προσέφερε ακούραστα στο κοινό τις υπηρεσίες του ο 28χρονος Αστυφύλακας Μιχάλης ΧΡΗΣΤΟΥ, στη Νέα Εθν. Οδό Αθηνών - Λαμίας. Τη νύχτα όμως της 17/1/91, η μοίρα τον περίμενε στο 45ο χιλιόμετρο, κοντά στη Μαλακάσα, και έκοψε για πάντα το νήμα της ζωής του.

Ο άτυχος συνάδελφος, που βρισκόταν σε διατεταγμένη υπηρεσία οδηγού στο υπ' αριθ. Ε.Α. 14167 περιπολικό αυτοκίνητο με πλήρωμα τον Αστυφύλακα Χρήστο ΖΥΓΟΥΡΗ, άφησε τη τελευταία του πνοή πάνω στην άσφαλτο της Μα-

λακάσας σκορπίζοντας βαθιά θλίψη στους συναδέλφους του και αβάσταχτο πόνο στους γονείς και τους συγγενείς του.

Το αντιθέτως κινούμενο υπ' αριθμ. ΥΒΜ 2630 ΙΧΕ αυτοκίνητο, που οδηγούσε ο Ιωάννης Μάλλιος, 32 ετών, χωρίς άδεια ικανότητας οδηγού, πιθανά λόγω ολισθηρότητας, ξέφυγε από την πορεία του και μπήκε στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας με αποτέλεσμα να συγκρουσθεί με το περιπολικό αυτοκίνητο.

Από τη μοιραία σύγκρουση τραυματίστηκε θανάσιμα ο άτυχος συνάδελφος και ελαφρά ο συνοδηγός του.

Η κηδεία του αλησμόνητου συναδέλφου έγινε στη γενέτειρά του, Νέα Λάμψακο Χαλκίδας, ανάμεσα σε πλήθος κόσμου, συγγενών και φίλων.

Πολλοί συνάδελφοι, με επικεφαλής το Δ/τή της Τροχαίας Μαλακάσας Αστυνόμο Α' Ηρακλή ΤΑΣΗ, συνόδευσαν με δάκρυα στα μάτια τον άτυχο Αστυφύλακα στη τελευταία του κατοικία.

Ο θάνατος του συναδέλφου μας Μιχάλη ΧΡΗΣΤΟΥ απέδειξε για μια ακόμη φορά τις άσχημες και επικίνδυνες συνθήκες εργασίας των τροχονόμων μας, οι οποίοι πιστοί στο καθήκον τρέχουν μέρα-νύχτα, με ζέση και κρύο, πάνω την άσφαλτο, πληρώνοντας πολλές φορές με την ίδια τους τη ζωή την αυστηρή προσηλωσή τους σ' αυτό. Εκ μέρους όλων των συναδέλφων μας, εκφράζουμε προς την οικογένεια του εκλιπόντος συναδέλφου μας τα πιο θερμά και ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

